

PRESAVIJENA PAPIRNA KNJIGA

DR. MOHAMED FATHI ABDEL-AL

الترجمة الكاملة

لكتاب

أوراق مطوية

لمحمد فتحي عبد العال

باللغة البوسنية

**وسام التميز
الإبداعي**

يسر إدارة مسابقة اشرف بدير الأدبية أن تمنح
هذا الوسام للأستاذة /
محمد فتحي عبدالعال

باحث وروائي د /
محمد فتحي عبدالعال

وذلك تقديراً لدوره في إثراء الحركة الثقافية

مقرر المسابقة الأدبية
أشرف بدير

الأمين العام الأدبية
سوما الباز

WHAT CAN YOU DO TO PREVENT ERRORS?

**WRITE
READ
CONFIRM**

The name of the drug should be confirmed

STAT MEDICATIONS.

Are these medications that should be administered immediately to the person and should be dispensed from the pharmacy within 10 minutes.

Are put in a separate container labeled "STAT ORDERS" away from regular prescriptions.

Some of the STAT medications are placed in blue stock, in each ward for easy accessibility. They are used for life threatening situations.

Presavijena papirna knjiga
(Anatomija prošlih činjenica)
Dr. Mohamed Fathi Abdel-Al

Napojio i čobao pašnjake davnih dana.”

Plakao sam zbog nje, a danas sam počeo da plaćem za njom

Bez sumnje žalimo ovih dana

“Kada je ispunjeno, danas se žalimo na to.”

Abasidski pjesnik Abu Ishaq Ibrahim bin Al-Abbas bin Muhammad bin Saul (nadimak Abu Amara, jedan od propovjednika abasidske države) Takin (jedan od kraljeva Turaka Gorgana. Bio je mag i prešao na islam u ruke Jezida bin Al-Muhallaba)

“Uzdam se u Boga, mog Stvoritelja, za svoju opskrbu

I bio sam siguran da je Bog moj hranitelj, bez sumnje

Šta god da je moja odredba, neću je propustiti

Čak i da je na dnu dubokih mora

Svemogući Bog će to donijeti svojom milošću

Čak i da moj jezik ne govori

U bilo čemu duša odlazi sa žaljenjem

I Milostivi je podijelio opskrbu stvorenjima.”

Imam Abu Abdullah Muhammad bin Idris Al-Shafi'i Al-Muttalabi Al-Qurashi

Posvećenost

Zadovoljstvo mi je i čast mi je posvetiti ovu knjigu Umu

Možda ne znamo njegovo postojanje, pa čak ni njegovu lokaciju, ali nam je dovoljno da je on vjerni čuvar naših sanjanih misli i ogromne arene sukoba koji su prošli i prolaze preko naših opterećenih duša, a usred njihove bitke, srca i mozgovi se tope u potrazi za istinama čija su vremena i znamenitosti mjesta zaboravljeni, od kojih su ostale samo ruševine i incidenti čiji su svjedoci nestali i čije je heroje i stvaraoce progutala historija nepovratno da postignemo svoju istinu osim arbitriranjem uma i razumijevanjem njegove logike, koja je beskrajno skladište naših obnovljenih pitanja zbunjenih između uragana ogromnih vijekova, i što smo dalje od njihovih vremena, pitanja se povećavaju, množe, gomilaju i produbljuju, a osjetljivost njihovih ciljeva i zadataka raste.

U ruke uma stavljam svoju knjigu, nadajući se da će prihvatiti moju skromnu posvećenost njemu, jer je on taj koji je u svom kraljevstvu, njegov autoritet i sjaj svog prijestolja, a ja sam ono što jesam u mom skromnom stanju, nedostatku pomoći i stalnoj potrebi za njim..

dr. Mohamed Fathi Abdel-Al

prezentacija

Možda je ovo moja posljednja knjiga, jer me neke vanredne okolnosti mogu natjerati da preuredim mnoge stvari, da odstupim od nekih zbog drugih i da formulišem novu formulaciju svojih prioriteta, nakon čega se moji planovi okreću naglavačke trik, a takva je priroda života, kad smo tamo i nazad?!.. A pošto je pisanje i objavljivanje jedna od najvažnijih stvari na kojima sam radila više od sedam godina zaredom, priznajem da od njih nisam dobio apsolutno ništa na svim nivoima, što zahtijeva evaluaciju ovog iskustva u svim njegovim aspektima i restrukturiranje kroz duboko razmišljanje u kojem pokušavam doći do daha i saznati razloge neuspjeha u postizanju cilja ovog projekta koji sam napravio Sadrži mnogo sebe, mog uma, mog vremena, mog novca, mog zdravlja i mog života, bilo da su to faktori koji potiču iz spoljašnjeg okruženja, koje svjedoči o nesklonosti čitanju bez presedana, ili unutrašnjim faktorima. zbog mojih izbora u pisanju, koji možda ne zadovoljavaju potrebe savremenog čitaoca, ili zbog toga što knjige same po sebi više nisu najbolje, najefikasnije i najprikladnije sredstvo za prenošenje poruka, u svjetlu vezanosti ljudi za vizualnu sliku, bez obzira na različita imena i lokacije u kibernetičkom prostoru, te njihovu preferenciju za slušanje i gledanje, što je popularan izbor među velikim segmentima ljudi u svijetu, postalo im je izuzetno teško odvojiti vrijeme za čitanje i čitanje u svjetlu životni izazovi i akumulacije, te da se mora stalno raditi da bi se osiguralo... Minimalni zahtjevi i potrepštine za život, kojih, nažalost, nema među njima su knjige čije su cijene porasle do pretjeranog stepena Držati sablast smrti podalje tako što ću se ometati u stvaranju kulturnog uticaja i lažirajući njenu vječnost na razne načine je ideja prisutna svima, uključujući i moje jadno ja, čak i ako to poričem, ali nema smisla usred nadmoćne činjenice da je sve prolazno, bilo da je uskrsnulo ili nestalo, uskrsnulo ili palo, ili zauzelo prostor između svih suprotnosti, mirno sedi i ne miče se, dok život prolazi i jenjava... Svi ovi razlozi i drugi predstavljaju za mene ozbiljan pokazatelj neophodnosti proučavanja drugih puteva osim pisanja ili menjanja ideja i vizija, a među njima sam odabrao samo one privlačne, čak i ako nisu bile važne, požurio sam da završim ovu

knjigu historijske vjerske teme u njemu, koje sam se često suzdržavao da dodam bilo kojoj prethodnoj knjizi, ali zbog okolnosti koje sam spomenuo, naišao sam na žurbi da donesem ovu odluku, iz straha da sam skrivao znanje kroz svoju spisateljsku karijeru u kojoj sam nisam bio škrt sa svojim čitaocem, uključujući i vježbu razuma, a dvije studije ostaju kao odgovori na mnoga pitanja koja su me dugo zaokupljala, a došlo je vrijeme da im iznesem odgovore koje sam pronašao jasno, bez obzira da li su tačna ili ne, gledišta na kojima sam radio ostaju i dalje moje skromno mišljenje kada su jezici ćutali o iznošenju bilo čega što bi uvjeralo moj um u to, koje je ostalo buntovno protiv svih tabua koje sam pokušavao da okružim. sa u loncu stagnacije.

Kunem se da iza toga nema nikakve namjere

Mohamed Fathi Abdel-AI

Jedna crna nije dovoljna

Mnogi ljudi nisu svjesni da crna knjiga koju je napisao istaknuti vafdistički vođa, Makram Ubaid-pasha, osuđujući finansijske i političke povrede vođe Wafda, “Mustafa Al-Nahhas paše” (vidi Nostalgija stvarnosti i iluzija), nije bila prva svoje vrste u istoriji Wafda, jer joj je prethodila knjiga jedne od ranih vafdističkih kolumni, istaknutog političara i pravnog stručnjaka (bio je član Nacionalne partije, a zatim se pridružio). delegacije, a zatim je postao agent Liberalne ustavne stranke. Služio je u ministarstvima zadužbina (1925. n. e.), znanja (1926. n. e.) i državnog ministarstva za parlamentarne poslove (1939. godine). Politička sjećanja”, u kojoj njen autor bilježi činjenice. Izuzetno je opasan, utiče na finansijsku odgovornost vođe delegacije i njenog osnivača Saad Zaghoul-paše i druga politička pitanja koja uključuju neodgovorna mišljenja i odluke besmrtnog vođe koje je on donio. ili je želio jednostrano uzeti, daleko od konsenzusa svojih kolega osnivača.

Prva od ovih optužbi je zanemarivanje prava zemlje. Knjiga nas stavlja iza kulisa i tajni prvog sastanka koji je okupio “Saad Zaghoul Pasha”, “Ali Shaarawi Pasha” i “Abdulaziz Fahmi Pasha” sa Sir Reginaldongetom, ili. General Sir Francis Reginald Wingate, bivši vladar Sudana i Visoki komesar, bili su u to vrijeme u Egiptu 13. novembra 1918. godine (u Egiptu se to smatralo praznikom džihada), tokom kojeg je Saad izrazio saglasnost za Englesku. da zauzme Suecki kanal kada je potrebno i da uđe u savez sa Britancima, a logistička podrška koju bi to podrazumevalo sa vojnicima je dobro poznata i on je bio pristalice i zagovornici ideje o proširenju. Koncesija Sueskog kanala 1910. godine.

Knjiga također baca svjetlo na memorandum koji je Saad napisao bez konsultacija s njima i pripremio da pošalje Milneru (kao dio Milnerovog drugog projekta 18. avgusta 1920.), u kojem Saad predstavlja britansko odustajanje od ideje vojnog punkta. spomenuto u projektu u zamjenu za jednu od tri alternative:

Prvo: Britanija uzima u zakup cijelo Sinajsko poluostrvo.

Drugo: Određivanje snaga egipatske vojske, uključujući britanske oficire, za zaštitu Sueckog kanala.

Treće: priznavanje prava Engleske da se umiješa u egipatska pitanja na njen zahtjev kada je tamo izbila revolucija.

Ovaj memorandum su otkrili slučajno članovi delegacije, kada su ga suočili sa Saadom, on je tvrdio da je bio na putu da im ga pokaže prije nego što su ga poslali, pa je on pristao na njihovu želju obrisati treci predlog a ostala dva predloga zadržati na njegovoj odgovornosti, s obzirom da ih delegacija nije ni videla ni odobrila On ih zna a ovo je da mu se sacuva obraz jer je obecao Milneru!!!

Komitet Alfreda Milnera, ministar kolonija, prvobitno je formiran 22. septembra 1919. godine kako bi otkrio uzroke revolucije 7. decembra 1919. godine, a narod ga je bojkotovao na osnovu odluke. Centralni komitet delegacije u Kairu, koji je nosio svetla obećanja da će Egiptu dati samoupravu, predviđao je obećanje Egipta da neće... Potpisivanje bilo kakvih ugovora sa bilo kojom drugom zemljom osim uz britansko odobrenje, uz zadržavanje britanske vojne sile u. Egipatska teritorija i pravo korištenja egipatskih aerodroma i luka u svrhu odbrane teritorije egipatske zemlje i održavanja njenih linija komunikacije sa njom (misli se na Suecki kanal).

Druga optužba u knjizi odnosi se na kontradiktornost viteških obaveza besmrtnog vođe, koji ne prakticira transparentnost u postupanju sa incidentima i ljudima kada je vođa, "Muhammad Farid", umro 15. novembra 1919. godine. Sam Berlin iu teškim finansijskim prilikama, "Saad" je kategorički odbio da pristane na to da delegacija sponzorira transport... Tijela "Mohameda Farida" u Egipt ili putovanje jedne od delegacije da uradi ono što nalaže dužnost prema čovjek koji je žrtvovao sve što je posjedovao za dobrobit svoje zemlje, "Saad" je u svom odbijanju tvrdio da novac delegacije treba potrošiti na egipatsku stvar, a ne na sahrane

pojedinaца i transport mrtvih. Pravilo koje je uspostavio vođa...i poštuјemo vođu i njegova pravila...

Ali vođa se iznenada odrekao svoje baze i poslao "Abdul Latif Al-Makbati Beya" opremljenog novcem da donese tijela grupe mučenih studenata nauke koji su poginuli u sudaru na italijanskoј željeznici (vidi historiju Zabuna između Pana i Ana) i da u saradnji sa tamošnjom egipatskom ambasadam nadzire postupanje sa povređenima, odnosno, vođa je ostavio telo usamljenog beskućnika, beskućnika, nepoznatoј sudbini, dok je on upravljao svojim. pažnja na vraćanje tijela grupe stipendista. Egipatska država će se neminovno pobrinuti za njih, sviđalo se to njoj ili ne. Rezultat je bio izuzetan kolektivni događaj koji je zahtijevao izuzetnu akciju kao odgovor na ogromnu žrtvu... ali uz sve kontradiktornosti vođe koje knjiga osvrcē, dovoljno je da znate, dragi čitaoče, da je besmrtan. Vođa je pozajmio dvadeset hiljada franaka od delegacije da preveze telo čoveka koji je povezan sa njegovim tastom, „Mustafa Fahmi pašom“, iz Francuske u Egipat i taj iznos nije vraćen kao i obično, a mi ćemo razgovarati o vođi. finansijske navike kasnije... Dakle, Saadov stav prema "Mohamedu Faridu" i njegovoj partiji je bio čisto lični stav koji nije bio na nivou kojem se nadalo u odricanju od neslaganja i pokazivanju minimalne humanosti prema siromahu koji je život ostavio bez novca. ili sklonište, a njegovo tijelo čeka da mu uzvrate uslugu.

Dolazimo do još jednog stava besmrtnog lidera. Njegov stav o „Adli Yakanu“ i njegovoj novoj partiji „Ustavni liberali“ izazvao je rasplamsavanje mržnje prema novonastaloј partiji, što je dovelo do ubistva dvojice njenih članova. Ismail Zuhdi Bey, advokat, i Hassan Abdel Razzaq Pasha (vidi fusnote o Egipatskom dnevniku građanskog statusa... logično je da Saadove pristalice požure da tješe porodice dvojice mučenika kako bi izbjegli bilo kakvu odgovornost za ono što dogodilo im se, ali je nesreća što Saad nije poslao telegram saučešća Zuhdijevoj udovici, koju je odgajao Saad i koja joj je bila staratelj dok se nije udala, ako je stranački sukob bio psihološka prepreka između njega i obavljanja njegove dužnosti, tada se barem mogao sjetiti zasluga njenog oca u prošlosti, "Mustafe Al-Bagouri", koji je bio direktor

“Saad” Claysa, i ovaj zadatak je obavio sa svom pažnjom i iskrenošću, i naporno radio do tačke rada na razvoju i povećanju "Saad" Claysa bez njegovog znanja, a to se dogodilo u vozu iz pravca blizu Damanhour (gdje se nalazi Izbet Saad) i pao između vagona, odsjekao svoju nogu i umro (slično. do tragičnog kraja šeiha Mahmuda Abu Al-Ojuna, pogledajte stranice iz moralne istorije Egipta).

Ostale optužbe uključuju monopolizaciju vodstva U ovom aspektu, Allouba govori o Saadovoj opstrukciji Milnerovih prvih pregovora zbog njegovog prijanja na pokazivanje ličnog vodstva na račun egipatskog cilja i njegovog insistiranja da se pregovori vode preko njega i da on mora biti taj. koji ih potpisuje kao izabrani predstavnik zakonodavne skupštine i šef narodne delegacije. Iz džepa je izvadio karticu na kojoj je pisalo njegovo ime na francuskom i dva prethodna opisa, izjavljujući jasno da će se „boriti sa svakom osobom, bez obzira na to. njegov stav, pregovaranje o potpisivanju...” Saadov odgovor je stigao u trenutku kada su Britanci nastojali da zaključe zvanični ugovor sa egipatskom stranom na obavezujući način, odnosno između vlada dvije zemlje, “Saad” je najudaljeniji od kruga sultana “Fuada” biraju da formiraju ministarstvo, jer odnosom među njima dominira otuđenje...i da razbiju ovu izolaciju i udare dok je gvožđe vruće i maksimiziraju dobitke revolucije 1919. članovi delegacije su predložili formiranje ministarstva na čelu sa “Adly Yakanom” za pregovore, a “Saad” je odgovorio na početku!!” ispovjedili u julu 1920. pred “Muhammadom Mahmudom”, “Hamadom Al-Baselom”, “Ahmedom Lutfijem Al-Sayyidom” i “Ali Maherom” na sesiji koja ih je okupila na jednom od predgrađa Lundra (London), izrazio je namjeru da bude blag prema zahtjevima Milnerovog prvog projekta, pod uslovom da engleska strana smijeni sultana Fuada i stavi njegovog maloljetnog sina Faruka na njegovo mjesto pod starateljstvo, a izbjegavajući imenovanje princa Kamal al-Din Husseina jer je sin robinje (ne znam kako?!). On je sin sultana Husseina Kamela od njegove prve žene, princeze Ain Al-Hayat, kćeri princa Ahmed Rifaat-paše.

Knjiga predstavlja smiješno poređenje između Saada Zaghloula i Adlyja Yakana koji vidi da je prvi aktivan propovjednik, sposoban advokat i ima

mного prijatelja, dok drugi malo komunicira s ljudima i ne zna mnogo o njemu, već u pregovorima. ima precizno razmišljanje, strpljenje i veliku ljubaznost, jer se ne ljuti na one koji se s njim ne slažu. Po mišljenju, za razliku od Saada, koji obavezuje druge da budu uvjereni u njegovo mišljenje, čak i ako je pogrešno, i smatra da se drži. po njegovom mišljenju dio njegovog dostojanstva, on iz ovog poređenja zaključuje da je, nakon dugih i teških iskustava između Pariza i Landrea u periodu od aprila do novembra 1920. godine nove ere, Adly, čak i ako nije bio narodni vođa, bio državnik. Prvorazredni političar i diplomata, njegovo preterivanje ga navodi da kaže da je najveća država u Evropi ponosna što ima premijera kao što je Adly!!

"Alouba" demonstrira nepošteno rivalstvo kampa "Saad" protiv kampa "Adly", jer su demonstranti podržani od strane "Saad" tima pozivali na propast "Adlyja" i "Rushdieja" (misli se na Husseina Rushdiea Paša, potpredsjednik Vlade u Ministarstvu pravde, koji je bio prvi (A oni koji su ih podržavali i opisivali ih kao izdajničke i da su bili "odvraćajući Englezi" i da je zaštita od strane "Saada" bila bolja od nezavisnost u rukama "Adlyja" u isto vrijeme kada je "Saad" izjavljivao javnosti da su "Britanci časni i razumni protivnici" (frazu koja je izazvala pokušaj atentata na Saada. Vidi knjigu Shaj Ras al-Taarikh.)

Dolazimo do najistaknutije optužbe u knjizi, koja se odnosi na nesrećnu finansijsku praksu besmrtnog vođe, koji u svom finansijskom poslovanju ne razdvaja javno i privatno, pogotovo što se sredstva delegacije zasnivaju na narodnim donacijama i dakle, to je povjerenje koje se mora sačuvati i potrošiti na svom mjestu i na svojim točno određenim mjestima.. Knjiga to otkriva da je "Saad" samo za vrijeme formiranja delegacije pozajmio sto egipatskih funti otišao u Evropu, tačnije u Lenderu, požurio je da ga preuzme od "Alloube", koji je u to vrijeme bio blagajnik delegacije, što znači da "Saad" nije donirao ni jedan peni delegaciji...što smatra "Ali Shaarawi"-paša je najveći priložnik, jer je kao donaciju platio tri hiljade funti za finansiranje delegacije Prije putovanja u Pariz, otišao je u banku i zamijenio novac koji je imao za francuski novac po cijeni od otprilike 27,5 franaka po

funti. Ove žrtve nisu spriječile Saada da od njega zatraži još novca, a Saad se naljutio na njega, rekavši: "Ti si u delegaciji zbog svog bogatstva", što je ozbiljno ranilo njegov ponos, pa je ostao u kući. hotel u kojem je živio i ni sa kim nije razgovarao, odlučan da se vrati brodom u Egipat.

Knjiga se bavi smiješnom stvari: nakon što su vođe delegacije na konferenciji o pomirenju u Parizu postali sigurni u neuspjeh svoje misije, bili su umorni od boravka u Parizu, ali Saad, koji je sa sobom poveo svoju ženu i slugu, želio je dug boravak, pogotovo jer je prodao svoje imanje koje je posjedovao u Damanhouru i kupio dio duga za njega, pored njegove penzije kao bivšeg ministra, osim što je iznajmio imanje. u vlasništvu njegove supruge kao nasljedstvo od njenog oca, "Mustafa Fahmi-paše", u Wasif džamiji. Možda je to što je Saad pratio svoju suprugu u službenoj misiji – a ne na izletu – bio razlog koji je napravio "Hamad Al-Basil". pitati "Saada" kada je delegacija odlučila da otputuje u Lundru na pregovore 1920. godine nove ere da li će povesti svoju ženu sa sobom, "Saad" je ljutito odgovorio: "Šta je vama i gospođi Harami... to je glupost?" "Hamad Al-Basel" je odgovorio: "Jesam li ja budala?!..Ti si budala" ..

Ovaj dio detaljno je uključivao Saadove dugove prema delegaciji, koji su iznosili 132.064,50 sto trideset dvije hiljade šezdeset četiri i po franka (20.000 30. avgusta 1920. godine nove ere, transferom u grad Vichy + 64,5 naknade za transfer + 22.000 u ratama do 30. septembra 1921. godine + 70.000 4. oktobra 1920. godine sa transferom u Rimsku banku u Parizu +20.000 29. novembra 1920. godine sa transferom u Rimsku banku u Parizu) ..

Pored pozajmljivanja 2.400, dvije hiljade i četiri stotine engleskih funti (500 7. maja 1920., položeno na njegovo ime u Credit Lyonnais banci u Parizu + 1.000 15. maja 1920., položeno na njegovo ime u istoj banci + 400 24. jula 1920. + 500 5. novembra 1920.).

Među sumama koje je Saad uzeo bilo je i sedamdeset hiljada franaka da mu kupi lični auto uz obećanje da će ga brzo vratiti, ali on to nije učinio u šali o

automobilu: „Želim ga nazvati autom delegacije“, a prisutni su namignuli i shvatili njegovo značenje.

Dolazimo do važnog pitanja, a to je ono što je „Saad“ odgovorio na optužbe „Alloube“ na njegov račun, a ono što je interesantno jeste da „Saad“ nije upućivao optužbe Tužilaštvo za istragu i donošenje presude, kao što je praksa u takvim slučajevima koji utiču na finansijski integritet, nego se zadovoljio time što je odgovorio indirektno kroz članak koji je napisao „Mustafa Al-Nahas“ 10. decembra 1923. godine, a objavio jedan od Al. - Wafd novine, u kojima je ukazao na laži i klevetu optužbi koje je iznio „Alouba“ i da lider nacije nije uzeo nijedan od ovih iznosa koje je narod donirao, čak i ako su na njemu bili potpisi i potpisi. Potvrda je uzeta kao oblik prevare i falsifikata ubacivanjem među ostale papire radi rutinskog predstavljanja i potpisivanja.

Alloubin odgovor je bio da su o pitanju sultanove smjene svjedočili članovi delegacije, a o tome je izvijestio i lord Milner, koji je telegrafirao Visokom komesaru u Egiptu, a ovaj je zauzvrat obavijestio sultana o iznosima dokaz o njima je konačan, a to je knjiga sekretarijata blagajnika, a on je pokazao fotografiju da potvrdi autentičnost "Saada".

Dolazimo do logičnog pitanja, zbog čega Sultan Fuad nije iskoristio ove optužbe dovodeći Saada na ispitivanje i suđenje, dok je njegov sin Farouk to učinio sa Al-Nahasom nakon toga, ovdje je stvar drugačija, kao i Saadovo vodstvo tiranski i njegova sposobnost da mobiliše javno mnijenje i pomjeri ulicu palata je iz ove revolucije izašla kao slaba stranka i ranjiva na smanjenje svojih apsolutnih ovlasti kroz predloženi ustav u to vrijeme. Stoga, „Fouad“ nije bio u stanju poduzeti ovaj korak ili čak ni mahati direktan sudar sa egipatskom ulicom preko njenog jedinog vođe... Takođe, u igri je bila i finansijska obaveza kralja „Fuada“, a skandali oko njegovog razvoda od njegove prve supruge „Šujkar ili Šiva Kar“ (vidi Priče from the Seas of History) su bliski uz priče o njegovom zaduživanju tokom svog bankrotskog života dok je još bio princ, uključujući, na primjer, ono što je „Saleh Abdel Hay“ spomenuo u svojim memoarima, da je bio prijatelj kralja

“Fouada” u danima njegovog bankrota, a dogodilo se da su bili u šećernoj pločici, a “Fouad” je tražio predujam od sto funti od vlasnice bara, francuske dame.” , pa je ona odbila i dala mu samo šezdeset funti, a on je potpisao priznanicu za sultan, tražio je od nje račun da popravi skandale svojih nesmotrenih menstucija, pa je ona tvrdila da je to izgubila je rekao da je “Farouk” nakon njega pokušao da kupi račun od nje za hiljadu funti preko svog šefa kabineta “Ahmed Hassanein Yasha”, ali je ona odbila iz nepoznatih razloga, pa ga je “Farouk” spriječila da joj je produžila boravak u Egiptu , je isključen, a lokal zatvoren.

Usred ovih stranačkih sporova i finansijskih zloupotreba, dogodila se razorna ekonomska kriza, jer su cijene pamuka porasle 1920. godine sve dok jedan kvintal nije premašio četrdeset pet funti. pozvao je javnost da "ne prodaje svoj pamuk za više od dvije stotine rijala." bez upozorenja, cena pamuka je pala na najniže nivoe, pala je na manje od šest funti po kvintalu, a to je bila još jedna ekonomska katastrofa. , dok je Britanija uhapsila “Saada” 22. decembra 1921. godine i protjerala ga na Sejšele (vidi Al-Durr Al-Manthur fi Maknun Jawhar Al-Uqul). Zamislite, dragi moji, sve se to dešava u podrumima skrivene vlasti u Egiptu i njegovim hodnicima, na vrhuncu teške ekonomske krize, a Egipat je primoran da dignu 4,5% kredita u britanskim funtama Zakonom br. 36 iz 1923. godine.

Zaustavljamo se na kraju kod jednog trnovitog pitanja... Ako su optužbe iz prve i druge Crne knjige protiv vođa Wafda tačne, onda ovdje gubimo dugo nasljeđe svetosti za liberalne vrijednosti koje su ovi lideri oličavali i urezano u naše sjećanje, postoji čvrsto uvjerenje o pokvarenosti vladara alavitske porodice... Pa šta nam je ostalo da gradimo, i sve njene ravnoteže su razmotrene negativan na ovaj način?! ..

Govorio sam u svojim knjigama o mnogim dostignućima na kojima se može graditi. Ne postoji potpuno zlo i ne postoji apsolutno dobro dinastija je očuvala vjerski identitet egipatske države, s islamom na čelu kao religijom države , koji se pretvarao da je prešao na islam i zvao se "Idris efendija", u svom govoru o "Abbas Hilmiju I", da je bio zaljubljen u mladiće iz svojih

privatnih mameluka i formirao njihov krug da ga zabavljaju nenormalnim djelima, i ova djela ostaju i dalje Al-Mankar je bio zatvoren u svojoj palati, dok je njegov nasljednik, Saeed Pasha, okupljao svoje mameluke i činio suprotno od onoga što je Abas radio, gdje bi im naredio da skinu odjeću i skinu njegovu odjeću takodjer je jedan od njih imitirao jednu od medalja koje su mu dali od neke evropske zemlje, onda bi oslobodio svoju maštu da se ponaša kao kralj koji mu je dao medalju, ali u tijelu jasnog mameluka, a jasno je da je imao ordenja iz niza evropskih zemalja, tako da noć ne bi prošla a da „Said-paša“ nije do posljednjeg ušao u Evropu, osvojio je i ponizio (Knjiga Naslijeđe Robovi u vladavini savremenog Egipta... studija o istorijskoj sociologiji dr. A.A.. Biroa za arapsko znanje)...

Ovo su samo priče koje su orijentalisti plasirali, a koliko je laži, tako da niko ne može da potvrdi ili negira njihovu istinitost, verovali ili ne, ali budite sigurni da je potlačeni Egipat pogođen svojim „pobunjenim“ vladarima, na primjer, na beznačajnost sultana, kralja, „najčasnijeg namaz svijeta i vjere, Khalil Ibn King Al-Mansur Saif Al-Din Qalawun Al-Alfi Al-Ala'i Al-Salihi, koji osvojio Akru, osvojio rimsku citadelu i okončao prisustvo krstaša na obali Levanta, hvalio se svojim penisom i našalio se sa svojim pratiocem U knjizi Ibn Taghrija Bardija "Sjajne zvezde u kraljevima Egipta i Kaira". kaže: „Tada je sultan sišao u, prestao je da prosipa vodu (tj. mokri) i počeo je da ga miluje (tj. pomiče penis) i da se šali sa mnom, zatim je ustao i uzjahao konja i držao štalu za ja (tj. kobila), onda sam jahao, dok smo on i ja pricali, a onda je nastala prasina..i nastavljamo pricu, u kojoj je on ubijen stavljanjem maca u anus. Ovo je iz knjige "Ponašanje." "Upoznavanje zemalja kraljeva" od Abu Abbasa Taqija al-Dina Ahmada bin Alija bin Abdula Kadira bin Muhameda al-Maqrizija: "Tada je sultan samo osjetio veliku prašinu koja se podigla, pa je rekao Amiru Shakaru." : Otkrijte vest o ovoj prašini, pa je otišao kod njega i našao princa Bajdru, pa ih je pitao zašto su mu prošli kroz svoju pijacu dok nisu stigli do sultana mačem i udari ga sredinom ruke, pa ga udari drugi put, udarivši ga u rame. Tada mu priđe princ Lajin i reče mu: O Piedra, ko hoće kralja Egipta i Levanta. biti njegov udarac, a udariti sultana po ramenu je njegovo rješenje. Zatim je pao na zemlju, a Bahadur

Ras Nuba je došao do njega i zabio mu mač u anus i naslonio se na njega dok ga nije izvukao iz svog grla Prinčevi su ga naizmjenično udarali mačevima: to su bili Qara Sunqar, Qasanqur al-Husami, Nogai, Muhammad Khwaja, Tarantay al-Saqi i Al-Tanbugha Ras Nubat, u ponedjeljak, dvanaestog Muharama, tako je kralj Al-Ashraf ostao ležati mjesto gdje je ubijen dva dana, onda je princ Izz al-Din Aydur al-Ajami došao u Truju i našao ga na svom mjestu, golog sa otkrivenim intimnim dijelovima, odnio ga je na kamili u državnu kuću, oprao ga u kupatilu, pokrio ga i smjestio u riznicu državne kuće dok princ Saad al-Din Kojba al-Nasiri nije došao iz Kaira, odnio ga je u svom kovčegu, koji je bio u njemu, na svoju zemlju blizu Nafisija scenu u predgrađu Egipta, i tamo ga je sahranio u zoru u petak, dvanaestog Safara. Trajanje njegovog sultanije je bilo tri godine, dva mjeseca i četiri dana, a on je umro ostavivši iza sebe dvije kćeri i nije ostavio muškog sina."

Ali sve ove stvari ostaju lične i nedeklarisane i ni na koji način ne štete narodu sve dok sam državni sistem sponzorira manifestacije Islamske države i poštuje druge sekte kralja Fouada i isti period iz kojeg smo krenuli u svemu što je prethodilo... to je Radovi koje sam pregledao (za referencu) su pismo podsekretara Ministarstva zadužbina (pisani primjerak br. 226) od Dana 6. jula 1922. godine, Upravi za planiranje u Kairu obratio se Njegovoj Ekselenciji, podsekretaru Ministarstva rada, upozoravajući vozače tramvaja da idu predaleko dok klanjaju namaz u petak u džamiji Sayyida Zeinab, gdje Prolazak tramvaja pored džamije uzrokuje teške Ometanje vjernika i može rezultirati time da propovjednik ne može čuti propovjedničku propovijed stvar sa odobrenjem i izdavanjem..

Stoga nije iznenađujuće kada pronađete drevne egipatske filmove iz kraljevske ere koji poštuju poziv na molitvu i uključuju ga u svoje događaje kako bi istaknuli identitet države i poštovanje njene prve religije. Pogledajte zvuk poziva na molitvu u filmu "Jakut efendija" od Naguiba Al-Rihanija, 1934. godine nove ere, uporedi ovo s onim što se dogodilo nakon revolucije 1952. godine, i zbrkom koncepcije i nestabilnosti između različitih sektu koje su je udaljile od njene religije i islamskog identiteta. nekad socijalizam, a

nekad kapitalizam, sve dok sam ezan nije postao teret za uši nekih koji sebe nazivaju prosvjetiteljima, tražeći da se blokira... Vidi, na primjer, ovaj incident iz doba predsjednika Mohameda Anwara Sadata, gdje izdavanje šeika Abd al-Rahmana dovelo je do toga da je Al-Najjar, generalni direktor džamija, 26. maja 1977. godine nove ere - šaik Muhammad Metwally Al-Shaarawi je u to vrijeme bio ministar zadužbina - zabranio je zoru ezan na molitvu mikrofonom u kvartovima Zamalek, Garden City i centar grada, podstičući osjećaje konzervativnog pokreta islamista i njegovih novina, koji su ovu odluku smatrali „komplimentom djeci ljudi i onima koji su razmaženi zbog udobnosti nakon što su do kasno budni u mjestima neozbiljnosti i zabava Danas nalazimo neke umjetnike koji su uvrijeđeni i uznemireni činjenicom da neki od onih koji rade na svojim filmovima i serijama obavljaju molitve u zakazano vrijeme iako mu posao uopće neće naškoditi klanjati obavezne namaze Žalosno je što dolaze eminentni učenjaci koji pokušavaju da podrže neke od ovih aktera u njihovom stavu protiv saborne molitve, on u šerijatu traži ono što je u prilog njihovim riječima.

U Sahihu Ebi Davudu, po ovlasti Abdullaha bin Abbasa, Božijeg Poslanika, a.s., spojio je podne, popodne, zalazak sunca i večernju molitvu u Medini bez straha i kiše (“bez straha i putovanja” po Muslimovoj formulaciji Ibn Abbasu je rečeno šta je mislio pod tim. , putovanja, ili kiše i naknadnog opovrgavanja (klizavo, blato po kojem noge klize na pijacama), ali se nažalost okrenuo fenomenu šejhovah reakcija i fetvi prema potražnji i komplimentima umjesto šejhovima inicijative za pobjedu jer ono što je ispravno, i postoji potpuna i potpuna razlika između 1922. godine nove ere i naše današnje situacije, vek kasnije..

Na marginama ove epizode, i zato što želimo da imamo koristi od istorije... vratite svoj pogled na razdor u prvim fazama parlamentarnog i političkog života nakon Revolucije 1919., koja je nastavila istim putem podjela, podjela, sukobi, te finansijska i administrativna korupcija do Revolucije 1952. godine... Onda se zapitajmo šta ako su julski revolucionari prepustili vlast dominantnim političkim partijama u Egiptu u to vrijeme?! ...i odgovaram vam i potpuno sam zadovoljan svojim odgovorom... isti scenario

koji je uslijedio nakon primopredaje vlasti feldmaršalu Abdel Rahmanu Siwaru Al-Dhahabu, šefu Privremenog vojnog vijeća, nakon narodne pobune praćene vojnim udarom protiv predsjednika Jaafara Al-Numeirija (koji je vladao 16 godina), kojeg je podržala Komunistička partija u aprilu 1985. godine, a on je potpuno i potpuno ispunio svoje obećanje godinu dana kasnije, bez ikakvih ambicija za vlast. koja se nesmetano prenosila na partije u zemlji, koje se po svom sastavu i formi ne razlikuju od partija u Egiptu.. Pa šta je bilo posle toga?!.. Partija Umma je osvojila većinu i "Sadiq al-Mahdi" je postao predsednik Vijeće ministara je predvodio Ahmed Al-Mirghani pokušao je integrirati Demokratsku unionističku stranku i Nacionalni islamski front, na čelu sa šaikom Hasanom Al-Turabijem, koji je formirao savez protiv Umma Partije. Podjele i sukobi su se povećavali, koji su poprimili oblik vojnih udara koje su podržavale različite strane kroz svoje lojalne elemente unutar vojske, sve dok general-pukovnik Omar al-Bashir, podržan od šeika Hasana al-Turabija, nije uspio zbaciti al-Turabija. Sadiq al-Mahdi u onome što je bilo poznato kao Revolucija nacionalnog spasa u Sudanu 1989. godine i kasnijim događajima i podjelama koje su rezultirale konačnom podjelom Sudana i padom al-Bashirovog režima. Zatim je izbio građanski rat...

Ovdje imajte na umu da je egipatska vojska na kraju monarhije među svojim članovima uključivala mnoge lojaliste političkim strankama kao što su Wafd, komunistički pokreti i islamske grupe kao što je Bratstvo, što je predstavljalo podjele, sukobe i udare kao što smo vidjeli u Sudanski model nakon julske revolucije 1952. godine, koji pokazuje mudrost ranog egipatskog pristupa i njegovu dalekovidnost, sveobuhvatnost i tačnost njegove vizije o ovom pitanju iu ovom vrlo osjetljivom vremenu.

Tu je rat i kćeri nacionalnog oslobođenja

Ekonomski pionir rijetkog i jedinstvenog tipa Bio je odan stvarima svoje domovine i posvetio je svoj život njenom podizanju, podizanju sredstava za život njenog naroda, te napretku i razvoju njene privrede.

On je istaknuti ekonomski reformator, "Muhammad Talaat Harb Pasha" ...čija je prva njegova velika nacionalna akcija započela odlučnim suprotstavljanjem projektu produženja koncesije za Suecki kanal 1910. godine nove ere za dodatnih četrdeset godina nakon njegovog završetka, zaključno sa 2008. AD umjesto 1968 AD, predviđeni period u zamjenu za francusku kompaniju koja je vlasnik koncesije upumpa novčanu svotu u korist egipatske vlade u četiri rate pored procenta od dobiti, a kako bi skrenuti pažnju na ozbiljnost ovog poduhvata, koji je dobio odgovor od tadašnje egipatske vlade na čelu sa Butrosom Galijem, Talaat Harb je napisao svoju knjigu "Egipat i Suecki kanal" kako bi objasnio pravdu egipatske stvari u kanalu i Obim gubitaka koji je pretrpio kao rezultat odustajanja od svog udjela u kanalu, Egipat je bio oštećen naporima "Talaat Harba" i Rael, članova Nacionalnog pokreta, kao što je vođa "Mohamed Farid". ", koji je javno razotkrio projekat objavljivanjem u listu "Al-Liwaa", glasnogovorniku Nacionalne partije, što je doprinijelo mobilizaciji javnog mnjenja protiv njega i onih koji su tada Generalna skupština odbila projekat, što je bio jedan od razloga za atentat na premijera Butrosa Ghalija od strane hemijskog farmaceuta Ibrahima Nassifa Al-Wardanija iste 1910. godine.

Godinu dana kasnije, tačnije 1911. godine nove ere, Talaat Harb je kroz svoju knjigu „Egipatski ekonomski tretman i uspostavljanje banke za Egipćane“ predstavio svoju sveobuhvatnu ekonomsku viziju zasnovanu na neophodnosti postojanja nacionalne banke koja podržava egipatsku poljoprivredu i Egipatski farmeri umjesto da ih ostave za kamate koji cijede plodove svog rada, posebno u odsustvu bilo kakve uloge, Narodna banka, koja je bila u vlasništvu Engleza i kojom je upravljala, uzela je u obzir samo strane interese.

Okolnosti Prvog svjetskog rata i potonje ekonomske recesije spriječile su realizaciju ovakve ambiciozne ideje, ali to nije propustilo da podrži našeg velikog reformatora, koji je iskoristio priliku nacionalnog narodnog pokreta koji je pratio revoluciju 1919. godine. , a Britanci su se plašili da će se ponovo sukobiti sa Egipćanima, pa je još jednom predložio ideju Banque Misr, što je bilo u velikom broju među nacionalistima, i to sto dvadeset i šest oni su upisali, čime je kapital banke u vrijeme njenog osnivanja 1920. godine nove ere iznosio osamdeset hiljada funti, sa prihodima od dvadeset hiljada dionica, od kojih je vrijednost svake dionice bila četiri funte Bey” kupio samo hiljadu dionica.

Upravni odbor čine: (Ahmed Medhat Yakan Pasha, predsjednik Upravnog odbora - Youssef Aslan Qatawi kao zamjenik - Muhammad Talaat Harb Bey, potpredsjednik i generalni direktor Upravnog odbora - Dr. Fouad Sultan Bey, v.d. generalni direktor Upravnog odbora).

Što se tiče članova, to su bili: (Abdel-Azim Al-Masry - Iskandar Masiha - Abdel-Hamid Al-Siyoufi - Ali Maher - Abbas Bassiouni Al-Khatib - Youssef Chikorel).

Britanska strana nije dočekala ovaj egipatski pokušaj osnivanja egipatske banke pod egipatskom upravom nikakvim napadom, prigovorom ili značajnim preprekama zbog povjerenja u slabost Egipćana u ekonomskom i administrativnom aspektu s jedne strane, pored slabost početnog kapitala banke za koji su očekivali da će s druge strane brzo propasti...

Ali ova engleska percepcija se brzo srušila pred odlučnošću Egipćana da obećavajući eksperiment učine uspješnim. Banka je stvorila neviđeni ekonomski procvat u svim sektorima i postigla uspjehe pod nazivom Liban ogroman kapital od tri stotine hiljada funti i kompanije u raznim sektorima razvoja kao što su industrija, štamparija, platnena proizvodnja, egipatska proizvodnja, svila, koža, štavljenje, medicinski preparati, kozmetika, avijacija, turizam, osiguranje, ribarstvo, rudnici, kamenolomi itd. 1925. godine usvojio je pionirski projekat koji je napisao život i vođstvo za

egipatsku kinematografiju, pa je osnovao Misr Acting and Cinema Company (Studio Misr 1935. godine) sa kapitalom od petnaest hiljada funti.

Imao je velike ruke i u omogućavanju hadža, što je jedno od najvećih dostignuća "Talaat Harba" koje se pamti do danas. Osnovao je Misr Maritime Company 1934. godine, a među njenim brodovima su bila i dva broda (Kawthar i). Zamzam), koji je učestvovao u transportu hodočasnika između luke Suez i Jeddah, (Vidi knjigu Stranice iz moralne istorije Egipta.

Njegovi napori nisu se zaustavili samo na podršci ekonomskim projektima, već je pružio i podršku kulturnim liderima. On je ojačao podršku književnog diva "Abbas Mahmoud Al-Akkad" kada je objavio svoju knjigu "Saad Zaghloul, A Biography and Greetings". U to vrijeme, Al-Akkad je patio od ograničenja do te mjere da nije mogao pronaći izdavača za svoju knjigu i prolazio je kroz teške finansijske poteškoće (vidi knjigu Al-Durr Al-Manthur fi Maknun Jawhar Al-Uqul). ..Dekan arapske književnosti, "Taha Hussein," također je, prema onome što je otkriveno, posudio Talaat Harb-u uobičajeni papir sa Taha Husseinovim prstenom od 11. avgusta 1934. godine nove ere (vidi knjigu Nuzhat Al-Alba fi Mutarahat Al-Qura').

U svjetlu svih ovih i drugih napora koji su podigli status Egipta iznutra i izvana, njegovog vlasnika možemo nazvati samo "čovjekom od nacije", a on je bio pravo oličenje i jasan primjer ove fraze.

Ali vjetrovi dolaze na načine koje brodovi ne žele... kako je iskra Drugog svjetskog rata počela da se nazire na horizontu i deponenti su se počeli bojati za svoj novac u banci i brzo ga podizati, što je uticalo na njenu likvidnost Projekti "Talaat Harb" su uglavnom dugoročni razvojni projekti, za koje je svakako potrebno mnogo godina da bi požnjeli njegove plodove i požnjeli stabilne rezultate, stoga su Husein Siri Pasha, ministar finansija druga vlada Ali-paše Mahera (u periodu od 18. avgusta 1939. godine do 27. juna 1940. godine) plašila se nesposobnosti banke da ispuni svoje štediše i izloženosti avetu bankrota usred rata Koliko će to trajati i čemu će to dovesti?!.. Dakle, nije mogao ispuniti zahtjev "Talaat Harb-paše" da Vlada bude garant banke?! štedišama i da će prestati povlačiti depozite u

poštanskom sandučetu ili da će mu vlada pomoći da plati Narodnoj banci da pozajmi Banci Egipta u zamjenu za portfelj Husein Siri-paša, koji je imao malo iskustva u ekonomiji, a njegove osnovne kvalifikacije bile su u inženjerstvu, pa je odabrao siguran put potpunog okončanja ekonomskog iskustva Talaata Harba i natjerao ga da istupi iz egipatske banke, što je zatekao dobrodošlicu od Ali-paše Mahera, koji je bio poznat po svom neprijateljstvu prema Al-Wafdu i Al-Nahhasu, a ovaj je bio prijatelj Talaat Harb-paše!!.. Sreću je dočekao i sa engleske strane, koja je bila opterećena gledanjem kako okupirani Egipat stoji na nogama kroz snažnu i efikasnu ekonomiju .. "Talaat Harb" se pokorio i predao svršenom činjenju Odabrao je da zadrži banku, rekavši svoju čuvenu izreku: "Sve dok prepuštam svoj život banci, ići ću i pustiti banku da živi." izolacije i povlačenja iz javnog života i političkih poslova, te je ostatak života živio u selu Al-Ananiya, u centru Faraskur u Damietti, sve dok nije umro 13. avgusta 1941. godine.

Što se tiče ličnog stila ovog lika koji je pisao istoriju i oblikovao je slovima svetlosti, čovek je bio poznat po svom ekstremnom konzervativizmu i otporu pozivu „Kasima Amina“ za oslobođenje žena, do te mere da je „Rosa Al -Youssef ili Fatima Al-Youssef“ je jednom prilikom rada u pozorišnoj trupi Okasha bila izbačena jer je nosila kupaći kostim u Ras Al-Bar-u, a ipak kada je osnovala časopis Rose Al-Youssef i okrenula se od umjetnosti ka novinarstvu, a magazin , koji je izlazio svakodnevno, posustao, Talaat Harb ju je podržao, finansirao i spasio njen časopis od bankrota.

Ime "Talaat Harb" uvijek se vezuje za incident vezan za fotografa "Mohameda Bayoumija" (snimio je film o fazama osnivanja Banque Misr- osnivanja novina kina Amun, a među njegovim filmovima je povratak Saada Zaghloula Paša iz egzila na Sejšelima, sahrana Sirli Stacka i otvaranje Tutankamonove grobnice - slike Barsoumovog filma u potrazi O poslu) Položaj "Talaat Harb paše" u njemu bio je čudan i čudan i odudara od čovjekove biografije koju mi poznavao, što je ispunjeno dobrim stavovima, tolerantnim osobinama, inicijativom da se pomogne i strogošću u ophođenju. Bayoumijevi dokumenti" dr. "Mohamed Kamel Al-Qalioubi" da je "Talaat Harb Pasha" odbio da prizna svoju ulogu u ideji osnivanja Misr

Acting and Cinema Company i odbacio je sve dok ga "Bayoumi" nije napustio, žaleći zbog napora i ideje koje je dao došle su do tačke prodaje svoje kinematografske opreme, procijenjene na četiri hiljade funti u iznosu od 244 funte i 915 millima, u polovnim mašinama i partnerstvu bez pismenog ugovora, u nadi da će uspjeti. njegovog projekta pod okriljem "Talaat Harba" i njegove ambiciozne banke... i sve to prema njegovim memoarima, ali ono što je čudno je da se ovaj spor izbliza ili daleko nije osvrnuo na njega u svom jedinom objavljenom članku u časopisu "Al-Kawakib" broj 25 u februaru 1951. godine, koji je nazvan "Glas iz prošlosti... Zahvaljujući egipatskim cigaretama naučio sam kinematografiju u Njemačkoj", gdje se u tekstu kaže: "I to se dogodilo 1924. godine. AD da sam kontaktirao rahmetli Muhammad Talaat Harb pašu i izložio mu ideju o snimanju filma za novu zgradu Banque Misr od vremena od početka rada do kraja.. Neka mu se Bog smiluje , pozdravio je ideju.. a njena realizacija je bila početak komunikacije između mene i banke.. Tada su ljudi zaduženi za njen rad imali ideju da se za banku osnuje kino studio i ta ideja je dovela do toga da Prenos specijalizacije moje filmske laboratorije u banku u februaru 1925. godine, a od tog vremena do 1926. godine radio sam u banci kao snimatelj sve dok nisam dao otkaz da bih osnovao fotografski studio u Aleksandriji Članak znamo da je odlazak iz banke bio po izboru Bayoumija i njegove potpune volje da bude samostalan u svom radu, te da se ideja kompanije poklopila sa odgovornima u banci s njegovom inicijativom da fotografiše banku Dakle, suočeni smo sa istinitom pričom o „Mohamedu Bajumiju“, koja je djelimično i potpuno u suprotnosti sa navodima sadržanim u memoarima protiv „Talaat Harb paše“, što je tačnije jer nosi istoriju, čak i ako jeste. tridesetak godina nakon incidenta, ali je i dalje mnogo bolji jedan od memoara da ne znamo ni datum njegovog sastavljanja, ni okolnosti njegovog pisanja, ni stepen fokusa čovjeka dok je pripovijedao o događajima u njemu. i njegove godine u to vrijeme..

Sahrana "Talaat Harba" bila je na zvaničnom nivou koja je odgovarala njegovoj ulozi i statusu Sahrana je pomerena, predvođena policijskom pešadijom i konjicom, koju je predvodio guverner, „Mohamed Šukri Bej“. na

čelu sa Fayez Tabouzadeh Beyom, koji je predstavljao kralja Faruka, Hussein Sirri pašu, tadašnjeg premijera, Muhammad Hafni al-Tarrawi pašu, koji je predstavljao Mostafa El-Nahas pašu, i Ahmed Maher pašu, Ahmed Hassanein pašu, šeik Mustafa Al-Maraghi , šeik Al-Azhara, kao i neke druge javne ličnosti poput egipatskog muftije, predsjednika Vrhovnog šerijatskog suda, šeika šeika sufijskih redova, predstavnika Al-Azhara i hegumena Saliba Mihaila , predstavnik Koptske Patrijaršije, koji predstavlja Njegovo Blaženstvo Anba Yuannis Tijelo preminulog nalazi se u pustinji Mameluka na području groblja Salah Salem, pored Akademije za sufijske studije i nauke o baštini Imama Al-Raeda. (Youm 7 Portal, 13. avgust 2021. godine... Posljednja scena u životu Talaat Harba... Gdje je sahranjen i kako je bila njegova sahrana?).

Na popularnom nivou, sahrana pokojnika, koji je svoj život posvetio napretku svoje nacije, nije naišla na pristojan odziv javnosti, posebno od onih kojima je u prošlosti pružio ruku pomoći o tome rekavši u svom poglavlju "Ograničene misli" (prije Drugog svjetskog rata, poglavlje je bilo pod nazivom "Slobodne misli" također u novinama Al-Ahram: "Talaat Harb je otvorio drevne kuće nakon što im je siromaštvo zatvorilo vrata i podiglo barikade). iza njih i sačuvano bogatstvo, talente i dostojanstvo... I Talaat Harb je umro, pa koliko je ožalošćenih bilo na njegovoj sahrani i onih koji su prisustvovali njegovoj sahrani nisu dostigli hiljadu po najvećoj procjeni... čak i ako je sahrana? održano. Svi oni koji su imali Talaat Harb imali su posebnu naklonost nad njima, broj ožalošćenih bio bi veći od trideset hiljada Da bi svi koji su imali posebnu naklonost nad njima Talaat Harb prisustvovali sahrani, sedamnaest miliona ljudi (tj. ceo Egipat) bi prisustvovali sahrani.

Dean's Tales

Dr. Taha Husein je služio kao ministar obrazovanja u posljednjoj Wafd vladi od 12. januara 1950. godine do 27. januara 1952. godine naše ere. Bili smo izloženi sektaškom aspektu njegove politike i oblika obrazovanja u njegovo vrijeme. Rawaq al-Qasas al-Ramadan." Ovo su pitanja koja mogu biti predmet razmatranja i neslaganja između pristalica i protivnika, ali ostaje pozitivan aspekt koji niko ne osporava, a to je velikodušnost dr. Taha Husseina u ovom periodu. podržavajući druge sa njihovim različitim orijentacijama i pružajući im ruku pomoći koliko je god moguće sjajan položaj kroz koji može pomoći svakome ko je u nevolji ili nazadovanju, te izgraditi i podstaći nade i težnje velike energije među ljudima svog naroda Pregledamo ove slike kroz ove priče, čiji su karakteri i karakteristike njihovih događaja raznoliki , kako slijedi:

Prva priča

U deset sati ujutro u utorak, 24. januara 1950. godine, umro je student "Salah al-Din Bushra Adlan", član interne sudanske delegacije na Medicinskom fakultetu i član komunističkog pokreta. komplikacije od tuberkuloze u zatvorskoj bolnici Tora Sahrana je održana sljedećeg jutra, počevši od Sudanske kuće u dvojici iskušnika, a na čelu ožalošćenih bio je Njegova Ekselencija Al-Nujoumi Pasha, šef sudanske delegacije, g. Ismail Al-Azhari i predstavnik delegacije, a sahrana je krenula od ove kuće na kojoj su bili egipatski i sudanski studenti bili su ponuđeni u džamiji Al-Kikha Neprijateljski povici protiv režima: „Dolje sa režimom, ubica Ibrahima Abdela Hadija Osvetit ćemo te, Salah, nosili su transparent na kojem je pisalo: „Nema tiranije, nema ropstva.

Tijelo je trebalo prevesti avionom, a profesor Hassan El-Gendy, generalni kontrolor egipatskog obrazovanja u Sudanu, nazvao je EgyptAir i otkrio da je cijena avionske karte 805 funti, uključujući bilo koji broj pratilaca koje teret aviona može primiti, naprijed-nazad On je to pitanje iznio tadašnjem ministru obrazovanja, dr. Tahu Husseinu, u ministarstvu obrazovanja.

Trebalo bi da bude vozom. Glavni kontrolor egipatskog obrazovanja u Sudanu je razgovarao o procedurama implementacije i utvrdio da će transport brodom od vodopada do Halfe trajati deset dana, tako da je problem ponovo predstavljen "Tahi Huseinu". On je pristao da ga prevezu avionom, a njegov sekretar, g. Farid Šehata, prenio im je svoje odobrenje 25. januara 1950. godine. Avion je napustio aerodrom Almaza i sletio na aerodrom Halfa bio veliki, a broj ožalošćenih dostigao je tri hiljade ljudi i politički sastanak na kojem su napadnuti kolonijalizam i njegovi agenti te su osudili sadijsku i ustavnu vladu i egipatske zatvore i njihovu vlagu i nemar u liječenju preminulog studenta, što potvrđuje njihovo uvjerenje da je umro od tuberkuloze "Atbara" je prenio nesretne, "iskrivljene i ružne" negativne slike koje su se ukorijenile među Sudancima kao rezultat ovog incidenta, da Egipćani izgladnjuju sudansku djecu u Egiptu i da su vojnici u zatočeničkim centrima i zatvorima teško premlaćivani sudanske studente, odvevši neke od njih u smrt, ali je ministrova akcija izbrisala ove slike.

Salah al-Din-ov otac je radio kao direktor u industrijskim školama, što znači da je bio direktor industrijske škole. Slao je svog sina, Salaha al-Dina, za vrijeme njegovog pritvora ne manje od pet funti na liječenje i ishranu, zbog čega je bio nesposoban. da potroši na svoja druga dva sina i primora ga da ih ukloni iz obrazovanja. Tako da je ožalošćeni otac uputio delegaciji koja je pratila tijelo iz Ministarstva prosvjete, toplom molbom "Taha Husseinu" da obezbijedi njegova dva sina, "Kamal Al". -Din" i "Mohamed Bahi Al-Din", mogućnost pohađanja škole King Farouk u Kartumu uz oslobađanje od školarine (privatna, besplatna škola koja nije besplatna) i u slučaju da to nije moguće da ih ponovo primi na Koptski koledž, uz oslobađanje od cene knjiga i ostalog, pa je delegacija obećala da će to pitanje pokrenuti ministru...

U ovom romanu sam se oslonio na grupu izvještaja iz Ministarstva prosvjete - Ureda generalnog sekretara (za referencu) što mi je privuklo pažnju dok sam listao ove novine, i što je pobudilo moju intuiciju i strast više od onoga što mi je privuklo pažnju. jasne činjenice u njima, bio je pečat "Taha Husseinu" o imenovanju profesora "Mohamed Abdel Hadi Beya"

“Generalnog nadzornika za obrazovna pitanja u Sudanu 29. januara 1950. godine, umjesto profesora Hassana Al-Jundija, koji je bio”. Načelnik (“General” izbrisan iz istorijskog lista 30. januara 1950. godine) za srednje obrazovanje, ali zašto je došlo do ove akcije odmah nakon završetka ovih uzbudljivih događaja!!

U istrazi na marginama memoranduma koju je sprovelo Ministarstvo prosvete – Kancelarija generalnog sekretara, glavni kontrolor je okrivljen da je bio zauzet procedurama transporta tela preminulog učenika u svoju zemlju i ostavio pitanje organizacije. sahrana pojedinim sudanskim studentima i vođama u Kairu, što je prirodno dovelo do skandiranja neprijateljskih prema režimu, pa je čovjek postao žrtveno janje kao i obično u takvim slučajevima koji je preuzeo odgovornost i uložio najviše truda i učinio ga žrtvenim jarcem.

Verujem da su unutrašnji motivi Tahe Huseina u donošenju ove odluke bili „komunističko” poreklo preminulog mladića, a iako su skandiranja, prema izveštajima, bila lišena komunističkih slogana, radilo se o krizi režima koji nije uspeo da postigne minimum. standarda pristojnog života njegovih članova, pa su ga mučili simptomi, pa je postao oprezan prema svemu što je blizu ili daleko od toga, prema onome što je izvijestio dr Husein govori o uglednicima svog vremena“, rekao je kralj Faruk Tah Huseinu kada je ovaj preuzeo funkciju ministra: „Pregledavam vas, doktore, ne želim ovu praznu priču koju ljudi govore i pišu novine.” Faruk se plašio komunističkih sklonosti Tahe Huseina, pa je od njega uklonio uvrede o tome kako je on podržavao komuniste.

Iz ove priče možemo shvatiti da mučenje komunista u Egiptu nije bilo ograničeno na epohe “Ismaila Sidqija” i “Abdela Nasera” i da je tortura, nažalost, u egipatskim zatvorima bila drevna, a ublažavana je premlaćivanjem “vrat” kao tradicionalni čin dobrodošlice tokom ere dinastije alavita u Egiptu kaže u svojoj knjizi “Putovanje u Egipat i Hidžaz 1853. godine”, a njegovo putovanje datira još od kasne vladavine guvernera. Abas Hilmi I: „Ako Egipćanin ima posla sa Qawwas (policijom) ili

uđe u policijsku stanicu zbog bilo čega, zvaničnik mu mora dati qaffa (udarac po potiljku) čak i prije optužba je dokazana protiv njega, prođete sa ostalim optuženicima tako da svaki od njih uzme poklon kada dođete na red, uzmete isti kao i onaj koji su oni uzeli, a poklon je rezervisan za Egipćanina i nikog drugog. Ako ste stranac, oni će paziti da vam daju poklon i uputiće vas u konzulat vaše zemlje.

Ovaj incident nas također podsjeća na smrt "Shahdi Attia Al-Shafi'ija", poznatog ljevičarskog aktiviste i vođe egipatskog komunističkog pokreta, 15. juna 1960. godine, pod mučenjem u zatvoru Abu Zaabal, zajedno sa četrdeset sedam drugih "Abdel Naser" je u to vrijeme bio u Jugoslaviji na sastanku sa "Joseph Tito" je bio iznenađen žalovanjem za "Shahdijem" tokom sastanka, što ga je izazvalo veliku sramotu, pogotovo što se "Shahdi" nije u velikoj mjeri protivio Abdelu Naseru, već je bio umjeren, sklon njegovim unutrašnjim reformama i politici nesvrstanosti koju je vodio u svojoj vanjskoj politici i branio ga u mnogim stvarima sve je to da je uhapšen među komunistima koji su uhapšeni na osnovu njihovog prigovora na formu jedinstva sa Sirijom i neophodnosti da to bude federalna jedinica, a ne regionalna integracija. Ovi povici su bili jaki i podržani pozicija sirijskih komunista i pozicija podrške "Abdula Karima Kasima." Nakon iračke revolucije protiv monarhije, iračka Komunistička partija odbacila je trenutno jedinstvo s Egiptom na integracijskoj osnovi, kao što je to učinila Sirija protiv egipatskih komunista zbog njihovog neprijateljstva prema arapskom nacionalizmu i da ih uznemirava bez ispitivanja istinitosti njihovih stavova, a "Shahdi Attiya" je pao kao žrtva, kao što smo ranije spomenuli.

Imaš li vremena, dragi čitaocē, da shvatiš šta je socijalizam?! Neću pred vama iznositi teške i teške termine, već će to biti u potpunom literarnom kontekstu, dogovorili smo se sa nama u časopisu „Moja zemlja (Časopis Jamaleya Primary School 1968-1969.)“. i "Dijalog socijalizma" Muhameda Al-Samannoudija:

„Sin: Mama, hoću da mi kažeš.. Ti si mi najdragocjenija osoba.

Postoji riječ koju uvijek čujem.. ali ne znam koja je to.

Objasnite mi, molim vas, šta znači socijalizam?

Majka: Pretpostavimo, sine moj, da smo porodica...koja je, na primjer, šest pojedinaca.

A u bašti je drvo...ima voće i cvijeće.

Svi naporno radimo na tome... čuvamo ga i zalijevamo.

Možete li mi reći ko dobija plodove kada ih beremo?

Sin: Mama, ne želim da pričam, dok ona ne umre.

Svako ima svoje puno pravo...prema njegovim stvarnim naporima.

Majka: Čak i ako uzme samo jedan obraz

Sin: Zabranjeno je

Majka: Da li je ovo još uvek „socijalizam“?

Zatim pogledajte jednu od literature iz Kraljevskog arhiva štampe, a to je priča „Dve princeze, seljanka i koza“, koja u grafičkom obliku govori o pikniku kralja „Faruka“ u društvu njihovih Kraljevska Visočanstva princeze “Faryal” i “Fawzia” kada su bile mlade, gdje su se momak i djevojka iz sela zatekli u mojim rukama Njena sestra, princeza Fawzia, pratila ju je da trči za drugom kozom, seoski dječak je trčao da je nosi i vrati je princezi, pa je ona nosila, gledala joj je u lice i mazila je zahvalila se seljanima što su joj dozvolili da se njena sestra igra sa kozom, naredila je pratnji da plati dve funte, jednu za dečaka, a drugu za devojčicu koza?! Ona je odmah odbila jer je ona njihova koza, a digla je ruke iz daleka, mašući dječaku, djevojčici i kozi. Pitam se da li su bosonogi dječak i djevojčica, za razliku od dvije princeze, bili dobro obučeni i izgledali, sa cipelama najluksuznijih marki na nogama. Imaju mogućnost odbiti da se igraju sa dvije princeze dvije koze?! Jesu li imali opciju da odbiju da se odreknu dvije koze ako su dvije princeze bile odlučne da ih uzmu?!.. Odgovori ti draga moja, pa razmisli šta je istinitije, socijalizam “Abdela Nasera” ili socijalizam Kralj “Faruk”?!

Druga priča

U ovom smiješnom periodu u kojem živim i izgubio sam posao i obično kada prođem kroz neki profesionalni problem koji mi zaokuplja um i zaokuplja um, i iscrpljujem sve načine da ga riješim, sve dok ne osjetim glavobolju oko sebe i moj krvni pritisak je porastao na 150/90 (normalno je 120/80 mmHg) u početku, odlučio sam da uzmem lekove, mislio sam na ono što sam voleo, pa sam prelistavao arhivu mog „Al-Musawar ” časopis, a pogled mi je pao na izvještaj koji je časopis objavio u svom broju od 21. januara 1966. o kafiću “Abdul Sattar Khafaja” u četvrti Wardian u Aleksandriji, gdje je kafić korišten kao noćna škola koja je trajala sat vremena. koji se sastoji od tri odeljenja, od kojih je prvi bio za iskorenjivanje nepismenosti, drugi je za šesti razred osnovne škole, a treći za treći razred srednje škole. sjajne ideje koje su nadmašile drevne kulturne kafee kao što je “Rish” (lanac čije je zapadno vlasništvo veoma duhovito i raznoliko): Austrijanac Bernard Steinberg, 26. oktobra 1914. godine – Francuz Henri Riessen, koji ga je nazvao “Rish Café” na Similar to a poznati pariski kafić 1915. ne - Grk Michel Polizzi 1916. ne - Grk Manolax 1932. ne - Grk George Eftanos Wasili 1942. ne - Abdel Malak Mikhail, prvi egipatski vlasnik kafea 1960. ne) i “Al-Fishawy (osnovao Haj Fahmy Ali Al-Fishawy 1797. godine nove ere u srcu Khan Al-Khalili)...ali da li je tako plodna kulturna klima bila ograničena samo na kafiće?! Ono što je interesantno je da su pekare, krojačke radnje i trgovine također bile mjesta za smještaj, promociju i distribuciju knjiga Knjiga pod naslovom “Sunitske vijesti u krstaškim ratovima”, koju je napisao “Sayyid Ali Al-Hariri”, objavljeno je u javnoj štampariji u Egiptu 1317. godine po Hidžri, odnosno između 1899. godine i 1900. godine. Knjiga obuhvata osam krstaških ratova u periodu od 490. godine po Hidžri, te ulazak krstaša u Siriju do 690. godine po Hidžri i njihovo gašenje iz nje, objašnjavajući razloge ovih ratova, njihove podstrekače, putovanja njihovih vojnika i šta su krstaši činili. u smislu borbe sa kraljevima i povod ove knjige - čiji je sadržaj sakupio njen autor iz nekoliko knjiga kao jedna od prvih arapskih knjiga specijalizovanih za ovu temu - došao je u skladu sa fanatizmom. kraljeva Evrope protiv države Alije, sve dok nije rekao: “Naš najveći sultan i naš

najčasniji kakan, sačuvan od strane sedam bora (Abdul Hamid II), rekao je da se Evropa sada bori protiv nas." Politička forma." Knjiga ima 300 stranica, a njena cijena, osim poštarine, iznosi dva pijastera u kojem se cijena njegove knjige razlikuje prema sljedećem uvezu (). 15 pijastera za dobro umotan, dobro umotan registrator - 17,20 pijastera za prekrasan bejrutski uvez - 19 pijastera za pozlaćeni franački uvez bile su za mene iznenađenje i nikada nisam vidio ništa slično, a već dugo sam ljubitelj sakupljanja rijetkih knjiga o baštini, pa kaže: „Ko hoće, neka nam pošalje vrijednost kuća, broj 7." U štampariji u Kantari princa Huseina u Egiptu, ili u kući Saadalu efenduma Abdel Salam-paše Al-Muwailihija, ili u pekari učitelja Hasana Šadada u ulici Muhameda Alija (zamišljajući pekaru kao Prodaje se iu sljedećim radnjama: u javnoj štampariji koja se nalazi u ulici Abdel Aziz u Egiptu - u Al-Tarqa knjižari na istoj lokaciji - u Egyptian Grocery House In Abbasiya (vizualizacija) - Abdul Salam). Prodavnica efendije Al-Say Al-Banana u Al-Sikka Al-Jadidah - Al-Awsatah Hassanin Ali Al-Sharif Al-Tarazi radnja u Al-Hamzawi (vizualizacija) "...kao što smo rekli, suočavamo se sa jedinstvenom kulturnom scenom koji spaja javno i privatno oko vrednosti reči i statusa knjige kao pravog dodatka svom čitaocu... usred ove gomile: Bio je jedan mladić po imenu „Abdul Muti Al-Mesiri " koji je sa ocem radio u kafiću "Ramses", koji je naslijedio od svog djeda, u ulici princeze "Fawkia" u gradu Damanhour, pokrajina Beheira.

Abdel Muti je bio u stanju da se obrazuje, a sudbina je odigrala važnu ulogu u njegovom životu kada je odlučio odgovoriti na članak dr. Taha Husseina u novinama Al-Wadi koji je potonji uključio u svoj članak, objavljen 6. juna 1934. godine , oštar napad na zbirku pjesnika Ibrahima Najija, jednog od stubova škole "Apolo", kao i pripovjedača "Ibrahim Al-Masry" Među stvarima koje se navode u ovom članku su: "A mi lažemo naše pesnik, lekar, ako tvrdimo da je genije, mi ga zaista lažemo ako tvrdimo da je on bogat i privilegovan, pre toga, on je slavan pesnik kome je poznata duša i kome teži Njegov čitalac se ponekad osjeća ugodno s njim, a njegov slušalac je uvijek zadovoljan s njim. jedva da može biti čvrst prema nama ili biti strpljiv s našom kritikom. Umjesto toga, umor ga obuzima prije nego što nas

obuzme, a umjetnička ljepota izmiče nam to strpljenje u proučavanju, kritiziranju i analiziranju Huseinov članak je došao pod naslovom "O kulturi." Al-Mesiri je bio iznenađen objavljivanjem svog članka uz članak Tahe Huseina pod naslovom "O organizaciji kulture" u njegovom poznatom dijelu hadisa "19. septembra 1934 AD.. Al-Musiri" Al-Qahwaji Al-Basit je rekao, predstavljajući se u svom članku: "Ja, moj poštovani učitelj, ja sam mladić koji nije učio u školama, a nisam ni imao čast da uđem u njih naučio sam da pišem i čitam dok sam bio na pijaci, mogao sam da čitam." I pisati, a moja profesija je zahtevala da sedim četrnaest sati. Kako se provodi ovo vrijeme? Počeo sam da čitam, i počeo sam sa drevnom literaturom, kao i svaki čitalac koji čita za zabavu, gutao sam knjige Hiljadu i jedne noći i Al-Zeer Salema, i to danju, a noću, novine i časopise Pored njegovog bavljenja poezijom i onim što je prevodio iz filozofije i njenih grana, sa zbirkama, knjigama i romanima istaknutih ličnosti i ličnosti kao što su Ahmed Shawqi, Hafez Ibrahim i Taha Hussein i Abbas Al-Aqqad, Muhammad Hussein Heikal, Tawfiq Al-Hakim, Al-Mazni i drugi Mladić ulazi u srž svoje kritike dekanovog stila govoreći: „Gospodine, vidim da za sebe usvajate destruktivni plan s kojim se ne možete graditi koristite svoj izbor u svemu što vam se nađe na putu bez milosti. Mogli biste reći da je kritika najbolji vodič za pisca.” Ali ovdje vidite dr. Najija kako izjavljuje da je bio gost pisaca, a oni mu nisu dobro koristili, pa stoga ne razmišlja o tome da ponovo bude gost, a vidite da je profesor Ibrahim Al-Masry lišio čitaoce njegove vrijedne članke i nestale kao rezultat vaše kritike njegove priče (Kad svjetlu) zar ne vidite kod mene da ste bili okrutni kada ste vidjeli utjecaj kritike i da niste bacili pijuk i držali se za njega? alati za gradnju?“ prisjeća se Taha Hussein svojih starih poetskih pokušaja, kritizirajući svoju pjesmu koju je komponovao 26. avgusta 1909. godine, pitajući se: „Kakav bi bio vaš položaj da ste izloženi onome čemu su ovi pjesnici bili izloženi?! ” A kako je to bio napad, "Al-Mesiri", jednostavan, mučeći mladić, bio je iznenađujući i iznenađujući odgovor Tahe Huseina umjesto da bude arogantan i snishodljiv prema svom protivniku, on je hvalio njegovu književnost. stilu i pohvalio ga za moralno ponašanje koje dolikuje dekanu, čak i ako se ne slažete s njim u drugim situacijama... on kaže: "Taha Husein: "Ovo poglavlje, koje su novine Al-Wadi

objavile prošle nedjelje navečer." književni pisac Abdel Muti Al-Mesiri u Damanhouru, bilo je zanimljivo i ugodno. On se svađa sa mnom o onome što sam napisao o kritiziranju pjesnika, io kulturi pisaca i njihovih čitalaca, a svjedočim da sam ovo poglavlje pročitao dvaput prije nego što sam dao dozvolu da ga objavim, a onda sam ga pročitao i sada pre nego što sam počeo da pišem ovo poglavlje, i našao sam u čitanju veliko zadovoljstvo, plodno uživanje, i divio sam se ovom čoveku koji se obrazovao koliko je mogao. Nije išao u školu profesor, i nije slušao učitelja, nego je naučio čitati i pisati na tržištu, i počeo je čitati ono što je objavljeno u javnosti ove jednostavne kolokvijalne literature, zatim je počeo malo po malo napredovati, sve dok nije pročitao. svi savremeni egipatski pisci, zatim drevni arapski pisci, zatim dela zapadnjaka koja su preneti na arapski, a sada, uprkos njegovom teškom radu, teškom bremenu života na njemu, i komunikaciji njegovog dede zarad života za nekoliko desetina sati, on nije u stanju da se suoči ni sa danom ni sa noćom, osim kao čitalac, pisac, kritičar i mislilac, sve je to vredno divljenja." Dekan se nije zadovoljio hvaljenjem dečakove biografije borio se, već je radio na tome da ga ohrabri na praktičan način, posvetivši mu sedmičnu stranicu koja je iznosila jednu stranicu novina. Kasnije je sakupio svoje članke u svojoj prvoj knjizi „O kafi i književnosti“, koja je objavljena u. 1936. godine nove ere, a dekan se obavezao da napiše divan uvod u nju. Ova knjiga je prevedena na nekoliko jezika, a pohvalio ju je ruski orijentalista Ignatius Krachowski, dekan Fakulteta orijentalnih umetnosti u Moskvi tridesetih godina prošlog veka. . Kažu da je Britanska radiodifuzna korporacija, kada je postao poznat, ugovorila snimanje njegovih kratkih priča za pet funti po priči, a oni su dobili široku popularnu interakciju sa svojim emisijama njegovo ime je postalo odredište za pisce i pesnike koji su želeli da ga izbliza upoznaju.

Treća priča

Detaljan komentar uvršten je u broj 296 časopisa "Al-Jeel" 26. avgusta 1956. godine, nakon odluke profesora "Ahmeda Hamrousha" da otpusti deset muških i ženskih umjetnica iz egipatske pozorišne trupe, uključujući umjetnika "Rawhiya". Khaled (vidi Al-Durr Al-Manthur fi Hidden in the

Essence of Minds).“ Profesor je napisao „Hamroush“ s jedne strane, a protjerivanje „Rawhiyah Khaleda“ s druge strane je zasnovano na protjerivanju Optužba koja se ponavljala u novinskim kolumnama da ona ne radi. Komentar “Rawhiyah Khaleda” na ovu nepravednu optužbu došao je u obliku legitimnih pitanja: “Da li ste ikada bili uzdržani od posla?!.. proba?!.. Da li sam dobio ulogu.. bilo koju ulogu.. a tebi je bilo neprijatno da je izvedeš?!.. Jesam li zanemario?!.. jesam li se oglušio?!.. Jesam li se urotio?!.. Onda Zgrči se, poteku joj suze, a uz bolnu nervozu viče: „Zavidim čiči „imama“ iz kreveta benda jer je još uvijek tu radnica i žrtvujući je izvan benda uz fatalnu frazu, jer je “Rawhiyya Khalid” bila jedan od osnivača Nacionalnog benda 1935. godine i bila je prva studentica na Institutu za glumu 1931. godine institutsku diplomu prije pet godina i tako su trupa i pozorište postali dio njenog bića.

Ali kakve sve ovo ima veze sa Tahom Huseinom? Kada je časopis želio da pokaže talenat Rawhiye Khaleda, citirao je pismo Tahe Husseina, kada je bio ministar obrazovanja, 20. juna 1950. godine, njegovom kolegi dr. Ahmed Bey Husseinu, tadašnjem ministru za socijalna pitanja, O njoj je jasno da je Rawhiyah već neko vrijeme patio od nezaposlenosti, ograničenja i marginalizacije. Drago mi je da vam predstavim odličnu glumicu, gospođu Rawhiyu Khaled, i nema sumnje da je poznajete od ranije, a ako je moje mišljenje o umjetnosti od bilo kakve vrijednosti, onda potvrđujem da je ona odlična glumica u najvećoj mogućoj mjeri Preciznost Najistinitije značenje te riječi... Poznavao sam je dok je bila moja studentica na glumačkom institutu i svjedočio njenoj glumi u najdivnijim pričama, drevnim i modernim, tako da sam bio jako zadovoljan njenom glumom i glumom. zahvalio Bogu što sam mogao da učestvujem u formiranju kreativne glumice poput nje.”

Zaista, “Taha Husein” je bio najbolja podrška i snažna podrška njegovim učenicima u vremenima nedaća i zalaza dana, a to je jedna od njegovih vrlina o kojoj svjedoče njegovi savremenici. To me podsjetilo na situaciju koja se dogodila jednom od njih moji prijatelji koji je upravo završio magisterij, i nakon truda, truda i napornog rada, našao je priliku da se

zaposli na jednom od javnih univerziteta, i pošto ništa u Egiptu ne ide ovako bez posrednika, pribjegao je njegov nadređeni, koji ga je u periodu nadzora muzao u najstrožem smislu, uslugama i zahtjevima, od kojih je većina bila teška za dušu, a najjednostavniji od kojih je zamjena plinske boce u kući, kupovina kartica za punjenje mobitela telefonom, plaćajući djeci školarinu i fakultet, i kupujući mu inzulinske olovke. Supervizor je u početku izrazio dobrodošlicu za uslugu našeg prijatelja, a prijatelj je gradio ružičaste snove na podršci svog supervizora, koji ga sigurno neće iznevjeriti zbog toga. Dok je prijatelj podsjećao svog pretpostavljenog na skore rezultate konkursa za zapošljavanje, nadzornik je pohrlio k njemu uz salvu povika na telefonu: „Ti, sine, uvijek zoveš .. Mora da imaš nekog glupog u porodici.. Onda ću vidjeti...” Onda je potpuno isključio telefon ili možda blokirao broj.. Naravno da naš jadni prijatelj nije bio iznenađen rezultatom, a to je da je on je van trke za imenovanje..

“Taha Hussein” je također pružao finansijsku podršku, dok ga je njegova žena “krivila jer je trošio novac na neke od svojih rođaka, a on je na to samo odgovorio šutnjom (Muhammad Al-Desouki se prisjeća svoje veze s Tahom Husseinom). .. intervju koji je vodio Nayef Al-Nawaisa... Afkar Magazine, Ministarstvo kulture, broj 205, 2005, str. 116)...i također prema dr. Muhammadu Al-Desoukiju u svojoj knjizi „Taha Hussein govori o. uglednici svog vremena.”

Taha Husein je na kraju svog života patio od toga što su ga se njegovi studenti i vršnjaci odrekli tokom posljednjih deset godina svog života, “Nezahvalnost je užasna stvar.” upoznaje jednog od njegovih učenika jer je došla u podne i bez ranijeg termina. On je učio za nju dok je bila student i nadgledao je dok nije stekla doktorat na univerzitetu dugo i vise mu nije davao komplimente zaboravljajući da je on njen profesor opisao ju je kao nezahvalnu, neposlušnu zenu, a takav je bio njegov odnos prema njoj!!..

Ne mogu se otarasiti osjećaja da smo mi jedina nacija na površini ove planete koja ne priznaje usluge i ne zadržava ničiju prijašnju naklonost ili marljivost Kad god uklonim iz sebe ovu ideju, o kojoj sam više puta pisao u

svojim prethodnim knjigama. prošli i sadašnji incidenti se vraćaju na ovu ideju ponovo.

Ovo uskraćivanje ne tiče se samo vlasnika besplatnog i sveobuhvatnog obrazovanja, već ga nije pošteđen ni otac obrazovanja u Egiptu. 2. januara 1894. godine nije prošlo manje od dva mjeseca od smrti Ali-paše Mubaraka (on). umrla 14. novembra 1893. godine), novine su izrazile: Al-Moayyad je izrazila svoju sreću zbog interesovanja ljudi velike odlučnosti i patriotskog žara da se pretplate na podizanje spomenika u spomen na pokojnog poznanika, Ali-pašu Mubaraka.

“Ovo djelo bi bilo svjedočanstvo istine da Egipćani štite fondove za svoje vlasnike, priznaju zasluge za svoje porodice i da se dobrotom sjećaju svakoga ko im je učinio uslugu, a postavljanje ovog spomenika podsjetiće ljude na podvige jednog čovjek koji je proveo svoj život služeći narodu, i to će biti jasan dokaz da su ljudi ovog naroda dostojni sa iskrenošću i težnjom u svojoj službi, i da su dostojni davanja dragocjenih života za njihovu dobrobit, a ne protraćivanja u njima.” uzalud, te stoga novine mobiliziraju energiju svakog patriote koji je primio dio blagodati znanja, čiji je pokojnik najveći osnivač, da se okrene ovoj pretplati kako neprijatelji Egipćana ne bi rekli da imaju krenuli u radio je i nije dovršio, što je sramota koju novine za njih ne prihvataju.” Novine nastavljaju kampanju u cilju postizanja ovog plemenitog cilja, a 16. januara 1894. godine novine upozoravaju ljude na posljedice gubitka odlučnosti u podizanju ovog spomenika, što neprijateljima Egipćana čini dva argumenta protiv njima: “Prvi je da ne priznaju zasluge za svoj narod, i to je porok koji ukazuje na niskost onih koji to rade, a drugi “Egipatski ne ustraju u svom poslu i ne drže se svojih principa , što je još jedan porok.” Da li je došlo do udara?! Sumnjam da je to vjerovanje koje se ukorijenilo među Egipćanima, drevnim i modernim, a njegova najistaknutija manifestacija danas su redovi ljudi sa penzijama koji su svoj život posvetili poslu u službi ovog naroda u redovima pred bankomatima, a malo ih je i mnogo ih je pokvarilo ljeti, a kiša ih lije u ljetnim danima. starija osoba kada nakon mnogo muke stigne u mjenjačnicu da otkrije da je novac ponestao!!..moj otac, neka ga Bog čuva, nije vješt u

ovim modernim tehnološkim sredstvima za njega, pa je nije siguran u penziju osim odlaskom u banku da je dobije, jer su banke pretrpane do vrha. Čekanje traje satima, a ono što je čudno je da banke izdvajaju prozore za VIP osobe i daju zaposlenike da ih opslužuju, dok odlaze. starije penzionere do nevolja i poniženja.

Što se tiče ukorjenjivanja ovog fenomena, po prvi put, neću ga pripisati Mamelucima, čak i ako je bio uobičajen u njihovim epohama, nego datira iz razdoblja islamske države nakon ere Pravo vođenih Kalifat i dalje, kada je rad bio pod udarom poniženja i ničega drugog, što kapitalizam danas pristojno naziva "radom pod stresom"... vidi na primjer Iz ere Omajadske države, kako je Abd al-Malik ibn Marwan pozabavite se al-Hajjajem ibn Yusufom al-Thaqafijem i grдите ga!! Kada je bio ljut, u pismu mu se obraćao rečenicom: "O sine otvrdnutih grožđica", odnosno o sine Al-Wasi', njene vulve zbog mnogih brakova, pa je ona zategnute ga pastom od samljevenih suhih sjemenki grožđa ili grožđica Rečeno je da je to karakteristika žena Thaqifa, jer su im stidni dijelovi široki, a zbog toga je Al-Hussein bin Ali rekao jednom muškarcu: „Imaš. da jedeš krevet svoje majke.“ Thalab je rekao: “Njegova majka je bila Thaqafiyya.... Zamislite da je ovo način na koji se šef vlasti nosio sa jednim od svojih najmoćnijih i najaktivnijih vođa i pomoćnika... ovim Al-Hadžadžom. koji nikome nije dao na tron Omajadske države onoliko posla koji je uradio. Mi se slažemo ili ne slažemo oko toga, ali je sačuvao status i stabilnost ove zemlje i stekao joj prestiž i imunitet.. Ipak, fragmenti su ostali. ako su mali, da očuvaju lijepo, pa i to što je grupa učenika obilježila uspomenu na svog učitelja i profesora, pa su mu sagradili mezar!! ...Pogledajte grob Imama Al-Shafi'ija u Kairu i inicijativu učenika Al-Ahram škola u Kairu da se napravi mezar za njihovog pokojnog učitelja, “Mustafu efendiju Fahmija”, koji je umro 22. marta 1936. AD, u znak priznanja za njegovu vrlinu i lijepa djela koja je učinio s njima..

Četvrta priča

Egipatski dizač tegova, Khader Al-Touni, smatra se jednim od retkih sportskih talenata u istoriji Egipta, koji je svojim jednostavnim

sposobnostima i potpunom samodovoljnošću uspeo da stvori sportski rekord prepun ogromnih dostignuća, od kojih je najznačajniji njegov Učešće na Olimpijskim igrama u Berlinu 1936. godine, dok je još imao devetnaest godina, a na turniru je nadmašio svog kolegu, njemačkog prvaka, "Ismayra" (ukupno Tonijevih dizanja je dostiglo 387,5 kilograma). Ismayer je dostigao 352,5 kilograma) i osvojio je zlatnu medalju u srednjoj kategoriji, što je impresioniralo nacističkog vođu Adolfa Hitlera, koji je poželio da ovo prvenstvo bude sreća njegove zemlje i "zelenih" njegovih građana, te je naredio da se ulice U Olimpijskom selu u Berlinu. Učestvovao je i na Olimpijskim igrama u Londonu 1948. godine. On je izazvao svoju infekciju slepog creva i učestvovao je uprkos upozorenjima lekara da bi preopterećenje moglo da dovede do njegove eksplozije Uz divljenje i pohvale prisutnih, osvojio je i Svjetsko prvenstvo godinu dana kasnije, a 1950. godine osvojio je svjetsko prvenstvo u srednjoj kategoriji...i izabran je od Međunarodne federacije u dizanju tegova. sport kroz svoju historiju preko šezdeset godina (kasnije ga je na Olimpijskim igrama u Atlanti 1996. nadmašio Turčin Naim Süleymanoglu).

Smiješno je da ti šampionati nisu koristili njihovom vlasniku u profesionalnoj areni, jer je "Khader Al-Tuni" otpušten s posla zbog odsustva bez dozvole, što je dovelo do toga da je egipatska štampa u to vrijeme osudila ovu odluku i pozvala o dr. "Taha Husseinu", ministru obrazovanja, da interveniše i riješi problem sportskog šampiona i onoga što je "Taha Hussein" sa svojom uobičajenom velikodušnošću odbio je ove zaslužene pozive za osobu koja je visoko podigla glavu i Egipat. vratio ga na posao sa velikom platom. Finansijska zahvalnost vlade za olimpijske šampione je uvek i zauvek veoma skromna i odražava nezainteresovanost egipatske države tokom njenih različitih epoha za vlasnike ovih talenata i ne gradi zdrav. smjer za održivost zdrave sportske zgrade koja ih uključuje radi strategije Kontinuirano i konstruktivno da se Egipat stavi na globalnu sportsku mapu, ali uvijek prepušta pojedincima da sami upravljaju svojim poslovima Najveća težnja generacije "Khader El Tounija" i zvijezda njegovog doba bila je da dobiju besplatne vaučere za vožnju tramvajem kao poklon

kompanije i da se nekoliko slikaju u društvu prinčeva porodice Alawite, sponzora sportovi kao što su „Muhammad Taher Pasha (njegova majka je bila princeza Amina Hanem, kćerka Khedive Ismaila i sestra kralja Fouada I, prvi Egipćanin koji je stekao doktorat iz političke sociologije, a imao je veliki posao u sportu. Osnovao je Konjički klub 1937. godine nove ere i prvi put usvojio pokretanje Prvenstva Mediteranskih igara)“ ili „Abbas Halim (Pogledajte istoriju Zbunjenog između Pana i Ane. Dodaću da je praktikovao aktivnost koja je bila u suprotnosti sa historijom njegovog porodice i objavio je svoje memoare u časopisu Al-Musawwar 1950-ih u kojima je klevetao kraljicu „Nazli“ i njenu sklonost magiji, te „Fuad“ i „Farouk“ na nemoralan način.)“ Jedina značajna materijalna nagrada koju je dobio. bila je polisa životnog osiguranja vrijedna hiljadu funti, čiju vrijednost je iskoristio za izgradnju kuće za sebe i svoju djecu u Helwanu. Iznosi su mu donijeli bolnu sudbinu, jer je umro od strujnog udara 1956. godine dok je pokušavao da popravi rasvjetu. u njegovoj kući da bi njegova djeca mogla učiti samo nekoliko ulica u Kairu, Aleksandriji i Helwanu koje nose njegovo ime.

Sačuvaj lice

U broju 1927 časopisa Al-Musawwar 15. septembra 1961. Saleh Jawdat je napisao, osuđujući naslov koji je odabrao jedan od dnevnih novina: "Književni skandal sezone", komentarišući pritužbu mladića Kamala Nashata, o zbirci "Ibrahim Naji", koju je objavilo Ministarstvo kulture i vođenja, sadrži 12 pjesama, ali ne od Nadžija, već od mladog pjesnika "Kamal Nashaat". incident" su članovi komisije koja je nadgledala pripremu zbirke i uključuje (veliki pjesnik Ahmed Rami - dr. Ahmed Abdel Maqsoud Heikal, profesor na fakultetu Dar Al-Ulum - Muhammad Naji Shaiq Ibrahim Naji - sam Saleh Jawdat) "Kada je htela da podigne Nadžijev ugled, u njegovoj poeziji nije našla ništa što bi ga uzdiglo na vrhunac slave, pa je potražila pomoć da dođe do vrha tako što je ukrala 12 pjesama iz poezije Kamala Nashata i dodala ih Nadžijevom skromnom repertoaru. , i tako se popeo na vrh."

Čudno je da Saleh Jawdat nije objasnio čitaocima kako se dvanaest pjesama uvuklo u Najijevu poeziju?!! Umjesto toga, dodao je još jednu osudu lista, ali ovoga puta stavu g. Abdela Moneima Al-Sawyja, podsekretara Ministarstva kulture, koji je poslao oštro sročeno pismo komitetu u kojem je rekao: „Međutim, u s obzirom na okolnosti koje okružuju stvar, ona se nalazi prinuđena, i sa žaljenjem, da preduzme ono što ćete vidjeti da postoje neophodne mjere da se održi potpuna iskrenost u objavljivanju književnih djela „Istina je da sam ja, sa svoje strane, osudio šta naš veliki pisac osudio je, dakle, šta je Ministarstvo trebalo da uradi po pitanju stvari koja se ne pomera na dve kutije ni nemara ni prevare?! !!.

Smiješno je to što "Saleh Jawdat", član komisije, smatra da bi prvo trebalo da pozove članove komiteta - a njihove plate su u osnovi skromne (što znači iznos njihovog novca) - u kancelariju podsekretara i saslušati njihova mišljenja, a onda samo staviti papir da se ukloni u kancelariju, i to je dovoljno, nastavlja on, pokušavajući da opravda kada Rami ukrade pjesmu i pripiše je sebi, a to se nije dogodilo, smatra da bi ova mjera, ako bi se

poduzela, bila "očuvanje dostojanstva grupe ljudi koji nisu zaposleni u ministarstvu."

Ako je to bio slučaj lijepe prošlosti, nemojte se iznenaditi da nakon šezdeset godina, tačnije u februaru 2021. godine nove ere, nađemo optužbu protiv pjesnika da je prisvojio nekoliko pjesama i uvrstio ih u svoje zbirke, uključujući i "Biram" od veliki sirijski pjesnik Nizar Qabbani, koja se nalazi u njegovoj zbirci "Savage Poems" objavljenoj 1970. godine nove ere, a uz nju je pripisuje i sebi mijenjajući njen naslov u "Very Exhausting" i pjesmu pod naslovom "Moja adresa" pjesnika Farouka. Juwaida i pjesma imama Al-Shafi'ija i drugih, uprkos tome, on je dobio članstvo u Generalnom sindikatu egipatskih pisaca materijal sa Na kompjuteru, objašnjavajući da zbog starosti nema nikakvog iskustva s tehnologijom, te da su dvije zbirke pjesama čije su pjesme kružile na društvenim mrežama još uvijek "proba" od kojih je samo pet primjeraka svake štampani su za kritičare, a nema ih u bibliotekama. Niz slabih argumenata ne prestaje u svijetu krađa Dovoljno je pronaći univerzitetskog profesora 2010. godine optuženog za krađu 170 stranica iz knjige „Miftah al- Ulum” autora Siraja al-Dina al-Sakakija i ponovo ga podnio u knjizi koju je dodijelio studentima odsjeka. Njegov univerzitet je uputio disciplinsko vijeće, a njegov odgovor je bio da knjige o nasljeđu nemaju vlasnika ili da je jedan od pjesnika. stajao iza ove kampanje protiv njega.

Sjećate li se narodne poslovice "Okrenuo sam se Dandari" ili "Okrenuo sam se Dandari"?! Vezano za potonuće kraljevskog broda "Dendera" (bio je u vlasništvu Ministarstva rada 1909. godine nove ere, a ime je dobio po posjetima inspektora za antikvitete na brodu hramu "Dendera" i na njemu je bio vođa Saad Zaghloul tokom njegove posjete imanju njegove supruge "Wasif džamija") 8. maja 1959. godine dok je bio na putu za dobrotvorni Qanater tokom proslave Sham El Nessim sa tri stotine ljudi na brodu, dok je njegov dozvoljeni kapacitet bio samo 47 ljudi i bez pumpi za izbaci vodu, što je ubrzalo njen kraj i kraj onih na brodu... Upravo je to slučaj sa brodom književnosti i umetnosti kada nosi planine prekomerne negativnosti iznad svojih kapaciteta, pa se temelji književnosti nagriza i umetnost postaje

malo po malo, ružnoća će zauzeti svoje mjesto, a sudbina će se utopiti. neka je na njemu, rekao je: (Primjer onoga ko podržava Božije granice i pada unutar njih je poput naroda koji je bacio strijele na lađu, i neki od njih pogode vrh, a drugi M ispod njega, a oni bili ispod njega, kada su izvukli iz vode, prešli su preko onih iznad njih i rekli: "Da smo barem probili svoj dio i nismo naudili onima iznad nas, pa ako ih napuste i šta god hoće, svi će biti uništeni, čak i ako su uzeti u skladu sa sredstvima Preživjeli su, i svi su preživjeli.)

Moraju postojati odlučna zaustavljanja i sredstva za sprječavanje širenja bolesti plagijata, programa za otkrivanje citata i alata umjetne inteligencije koji se mogu koristiti za otkrivanje književnog plagijata. Moramo obratiti pažnju jer ulazimo u eru u kojoj će autorstvo i pisanje biti pritisnutim na programe umjetne inteligencije koji napreduju iz dana u dan i mogu stvoriti priču ili priču u trenucima. U ovom slučaju, nećemo morati razlikovati original i krađu između onoga što je ljudski proizvod i onoga što je proizvod vještačke inteligencije?!..

Zbunjeni problemi na ringli

Prvo: usmeni razvod

Sa ovim razvodom imamo vrlo smiješnu priču iz srca historije Incident, koji se dogodio tokom događaja u Aleksandriji tokom Urabi revolucije, sažet je u tome da je pokojni "Ali Bey Reda", jedan od sudija mješovitih. Aleksandrijski žalbeni savjet, oženio je ženu "Asmu Bint Hussein" po zakonskom bračnom ugovoru i bračnim dokumentom 26. decembra 1298. godine po Hidžri (28. decembra 1880. godine) i 11. novembra 1298. godine po Hidžri. 1881. godine, zbog spora čiji razlozi ne znamo, razveo se od nje opozivo i na dostojanstven način. odgodio miraz i njeno puštanje od njega i da nije bila trudna "I njena baka, majka njene majke, svjedočila je o tome. 1. Safara 1299. godine po Hidžri (19. januara 1882. godine) i prije kraja njenog perioda čekanja. , vode su se vratile u svoj normalan tok i pomirenje je bilo dobro. Muž ju je službeno odveo svojoj ženi preko pravnog službenika u oblasti u kojoj je boravio u Aleksandriji, a sastavljeno je pismo sa datumom na istom papiru za razvod. , ali bez muževljevog potpisa. Muž, Ali Bey Reda, iznenada je umro u luci u Aleksandriji 25. 1299. godine po Hidžri (8. septembra 1882. godine), dok je žena bila u čuванom Egiptu, u Kairu. incidenti koji su se desili u Aleksandriji (Britansko upozorenje i naknadno bombardovanje Aleksandrije. Topovima. U to vreme žena je bila trudna od pokojnog muža, a trudnoća se razdvojila (rodila je fetus) na Dhul-Qi'dah 24. 1299. po Hidžri (6. oktobra 1882. godine), odnosno otprilike mjesec dana nakon muževe smrti.

Naravno, u svetlu preovlađujuće poligamije u to vreme, ovi problemi obično ne prolaze glatko, jer se oglasila druga supruga pokojnog „Ali bega Reda“, koja je ženu nazvala „Banba bint Ahmed beg Al-Hamšari“ i njena djeca od pokojnika, šest Adela i Fatime (odavde možemo zaključiti da je svrha poligamije možda bila želja za djetetom) i na vratima stvaranja boravila je želja (dio) Abdeen u Al-Mahrousi na zahtjev za uskraćivanje povratka i isključenje prve žene i njenog djeteta iz nasljedstva. Dimitri Bey,“ oslonio se Abdo, “na činjenicu da je preminula bila odsutna u Al-Mahrousi na dan

povratka, ali to nije mogla dokazati iskazima svjedoka. Držala se i papira o odobrenju koji je sastavljen na dan opozivog razvoda, a na povratnom papiru je skinut potpis pokojnika.

Zvanično saopštenje stiglo je iz Aleksandrijskog mješovitog žalbenog odbora, gdje je pokojnik radio jer nije bio odsutan navedenog dana (dan povratka), ni dan prije, ni dan poslije, te da je započeo svoju rad, koji je podržao stav žene "Asme", čiji je zastupnik "Ahmed Othman" svoju odbranu zasnovao na nepristrasnosti. Papir za razvod braka koji je potpisao preminuli nije pravni razlog da se brani ili negira, jer ono što je Zakonom je propisano da sve dok je razvod braka opoziv, dovoljna je samo konzumacija muža nakon njenog razvoda da se vrati u njegov brak, čak i ako on to ne pregleda preko ovlaštene osobe. „Ako muž umre, žena veruje u ono što kaže, pa se papir sastavlja sa njegovim potpisom ili ne, i sa znanjem se pregledava, osim (tj. istog).“ prema zakonskim tekstovima, sve dok ženi „ne prestane čekanje razvedenog muža i potom rodi dijete prije isteka dvije godine, onda dijete nasljeđuje preko oca, čak i ako njegova majka da se ne vrati u svoje nasledstvo.”

(Škole jurisprudencije smatraju da ako se žena razvede ili joj muž umre, a ona se ne uda dok ne rodi dijete četiri godine nakon razvoda ili smrti muža, onda će dijete slijediti njega i nju period čekanja će završiti kada rodi Al-Shafi'i i imam Ahmad je smatrao da je maksimalni period trudnoće bio četiri godine, kao i Malik u drugoj predaji o autoritetu Malika Period trudnoće je pet godina, a prema Al-Layth bin Saadu, maksimalni period je tri godine Al-Zuhri je rekao: Žena može nositi trudnoću šest i sedam godina, a doktrina Aiše je da žena treba. ne prelazi dvije godine trudnoće Ovo je doktrina Al-Thawrija, hanefijska škola, i predaja o autoritetu imama Ahmada, i postoji skoro saglasnost između drevnih pravnika, a to je maksimum trajanje trudnoće je četiri godine, a njihov dokaz za to je ono što Al-Daraqutni prenosi na autoritet Al-Walida bin Muslima, koji je rekao: (Rekao sam Maliku bin Anasu u hadisu Džamile bint Saada na autoritet Aiše da Ona je rekla: "Žena ne bi trebalo da pređe dve godine tokom trudnoće, neka je slava, ovo je naša komšinica, žena Muhameda bin Ajlana, koja je bila trudna

četiri godine pre nego što je rodila." poštena žena, a njen muž je pošten čovjek rekao je, Muhamed bin Ajlan je ostao u utrobi svoje majke četiri godine, a Ahmad je rekao: "Žene Bani Ajlan su trudne četiri godine." žena iz Ajlana je nosila tri stomaka za dvanaest godina, svaki stomak četiri godine... Ovo su mišljenja zasnovana na slučaju nekih komšija pravnika, i za njih je potrebna hrabrost da se danas izjasne o svojoj grešci u svetlu utvrđenih činjenica savremene nauke, a prema MSD dokazima, „trudnoća u prosjeku traje 266 dana (38 sedmica) počevši od datuma oplodnje (trudnoće) ili 280 dana (40 sedmica) počevši od prvog dana posljednje menstruacije ako je žena imala." redovne menstruacije u trajanju od 28 dana. Trudnoća je podijeljena u tri perioda od po tri mjeseca, prema datumu posljednje menstruacije: Prvo tromjesečje: period koji se proteže između 0-12 sedmica trudnoće - drugi trimestar: period koji traje između 13. i 24. sedmice trudnoće - treće tromjesečje: počevši od 25. sedmice do rođenja. Trudnoća koja traje duže od 42 tjedna naziva se trudnoća nakon trudnoće, trudnoća izvan normalnih granica ili produžena trudnoća, a to su slučajevi u kojima mogućnost trudnoće povećava smrt fetusa (vidi roman Sa' u Adl).

Ponovo se vraćamo na predmet.. Odbrana se oslonila i na iskaze svjedoka, koji su bili komšije supruge nakon što se vratila mužu u kuću koja se nalazi "u Novoj ulici, pored džamije Al-Kadi, u II. odeljak Aleksandrijskih zadužbina", gde su „komšije pomenute radnje bile svedoci njene trudnoće“.

U odbrani je navedeno i da je presuda Njegovog časni Sudije Suda države Damanhour došla sa utvrđivanjem nasljedstva supruge i njenog djeteta na pokojniku i izdavanjem šerijatske obavijesti datirane u mjesecu ramazanu. 1300. po Hidžri (juli 1883. godine) "I na svaku šerijatsku presudu nije dopuštena žalba i donosi se odluka da se ona odobri ili poništi sve dok ne bude šerijatska."

Ovo je incident, prema onome što je navedeno u dokumentima koje koristimo kao referencu, dostavljenim "Egipatskom sudskom vijeću, Saadalu Afandam Hadratli" ...

Zašto pričamo o ovom incidentu?! Zato što je ovaj sjajni sudija, neka mu se Bog smiluje, i pravnom logikom i savešću, podržao je pravo svoje žene na čist, prirodan život Kao što ju je oženio notarskim ugovorom, tako se i razveo od nje overenim ugovorom. i kada ju je pregledao, vratio ju je svojoj ženi takođe u overenoj formi, štiteći njena prava i prava njenog sina od njega nakon njegove smrti.. Ovaj čovek je uradio 1882. godine naše ere ono što mi zovemo Do danas ne znamo do njega ili do njega.. Dokument nam je došao iz regulatorne ere u kojoj je još uvek postojao ostatak morala da bude svedok konfuzne stvarnosti u kojoj živimo, koja rasipa prava pod plaštom sudskih mišljenja.. Pa ko podržava verbalni razvod i kasnija suspenzija žena bez prava oslanja se na činjenicu da je on bio Poslanikovo, sallallahu alejhi ve sellem,.. Nije li to bio i usmeni brak u doba Poslanika, a.s. dove i mir neka je s njim, a životne potrebe zahtijevale su da njena dokumentacija postane pravna stvar koja nije zabranjena šerijatskim pravom Pa zašto razvod nije na isti način očuvanja prava kroz zakonsko usvojenje i pravnu podršku?! ..

Drugo: transfer organa

Čim se ovo pitanje povremeno pokrene na vjerskoj sceni, počinju pravne rasprave i dolazi do podjele između dva gledišta. Egipta prije nego što je postao ministar zadužbina i nakon toga šeika od Al-Azhara, ovo mu je predstavljeno. da ga smjesti u tijelo ljudskog bića“, naglašavajući da ljudsko biće ima skrbništvo od Stvoritelja nad svojim organima, a njegov čuvar može djelovati da spasi život druge osobe, jer je to jednako oživljavanju duše, osim toga na dozvoljenost odsjecanja organa ili njegovog dijela od pokojnika ako on sačini testament, to se čini prije njegove smrti, ili uz odobrenje njegovog klana, a to je ako su poznati njegova ličnost i porodica, inače sa oporukom. dozvola javnog tužilaštva.” (Al-Ain News Portal, 9-20-2022 AD, Al-Ahram Portal, 9-22-2022 AD) Kao što je bila inicijativa šeika Muhameda Sayyida Tantawija, šeika iz Al-Azhara, u 2009. godine naše ere tokom konferencije Islamske istraživačke akademije da donira rožnicu svog oka nakon smrti kako bi učvrstio prvu fetvu, ojačao njen položaj i ponovo je vratio na scenu kako bi Zakon koji reguliše transplantaciju ljudskih organa

br. 5 iz 2010 AD je izdat i objavljen u Službenom listu (broj 9 bis) 6. marta 2010 AD, koji kaže: U svom drugom članku: „Nije dozvoljeno prenošenje bilo kojeg organa, dijela organa ili tkiva iz tijela žive osobe s namjerom da se presadi u tijelo druge osobe, osim u slučaju potrebe za očuvanjem života primaoca ili liječenjem od teške bolesti, pod uslovom da je prijenos jedino sredstvo za zadovoljavanje Ova potreba i da nije. Transfer bi izložio davaoca ozbiljnom riziku za njegov život ili zdravlje Zabranjeno je presađivanje organa, njihovih dijelova, tkiva ili reproduktivnih ćelija na način koji dovodi do miješanja loza suprotstavljanje ideji prijenosa i presađivanja organa zasniva se na onome na što se oslonio šejk Muhammad Metwally Al-Shaarawi, da “tijelo čovjeka pripada Bogu, i kao rezultat toga, čovjek nema svoje tijelo za doniranje”.

S druge strane, bitka oko prijenosa organa sa pokojnika na žive otvara arene duge debate između vjerskih salafista i sekularista, koju vode neki umjetnici i oni koji se nazivaju prosvjetiteljstvom... Uzmite to kao pravilo prema drugoj grupi. da ako religija izda mišljenje koje upozorava na put naučnog istraživanja koji je vjerovatno pogrešan ili ispravan, onda je religija, iz njihove perspektive, optužena za nedjelovanje ako izrazi bilo kakvo protivljenje optužbe, jer je to zakonodavni kišobran koji štiti čovječanstvo, a religijsko bavljenje humanitarnim i zdravstvenim pitanjima ne razlikuje se od standarda nauke u balansiranju štetnosti i koristi koje okružuju svako pitanje ili pitanje.. Hajde da iznesemo jedan naučni primjer.. U nedavno istraživanje je otkriveno da je nekih pet pacijenata koji su patili od nedostatka hormona rasta u svom djetinjstvu (između 1959. naše ere i 1985. godine) primalo ljudski hormon rasta ekstrahiran iz leševa (naravno, to je bilo prije pojave trenutnog sintetičkog hormona rasta), što je tretman koji je doveo do slučajeva poremećaja Rijetka bolest mozga koja dovodi do demencije i slična je kravljem ludilu (Creutzfeldt-Jakobova bolest) u prošlosti, što je rezultiralo prestankom upotrebe hormona rasta ekstrahiranog iz. leševa i preseljenje u fabriku 1985. godine novost u studiji je da je zaključeno da je višekratno izlaganje ekstrahovanom hormonu rasta iz leševa, uzimajući u obzir mogućnost da bude kontaminirano sa oba

priona (proteini koji deluju kao vektori. za neurodegenerativne bolesti) povezane s Creutzfeldt-Jakobovom bolešću i nakupljanjem toksičnog proteina „amiloida beta“ u obliku plakova u mozgu tokom godina što dovodi i do Alchajmerove bolesti iz toga da je riječ nauka često fleksibilna i nestabilna. U prošlosti sam uvijek govorio da ako se nauka i religija isprepliću oko nekog pitanja i nauka pokaže svoju korist, onda nauka prevladava i ona ima posljednju riječ u zavisnosti od specijalnosti. Međutim, sa svojim osvrtom na mnoga pitanja o kojima sam pisao u... U prošlosti sam smatrao da je riječ nauka klimava i često se mijenja, a studije i istraživanja su u suprotnosti na način koji ne daje šansu. Zbog stabilnosti, ovo je doprinijelo nevjerovatnoj širini i razgranatosti nauke i obilju studija i istraživanja u cijelom svijetu naučne ideje su apsolutno korisne, niti su sve pravne prakse apsolutno ispravne, posebno one stare Konsultacije, razgovori i dogovor između dvije strane su važni, pod uslovom da se vjerske stranke sastaju pod specijalizovanim vjerskim institucijama i eliminišu kaos pravne improvizacije u fetvama. , koji je omogućio svakome ko nosi turban i nauči napamet neke od Kur'ana i hadisa da se popne na propovjedaonicu i onda definitivno donese svoje odluke, na osnovu snage njegovih sljedbenika i pristalica i veličine društvenih medija koji utiču na njega.

Putovanje Časnog Kur'ana od sakupljanja do štampanja

prezentacija

Pitanje koje me proganja godinama otkako sam bio u srednjoj školi, a čuo sam priču o prvoj i drugoj zbirci Kur'ana. Abu Bakr al-Siddiq, zašto je onda ponovo sastavljen u doba trećeg halife, Osmana bin Affana?! Zašto je ovaj zadatak dodijeljen određenim pratiocima, a drugi isključeni? A gdje je period vladavine Omara bin Al-Khattaba, koji je bio entuzijastičan i podržavao ideju od početka ovog projekta?...Ali ja sam uvijek krio svoja pitanja...Religijska pitanja ove vrste obično nisu dobrodošao u konzervativne krugove, a mi smo tada bili sredinom devedesetih...Upisala sam fakultet i ova pitanja su bila sa mnom, ali ovaj put su mi se mnoge grane slile u glavu, a iz ovih pitanja proizašlo je na desetine drugih srodnih pitanja. Na fakultetu sam bio hrabriji u postavljanju prvog pitanja i redovno sam prisustvovao vjerskim sjednicama u dvije poznate džamije u Zagazigu. Prva od njih je bila pod kontrolom selafističkog pokreta i njegovih propovjednika, a sjećam se da je njegov šeik bio On. me zove "naš prijatelj sa teškim pitanjima", a riječ "težak" iako može imati različita značenja, u mom slučaju sa šeikom Al-Tayebom, ima samo jedno značenje, "težak u krvi", a to je što znači da oku ispitivača, uprkos njegovoj dosadi, neće promaći kada pročita moja pitanja.

Kontroverzna pitanja ili ona koja se osjećaju sumnjiva - a nisu - obično su odbijena izrekom Uzvišenog u suri El-Maida: (O vjernici, ne pitajte o stvarima koje vam, ako vam se objave, oni će vas uznemiriti, ali pitajte o njima kada budu objavljeni.

Razlika je velika, jer ajet zabranjuje neviđene stvari koje Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije svjedočio i bio odvojen od njih i ashaba vekovima...ali ono što ja pitam u svom pitanju je vidljiva historija, i po mom skromnom mišljenju, nije datirana na ispravan način i u logičnom slijedu.

Moja motivacija u postavljanju ovog pitanja bila je iz uvida u historijska istraživanja i hitne mentalne želje da se ispita logika događaja, čak i ako je događaj bio religiozan.

Svojim upisom na šerijatsku nauku, našao sam dobru priliku da dobijem odgovore na ovo i druga pitanja, pa sam ponovo svoje pitanje ponovio jednom od profesora specijaliziranih za nauku o lektiri na jednom od specijalizovanih vjerskih instituta, i nadao sam se da bih uspeo da dobijem drugačiji odgovor, pa sam dobio isti odgovor koji je uobičajen i ustaljen u svim knjigama nasleđa o prvoj množini (svi kažu "ovako je"!!).

Utvrđeni narativi i njihova hronologija:

1- Posljednja dva učenja Kur'ana u posljednjem ramazanu života Odabranog, pomilovao ga Allah i spasio:

U Sahihu Al-Buhari na autoritetu Aiše, neka je Bog zadovoljan njom: (Fatima je hodala kao da je njen hod bio Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, i Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i daj mu mir, rekao: Dobrodošao mojoj kćeri, pa ju je natjerao da sjedne s njegove desne, ili sa njegove lijeve strane, pa joj povjerio razgovor i ona je zaplakala, pa sam joj rekao: Zašto plačeš? Onda joj je nešto povjerio i ona se nasmijala, pa sam rekao: Nikada nisam vidio radost bližu tuzi, pa sam je pitao šta je rekao, a ona je rekla: Ne bih otkrila tajnu Božiju. neka je Božiji namaz i mir na njega, sve dok Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije bio uhapšen, pa sam je zamolio, a ona mi je rekla: "Prenesi mi to Kur'an jednom svake godine, a on mi je to recitovao dva puta godišnje, i nikad ga nisam vidio osim da je bio prisutan za mene, a ti si bio prvi u mojoj porodici koji mi se pridružio, pa sam zaplakao: "Nemoj." Vidiš li?" Misliš li da ćeš biti gospodarica raja - ili žena vjernika.

Odavde znamo da se konačan oblik Kur'ana i završetak njegovih ajeta dogodio u prisustvu ashaba, neka je Bog zadovoljan njima. Međutim, posljednji ajeti Kur'ana koji se odnose na kamatu su objavljeni , što je Uzvišeni kaže u suri El-Bekare: (I bojte se Dana u kojem ćete biti vraćeni

Bogu. Tada će svaka duša biti plaćena u potpunosti za ono što je zaradila, i oni će to imati. Neće im biti učinjena nepravda (281)) Tri, sedam ili devet dana prije Poslanikove smrti, pomilovao ga Allah i spasio, to jest u Rabi'ul-Awwalu, au predajama je bio trideset i jedan dan između njegovog objavljivanja i smrt Odabranog, neka ga Bog blagoslovi i spasi, odnosno u Safaru.

2- Al-Hafzah je ubijen u bici kod Al-Yamamaha, a Omar ibn Al-Khattab je tražio sa Abu Bekroom da brzo sastavi Kur'an i dodijeli Zaida ibn Thabita da izvrši ovaj zadatak:

U Sahihu Al-Bukhari po autoritetu Zaida bin Thabita: (Ebu Bekr mi je poslao da ubijem ljude Al-Yamamaha, a zatim je Omar bin Al-Hattab bio s njim. Abu Bekr, neka je Bog zadovoljan njim, rekao je : Omer mi je došao i rekao: Ubijanje je postalo sramotno Zbirka Kur'ana rekao sam Omeru: Kako možeš učiniti nešto što Božiji Poslanik, a.s., nije učinio: "Ovo je, tako mi Boga, bolje da se savjetuje?" mene dok Bog nije otvorio moje srce za to, i vidio sam u tome ono što je vidio Omer, Zeid je rekao: Ebu Bekr je rekao: "Ti si mlad, razuman čovjek i mi te ne optužujemo, a ti si zapisivao objave Božiji Poslaniče, neka ga Bog blagoslovi i spasi, zato slijedi Kur'an i sastavlja ga, i voila da su mi naredili da pomjerim jednu od planina, ne bi mi bila teža od onoga što mi je naredio da uradiš sakupljanje Kur'ana, rekao sam: Kako možeš učiniti nešto što Božiji Poslanik, a.s., nije učinio konsultuj me sve dok Bog nije objasnio moje srce onome kome je objasnio Ebu Bekrova prsa I Omer, neka je Bog zadovoljan sa njima oboje, ja sam iscrtao ceo Kur'an, sakupivši ga sa palme i palme, i sve dok nisam našao posljednju suru Al-Tawbah kod Ebu Khuzayme Al-Ansarija, ali je nisam našao ni kod koga drugog, {Zaista, došao vam je glasnik među vama, kome je teško šta je. ti si uznemirio} do završetka Bara'a. Svici su bili kod Ebu Bekra sve dok Bog nije uzeo njegovu smrt, zatim za vrijeme Omarovog života, a zatim kod Hafse bint Omar neka je Bog zadovoljan s njim.

Problemi romana

Ispitivanje ovog narativa na potpuno logičan i nepristrasan način otkriva sljedeće:

- Ebu Bekrov nedostatak entuzijazma za korak koji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije poduzeo, a to je sastavljanje Kur'ana, i to čini predaju očigledno slabom boriti se protiv otpadnika i onih koji odbijaju zekat u suprotnosti sa mišljenjem Omera strahuju da će on sastaviti Kur'an, koji je okosnica vjere, osnova njenog metoda, dom njenih čuda i osnova njenog snaga?! Također, knjige islamskog naslijeđa procjenjuju za nas broj muslimanskih šehida u bici kod Al-Yamama između sedamdeset prema El-Kurtubiju i stotinu u drugim predajama. Iako se u knjigama ne spominje niko od njih osim Abdullaha bin Hafsa bin Ganema i Salema, sljedbenika Ebu Hudhayfea. poduzeo bi korak da ga spoji u jedan Kur'an, makar samo djelimično, sa mučeništvom četrdeset učača Kur'ana u tajni Bir Ma'una i brojem od njih četrdeset sedamdeset, pod pretpostavkom da je svih sedamdeset naučilo Kur'an napamet.

Da bi se smanjila distanca protiv prigovarača, postoji predaja o autoritetu Katade da je šehida u dvije bitke bilo sedamdeset Katada je rekao: Anas bin Malik nam je rekao da je njih sedamdeset ubijeno na dan Uhuda, sedamdeset. na dan Bir Ma'una, i sedamdeset na dan Al Yamamah vladavina Ebu Bekra, Dan Musaylime Lažljivca (Tefsir Al-Qurtubi).

-Specifičnost 128. ajeta sure El-Tevba: (Zaista vam je došao poslanik među vama. Njemu je drago ono što ste mučili. On se brine za vas sa vjernicima, samilosnim i milostivim. (128)) Spominjanjem njegovog pripovjedača stiče se utisak da ajet ima posebnu prirodu, jer se radi o jednom svjedoku zvanom Khuzaymah ili Abu Khuzaymah..i "ili "Ovo znači nepoznavanje tačnog, potpunog imena svjedoka i njegovog loza, a to slabi ovu predaju, jer to jasno znači da komisija, na čelu sa Zaidom bin Thabitom, nije u potpunosti naučila Kur'an napamet, inače ne bi previdjeli ovaj ajet, inače ovaj ajet ne bi bio izdvojen zbog pominjanja njegovog pripovedača jer je on bio jedini svedok na njemu. O ovom romanu ćemo ponovo govoriti iz drugog ugla u ovom delu.

Gdje je istina?!

Po mom mišljenju, prikupljanje Kur'ana je počelo za vrijeme vladavine prvog ispravnog halife, Abu Bakra al-Siddiqa, i to je bio tihi organizacijski čin proizašao iz želje Islamske države u njenim prvim koracima da okupi muslimane oko jednog Kur'ana, a ne hitna stvar zbog okolnosti bitaka i straha od nestajanja napamet!!.. Odnosno, pred nama je akcija, jedna od prioriteta i potreba Islamske države u svojim ranim fazama, a ne samo reakcija koju su okolnosti zahtijevale i gurnute u prvi plan U suprotnom, do kombinacije ne bi došlo, a to je nemoguće.

Sastavljanje Kur'ana je dugo trajalo, počevši od Ebu Bekra, prolazeći kroz eru Omara ibn al-Khattaba, i završavajući sa erom halife Osmana ibn Affana, koji je iznio Kur'an na svjetlo dana .

Omar bin Al-Khattab je izvan događaja

Učenjaci selefa obično prenose da Omar ibn al-Hattab nije sastavio Kur'an za vrijeme svog hilafeta, iako je on bio taj koji je savjetovao Ebu Bekra da ga sastavi jer se pitanje neslaganja ljudi u vezi sa Kur'anom nije pojavilo sve do vremena Osmana i da je Kur'an bio usavršen za vrijeme vladavine Ebu Bekra, tako da nema straha da će išta od toga izgubiti.

Ovo nas dovodi do legitimnog, logičnog pitanja da se buntovni um neće smiriti ako se na njega ne odgovori zadovoljavajućim odgovorom... Ako je Kur'an Ebu Bekra bio potpun, onda kada je Kur'an Alija bin Ebi Taliba , Abdullah bin Abbas, Abdullah bin Al-Zubair, Abdullah bin Amr, Anas bin Malik i Salem, klijent Ebu Hudhayfe, pojavili su se pored kopija Kur'ana žena Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ovo je uključivalo četiri istaknuta primjerka Kur'ana od Ebu Ibn Ka'ba, Abdullaha Ibn Masuda, Abu Muse Al-Ash'arija i Al-Miqdada Ibn Al-Aswada primili svoj dio slave i širenja, a rezultirali su neslaganjem, nije mogao biti postignut preko noći ili preko noći, ali je možda to dozvolio ili je zažmirio na nju čak i na neko vrijeme, pogotovo što ga je izdavao idžtihad boračkih ashaba dok se službeno okupljanje nije završilo...a pogoršanje bilo kakvog problema proizilazi iz

duboko ukorijenjenih korijena i nakupina koje su se nastavljale i nizale sve dok događaji nisu na kraju eksplodirali, što je ono što se dogodilo tokom Osmanove ere, što je zahtijevalo brzinu u rješavanju problema. Živi primjer ovoga je Abdullah bin Masoud. jedan od novoosnovanih gradova u to vrijeme pisao je ljudima iz Kufe i rekao: „Poslao sam Ammara bin Jasera kao učitelja i ministra Božiji Poslaniče, neka ga Bog blagoslovi i podari mu od ljudi Bedra, zato ih poslušaj i poslušaj šta oni govore nego sam Njegovo vlastito odredište, o čemu ćemo kasnije govoriti. Nemoguće je, ni pod kojim okolnostima, oduzeti čovjeka od njegovih ljudskih osjećaja i ignorirati ih pratio ga je u njegovom pozivu od početka do njegove smrti, kada je halifa Abu Bekr al-Siddiq povjerio Zaidu bin Thabitu zadatak prikupljanja Kur'ana, a nakon njega i Othmana bin Affana, a on je komentirao, kako se navodi u Sahihu Al-Nasa'i: (Ibn Masoud nam se obratio i rekao: Kako mi naređujete da čitam? Prilikom čitanja Zaida bin Thabita, nakon što sam pročitao od Božijeg Poslanika, a.s., sedamdeset i nekoliko sura, i da je Zejd bio sa dečacima i da je imao dva pramena, “što znači dva pramena ili dvije pletenice kose , znači mladić.” El-Buhari je prenio da je Abdullah, radijallahu anhu, rekao: “Tako mi Boga, osim koga nema boga, nije objavljena nijedna sura iz Božije Knjige osim što ja znam gdje je objavljena i nijedan ajet nije objavljen. objavljeno iz Knjige Božije osim što znam šta je objavljeno, a da sam ikoga poznao, on je znao više o Knjizi od mene, tako mi Boga, kamile bi ga stigle, pa bih jahao do njega.” Iz tog razloga, ashab se držao svog položaja i svog Kur'ana, a elementi snage i hrabrosti su se okupili oko njega da jasno obznane ovaj stav i naredi svojim sljedbenicima u Kufi da sačuvaju njegov Kur'an i da ga brane od ovoga Možemo reći da je Omar bin Al-Khattab bio ispred svog vremena kada je sam predsjedavao sastavljanjem Kur'ana kako bi blokirao put u svjetlu razlika između ashaba u pogledu ove vrlin i ove časti, kao što ćemo detaljno opisati .

Od hodanja na ivici logike do rasprave o istorijskim događajima, zaustavljamo se na bici kod Al-Kadisije i podjeli plijena koji se spominje u svojoj knjizi Al-Aghani: “Ebu Ubaidah je rekao: Junus i Abu Al-. Hattab nam je rekao, rekavši: Kada je došao Dan Al-Kadisije, muslimani su nabavili

oružje, krune, pojaseve i vratove, i to je dostiglo veliki novac, pa je Saad izolovao petog, a zatim rastjerao ostale, pa je konjanik primio šest hiljada, a lakaj dvije hiljade, pa je ostao novac koji je bio razbacan, pa je pisao Omeru, neka je Allah s njim, šta je uradio, pa mu je napisao da vrati pet muslimana, i daj onima koji su ti se pridružili koji nisu bili svjedoci incidenta. On je to učinio, pa ih je vodio kao svjedok, i pisao je Omeru o tome, a on mu je napisao da je ostalo za nosioce Kur'a. Amr bin Ma'd Yakrib je došao do njega i rekao: Šta imaš sa sobom o Knjizi Svemogućeg Kur'an: Koji udio imate u ovom novcu?

Rekao je: Bišr bin Rabi'ah Al-Khatami, vlasnik Bišrovog mezarja, došao mu je i rekao: „Šta imaš od Božje knjige? Rekao je: U ime Boga, Milostivog, Milostivog. Ljudi su mu se smijali i ništa mu nisu dali, pa je Amr o tome rekao:

Ako nas ubiju i niko ne plače za nama

Kurejšije su rekli: "Ne, ovo su količine."

Dajemo pravdu svakome ko ima žalbu koja je izvršena

Nema jednakosti kada se daju dinari

Bišr bin Rabi'ah je rekao:

Uspavao sam svoju kamilu na kapiji Al-Kadisije

I Saad bin Waqqas Ali Amir

A Saad je prije princ svog zla nego svog dobra

Najbolji princ u Iraku je Jarir

A kod Zapovjednika vjernika su dobrovoljne molitve

Al-Muthanna ima srebro i svilu

Zapamtite, neka vas Bog vodi, udarca naših mačeva

Sa svetačkim vratima i prevara je teška

Uoči narodne naklonosti, makar samo jednog od njih

Ptici će se pozajmiti krila i ona će odleteti

Ako završimo granate bataljona

Ušli smo u drugi kao da se planine kreću

Vidite ljude u svemu zajedno kao da su jedno

Ljepota sa teretom koji izdiše

Tako je Saad napisao Omeru, neka je Svemogući Bog zadovoljan njime, sa onim što im je rekao i na šta su odgovorili, i sa dvije pjesme, pa je napisao da im ih dam za njihovu nevolju. Svakom od njih dao je po dvije hiljade dirhama.”

Ovdje nije problem u tome što oni ne uče napamet...poštovanje je njihovo pravo bez ikakvog prigovora...najveći problem je kako se oni klanjaju da li je razumno da ne znaju ni Fatihu Knjige?! ...Da, učenje Kur'ana napamet je obaveza dovoljno, ali učenje Fatihe napamet je obavezno...a postoji li vladar poput Omera, sa velikim organizacionim i administrativnim mentalitetom, on prirodno pušta da ova stvar prođe nezapaženo bez uzimanja? mjere opreza za to u budućnosti?! Logično objašnjenje je da se Kur'an u tom periodu još uvijek prikupljao i citirao, a službeni Kur'an još nije bio kopiran i distribuiran, pa ih je Omer pomilovao.

Rekavši da su se znakovi nesloge pojavili tokom perioda osvajanja za vrijeme Osmanove vladavine, osjećate da era njegovog prethodnika, “Omara”, nije bila svjedok najvećeg i najutjecajnijeg od ovih osvajanja za vrijeme vladavine Omara uključio gradove islamskog svijeta nakon toga: Egipat, Levant, Irak, Perziju i druge, a Vizantinci su izgubili više od tri četvrtine svojih zemalja, a Sanijsko carstvo je prestalo da postoji, i jedan od rezultata toga bio je ulazak ogromnog broja u islam i njihovo pridruživanje vojsci. Arapski jezik im je bio nov i borili su se da ga

proučavaju i da nauče vjeru kroz Kur'an, koji je njihov glavni izvor, a oni bi bili većina. pod utjecajem razlike u dijalektima i spora oko toga.

Karika koja nedostaje...istina o ulozi Omara bin Al-Khattaba:

Drugi ispravno vođeni kalif, Omar ibn al-Khattab, imao je glavnu ulogu u sastavljanju Kur'ana, a možda je trebalo svo ovo vrijeme zbog perioda njegove vladavine godine i tri mjeseca, i naravno, bio je to kratak period da se kompletira zbirka Kur'ana usred žestokih bitaka i burnih izazova, dok je period Omara ibn al-Hattaba koji je trajao deset godina i šest mjeseci, koja je bila najduža vladavina ispravno vođenih halifa - nakon perioda Osmana ibn Affana, koji je trajao dvanaest godina - i karakterizirala ga je relativna smirenost na unutrašnjem nivou, što je omogućilo završetak kompilacije Kur'ana sa veoma precizni zahtevi...što se može razjasniti iz sledećih naracija:

- U knjizi Kur'ana od Ibn Ebi Davuda: "Abdullah nam je rekao, rekao je: Ebu El-Tahir nam je rekao, Ibn Wahb nam je rekao, rekao je: Omar bin Talha El-Laythi nam je rekao, na osnovu autoriteta Muhammad bin Amr bin Alqamah, po ovlasti Yahya bin Abdul Rahmana bin Hatiba, rekao je: Omer je namjeravao da Ibn al-Hattab želi da prikupi Kur'an, pa je ustao među ljude i rekao: "Ko je primio od Božiji Poslaniče, neka ga Bog blagoslovi i podari, bilo šta iz Kur'ana, neka nam to donese na Kur'anu, pločama i štapovima, a on neće prihvatiti ništa ni od koga Posvjedočila su dva svjedoka, pa je ubijen dok je skupljao." Dakle, Othman bin Affan, neka je Bog zadovoljan s njim, rekao je: Ko ima bilo šta iz Božje knjige, neka nam to donese, a on neće prihvatiti. bilo šta od toga dok dva svjedoka o tome nisu svjedočila.

Tada je Khuzaymah bin Thabit došao i rekao: Vidio sam da si izostavio dva stiha koje nisi napisao. On je rekao: "Primio sam od Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi, zaista, došao je glasnik između vas i on je zabrinut za vas vjernici, samilosni i milostivi, do kraja sure.

Osman je rekao: "Svjedočim da su od Boga, pa šta misliš gdje ih treba staviti? Rekao je: Zapečati s njima ono posljednje što je objavljeno iz Kur'ana, pa sam im zapečatio odricanje.

U drugoj predaji, Omer ga je upitao i rekao: Ko je s tobom u ovome? Rekao je: Ne znam, bogami, osim da svjedočim da sam to čuo od Božijeg Poslanika, a.s., i da sam to razumio i zapamtio Omer: "I ja posvjedoči da sam to čuo od Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio je. Zatim je rekao: Da su to tri ajeta, učinio bih to zasebnom surom, pa pogledajte sure iz Kur'ana. pa im se pridruži, i ja sam im se pridružio na kraju nevinosti "...I ova predaja, iako se čini netačnim u sugeriranju da su ashabi bili marljivi u slaganju sura iz Kur'ana, što je teška greška - jer je to. je bila diskreciona naredba Svemogućeg Boga u kojoj nema marljivosti - ipak, sa drugog aspekta, ona naglašava Omerove uslove što se tiče potrebe da se imaju dva svjedoka, to je jača predaja u ovom aspektu od zvanične predaje od strane Al-Buhari. u kojoj je Khuzaymah jedinstvena u ovoj predaji, prema jednoj izjavi, postoji svjedočanstvo od Osmana ibn Affana, a prema drugoj izjavi je također jasno da je naš gospodar Omer bio zadužen za pitanje sastavljanja Kur'an i poduzimao ga je sam i sa njim, naš gospodar Osman bin Affan, koji je bio arbitar u trenucima neslaganja... a možda je Zaid bin Thabit bio izvan komiteta u ovom trenutku. faza, kao i Ubayy bin Kaab, ili možda nisu imali marginu slobode i nezavisnosti, kao što će se vidjeti u narednoj fazi nakon toga za vrijeme vladavine Othmana bin Affana, što možemo nazreti u načinu na koji se Omar nosio sa dvojica ljudi u ovoj predaji u Al-Mustadraku o dvije knjige sahiha: (Ebu Al-Abbas Muhammad bin Yaqoub nam je rekao, Al-Abbas bin Al-Walid bin Mazid nam je rekao, Muhammad bin Shuaib bin nam je rekao Shabur, Abdullah bin Al -Ala bin Zubr nam je rekao, po ovlasti Busra bin Ubejda Allaha, po ovlasti Ebu Idrisa, po ovlasti Ubejja bin Ka'ba, neka je Bog zadovoljan njim, da je govorio: {Kad je stavio Oni koji nisu vjerovali u svojim srcima Dijeta, prehrana iz predislamskih vremena, a da ste je zaštitili, Sveta džamija bi bila uništena i on je postao uznemiren, pa je poslao po nju dok je uživao u svojoj devi, pa je ušao kod njega i pozvao neke od svojih drugova, među kojima je bio Zejd ibn Sabit. On je rekao: Ko od vas

uči suru Al- Fath? Tako je Zejd recitovao više nego što smo mi danas, i Omer mu je govorio grubo, a Ubej mu je rekao: Da govorim? Rekao je: Govori, znao sam da sam išao kod Poslanika, a.s., a on me je tjerao da čitam, dok si ti bio na vratima, pa ako želiš da mi se kaže Bas o onome što mi je rekao, ja sam izgovorio, inače neću recitirati ni riječ dok sam živ nisu ga izvadili..

-Po autoritetu Abd al-Rahmana ibn Avfa da se Omer ibn al-Hattab, radijallahu anhu, obratio ljudima i čuo ga kako govori: Zaista, ljudi kažu: „Koja je svrha kamenovanja u Knjizi? od Boga, bičevanje?" Božiji Poslanik, neka ga Allah blagoslovi i spasio, je kamenovan, a mi smo kamenovani nakon njega. Da nije bilo činjenice da bi neki ljudi rekli ili bi neki govornici rekli da je Omer, neka je Bog zadovoljan njime, dodao nešto u Knjigu Božiju što nije iz nje, ja bih to potvrdio kako je objavljeno.

Ova predaja ne ostavlja nikakvu sumnju da je Omar ibn al-Hattab imao ulogu u procesu kompilacije i da je bio svjestan onoga što je ukinuto u govoru i ostalo je pravilo, te da se pridržava ovog pravila i ne uključuje ukinuti ajet kamenovanja El-Kurtubiju: Ajet kamenovanja je uključen u suru Al-Ahzab i kaže: (Starac i starica, ako počine preljubu, kamenuju ih. Naravno, to je kazna od Boga, a Bog je Moćni, Mudri.)

Neke predaje idu u pravcu koji se možda ne slaže sa istorijskim slijedom događaja, uključujući: ono što je Al-Hasan ispričao: "Omar bin Al-Khattab je pitao o ajetu iz Božije knjige, i rečeno je: Bilo je tako -i tako je ubijen na dan Al-Jame. Rekao je: "Mi pripadamo Bogu, i naredio je da se uči Kur'an, pa je on bio spojen, i bio je prvi." u Kur'anu "...a Omer nije bio u moći da donese ovu odluku. Također ono što je Ebu Ishak ispričao na osnovu autoriteta nekih od svojih drugova. rekao je:

"Kada je Omar bin Al-Hattab sakupio Kur'an, on je rekao: "Ko je napisao ljude, rekao je: Neka Said diktira i neka Zaid napiše, pa je poslao jedan Kur'an u Kufu, a jedan Kur'an u Levant Hidžazu..i isto tako ono što je prenio Abdullah bin Fadala. rekao je:

“Kada je Omer htio da napiše Imama, grupa njegovih drugova je sjela s njim i rekla: Ako se razlikujete u jeziku, napišite ga na jeziku Mudara, jer je Kur'an objavljen čovjeku iz Mudara.” Nema spora oko ovih koraka da su se dogodili za vrijeme Osmanove vladavine, ali naracija u svom opštem okviru stavlja ulogu Omara. dajte mu vremena da ih postigne, a njegov nasljednik Osman ih je postigao Najistinitije je, po mom mišljenju, ono što je ispričao Muhammad bin Sirin, koji je rekao: „Omer je ubijen, a Kur'an nije sastavljen. ”

Jedna od važnih stvari je nevoljkost Omara bin Al-Khattaba da prikupi poslaničke hadise, a Abd al-Zarraq je prenio da je Omar htio zapisati sunnete, pa je zamolio ashabe Božijeg Poslanika, neka Bog blagoslovi. njega i njegovu porodicu i daj im mir u vezi s tim, a oni su mu savjetovali da ih zapiše na mjesec dana, a onda mu je Bog odredio. Rekao je: Htio sam napisati sunnet i prije tebe sam spomenuo ljude koji su pisali knjige, ali su ih prelili i napustili Knjigu Božiju. Ja nikada ničim ne iskrivljujem Knjigu Božiju.

Da je Kur'an sastavljen u Kur'anu, čega bi se Omer bojao I kakva bi zabuna mogla nastati između Kur'ana i hadisa da je Kur'an već sastavljen u Kur'anu?! Stvar zabune može biti razumljiva u vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer mu se Kur'an još uvijek objavljivao, i moguće je da se to dogodi silom Zapisivanje hadisa u ovoj ranoj fazi je od velike važnosti. Stoga je logično da se Omar ibn al-Hattab povukao iz prikupljanja hadisa Ovdje je moguće i očekivano odlaganje sastavljanja hadisa za kasniju fazu i ima razumna opravdanja.

To također objašnjava Omerovu strogoću prema prenosiocima hadisa u ovoj fazi, kao što je spomenuto u dvije knjige Sahih: da kada je Ebu Musa El-Ash'ari prenio hadis o autoritetu Božijeg Poslanika, neka Božije dove i mir neka je s njim i njegovom porodicom, u pogledu traženja dozvole od vlasnika kuće, Omer mu je rekao: Tako mi Boga, ti ćeš mu dati dokaz, a Muslim je dodao: Inače ću ti nanijeti bol. Ima li neko među vama ko je to čuo od Poslanika? Ubayy bin Ka'b je rekao: Tako mi Boga, niko neće stajati uz tebe osim najmlađeg od ljudi, pa sam svjedočio s njim.

I u predaji o Al-Saibu - neka je Bog zadovoljan s njim - u biografijama plemenitih ličnosti: Omar bin Al-Khattab je jednom rekao Ebu Hurejri - neka je Bog zadovoljan s njima oboje -: (Moraš napustiti hadis Božijeg Poslanika ili ću te ubaciti u zemlju Dus); Metafora za progonstvo njegovog plemena, koje se nalazi na jugu Arapskog poluostrva, Omar bin Al-Khattab je također bio oprezan s obzirom na tekstove hadisa, pa je kritizirao Ebu Hurejru u doba Poslanika, neka Bog blagoslovi. alejhisselam, jer je prenio hadis koji je nosio značenje oslonca. U Sahihu Muslimu, iz hadisa Ebu Hurejre, radijallahu anhu, je rekao: "Sjedili smo oko Božijeg Poslanika, a.s. blagoslovi ga i spasi ga, sa nama Ebu Bekr i Omer u grupi, a zatim je Božiji Poslanik, a.s., ustao iza nas i odbio da nas gazi, a mi smo se bojali da će biti odsječen od nas, a mi smo se uplašili, pa smo ustali ja sam prvi bio prestravljen, pa sam izašao da tražim Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio, sve dok nisam došao do pripadajućeg zida. do ensarija od Banu al-Najdžara, i ja sam ga zaobišao da nađem vrata za njega, ali ih nisam našao Bio je potok - pa sam bio motiviran i ušao kod Božijeg Poslanika, a. s., a on je rekao: Ebu Kitten, pa sam rekao: Da, o Božiji Poslaniče, rekao je: "Šta je bilo sa tobom sam rekao: ti si ustao i zakasnio za nas, pa smo se plasili da ce ti biti odseceni umesto nas, pa je on pobedio, pa sam se prvi prestravio Došao sam do ovog zida i uplašio sam se kao što se lisica uplašila, a ovi ljudi su iza mene, pa je rekao: O Ebu Hurejre, dao mi je svoje sandale i rekao: "Idi sa ove dvije sandale, od koga god sretnoš iza ovog zida svjedoči da nema boga osim Allaha sa sigurnošću. On je bio prva osoba koju sam sreo sa Omerom, pa mu daj dobre vijesti o Džennetu. On je rekao: Šta su ove dvije sandale, o Ebu Hurejre? Pa sam rekao: Ovo su sandale Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i sa njima je poslao svedoči da nema boga osim Boga, sa svojim srcem siguran u to radosne vijesti u Džennetu, pa je Omer udario ruku između mojih grudi i pao sam na stomak, a on je rekao: Vрати se, Ebu Hurejre, pa sam se vratio Božijem Poslaniku, neka me Bog blagoslovi. pa sam briznuo u plač, a Omer me je zajahao, a on mi je bio za petama. Rekao sam: Sreo sam Omera, pa sam mu rekao sa čime si me poslao, a on me udario u grudi, a ja sam pao mir, rekao je: O Omere, šta te je natjeralo da učiniš to što si učinio? On je rekao: O Božiji Poslaniče, neka su moj otac i

majka žrtvovani za tebe, poslao si Ebu Hurejru sa svojim sandalama kako bi ko god je sreo mogao svjedočiti da nema boga osim Boga, sa svojim srcem čvrsto uvjerenim u to. Raj? Rekao je: "Nemoj to raditi, jer se bojim da će se ljudi osloniti na to, pa neka to urade, Allah ga blagoslovio i spasio." .

Konačna stvar je da je Omerova volja bila da rukopise prikupljene tokom njegove vladavine i vladavine njegovih prethodnika deponuje kod Majke vjernika, Hafse, udovice Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasi, i da ih ne objavi, što znači da je Hafsin Kur'an bio početna faza, preliminarni oblik, koji je još uvijek u procesu sastavljanja, pregleda i svjedočenja.

Kur'an Hafsa

Treba napomenuti da je Kur'an koji je deponovan kod gospođe Hafse bint Omar bio prva i prva kopija zbirke Kur'ana, a ne potpuni Kur'an. Inače bi Ebu Bekr ili Omar naredio: odmah nakon što ga završite, da ga kopirate i brzo distribuirate regijama Dokaz za to su dvije stvari:

Prva stvar je da su četiri primjerka Kur'ana bila raširena u različitim zemljama do vremena Osmana ibn Affana Stanovnici Homsa su ga koristili. Postoje razlike između ovih Kur'ana koje ne moraju biti detaljne u pogledu rasporeda sura, njihovih naziva i izolacije nekih od njih od drugih sura sa hitnom nuždom i velikim izazovom u neophodnosti okupljanja muslimana oko jednog Kur'ana u jedinstvenom obliku, rasporedu i sadržaju, inače će se razilaziti kao ljudi iz Knjige u vezi sa svojom Svetom Knjigom skriveno od donosioca odluka u Islamskoj državi, i da je Kur'an deponovan kod gospođe Hafse ispunio ovu svrhu, bilo bi logično da se ubrza njegovo podnošenje a fortiori, a Othman ne bi trebao ponovo rekonstituirati komitet Svakako, zadatku prikupljanja Kur'ana u jednom Kur'anu bilo bi potrebno veliko vrijeme na osnovu istraživanja, pregleda i svjedočenja svjedoka za sigurnost i provjeru, posebno u doba Omara bin Al-Khattaba. bio je poznat po svojoj strogosti u takvim stvarima, kao što ćemo videti.

- Druga stvar: Prema nekim predajama, Marvan bin Al-Hakam je uništio Hafsin Kur'an, što Osman nije učinio. pozajmio je od Hafse njen Kur'an, a

kada je prepisao svoj Kur'an i podijelio ga po regijama, nije spalio njen Kur'an kao i ostale, nego joj ga je vratio u skladu s tim Uzvišeni Bog kaže u suri En-Nisa: „Zaista, Bog ti naređuje da vratiš povjerenja njihovim pravim vlasnicima, a kada sudiš među ljudima, treba da sudiš po pravdi, Bog je zaista milostiv je svečujući, svevideći (58) On je također bio uvjeren da to neće biti dozvoljeno da se širi među ljudima jer se to nikada prije nije dogodilo kada je Marwan bin Al-Hakam imenovan za emira Medine za vrijeme hilafeta. bin Ebi Sufjan, on se bojao da će neki ljudi iskoristiti ovaj početni primjerak Kur'ana i oživjeti spor oko službenog Osmanskog Kur'ana, pa je poslao gospođi Hafsi tražeći novine, ali je ona odbila i uzdržala se dok ne smrt... Salem bin Abd je rekao Allah bin Omar: Kada je Hafsa umrla, a mi smo se vratili sa nje, Mervan je poslao poruku Abdullahu bin Omeru da mu pošalje novine, pa mu ih je Abdullah bin Omar poslao, pa je Marvan naredio. da ih operu, pa razdvoje, pa spale: Ja sam samo ovo uradio jer sam se bojao da će ljudi, ako požive dugo, postati sumnjičavi prema ovim novinama knjiga "Kur'ani" od Ibn Ebi Davuda.

Treća i posljednja faza prikupljanja Kur'ana za vrijeme vladavine trećeg ispravno vođenog halife, Othmana bin Affana:

Ovdje preuzimamo poznatu predaju iz Knjige Kur'ana od Ibn Ebi Davuda: (Pripovijedao nam je Abdullah, rekao je: Ispričao nam je Muhammed bin Bishara, rekao je: Ispričao nam je Abdul Rahman, rekao je: Ispričao nam je Ibrahim bin Saad nama, po autoritetu Al-Zuhrija, po ovlaštenju Anasa bin Malika, da je Hudhayfah bin Al-Yaman došao u Osman, i da se borio protiv naroda Levanta u Jermenskoj dolini, rekao je: “The Front” znači: Front i Azerbejdžan sa narodom Iraka su vidjeli svoje neslaganje u vezi s Kur'anom, pa je rekao Osmanu bin Affanu: “O zapovjedniče vjernika, shvati ovaj narod prije nego što se ne slažu oko Knjige. Jevreji se nisu složili.” A kršćani je poslao Hafsi: 'Pošalji mi svitke da ih prepíšemo u Kur'an, a zatim ih vratimo tebi.'" Pa je Hafsa poslala Osmanu sa svicima, pa je Osman poslao Zaidu bin Thabit, Saeedu bin Al-Aasu, Abd al-Rahmanu bin al-Harithu bin Hišamu i Abdullahu bin al-Zubairu, zamolivši ih da kopiraju svitke u Kur'anu, a on je rekao trojici Muškarci Kuraiši: “S čim se ti i Zaid bin Thabit ne slažete,

napišite to na jeziku Kurejšija, jer je objavljeno na njihovom jeziku.” Sve dok nisu prepisali stranice u Kur'an, Osman je svakoj regiji poslao Kur'an 'an iz onog Kur'ana koji su prepisali, i naredio je da se bilo šta drugo u listu ili Kur'anu spali tabu, a grupa Kuraiši je rekla: Kovčeg, a Zejd je rekao: Tabu, pa je prenio njihovo neslaganje Osmanu, pa je rekao: Napiši to kao lijes, jer je na jeziku Kurejšija.

Ovo kazivanje je potpuno logično Sa širenjem osvajanja i ulaskom ljudi u vjeru islama, prirodno je da elementi koji ne govore arapski pate od velikih poteškoća u izgovaranju arapskog zvanična verzija Kur'ana utrla je put za širenje četiri lične verzije Kur'ana na koje smo spominjali u regijama, što je dovelo do proliferacije dijalekata i širenja upotrebe sedme ili devete pisma, prema nekim izvještajima, u izgovaranju nekih riječi i zamjeni ih s drugima, sve je to, uprkos udaljenosti između regija, upozoravalo da bi zbog neslaganja oko Kur'ana moglo doći do bitke razborit u svom pristupu Ubrzavanje završetka službenog Kur'ana i određivanje njegovih dijalekata na jeziku Kurejšija. odbora tokom ere Abu Bekra Al-Siddiqa.

Postavlja se pitanje: Zašto je komisija formirana za prikupljanje Kur'ana nije proširena na sve one koji su svjedočili konačnoj ponudi?

U Sahihu al-Buhariju se spominju tri hadisa iz kojih možemo identificirati najupućenije i najiskusnije ashabe u sastavljanju Kur'ana, a neki od njih su imali svoje kopije Kur'ana.

Prvi: Po autoritetu Enesa bin Malika, koji je rekao da je Kur'an sastavljen za vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, četiri osobe, svi od Ensarija: Ubej, Muad. bin Jabal, Abu Zeyd i Zeyd bin Thabit. Rekao sam Enasu: Ko je Ebu Zejd? Rekao je: Jedan od mojih ujaka po ocu.

Drugi: Po autoritetu Enasa bin Malika, koji je rekao: „Poslanik, neka je sallallahu alejhi ve sellem, je umro i niko nije sastavio Kur'an osim četvorice: Ebu Al-Darda'a, Muaza bin Džebela, Zejda bin Thabit, a Ebu Zejd je rekao: I mi smo to naslijedili.

”.

Treće: Abdullah bin Masoud je spomenut Abdullahu bin Amru, a on je rekao: To je čovjek kojeg još uvijek volim. bin Masud - pa je počeo sa njim - i Salim, klijent Abu Hudhayfa, i Muadh Ibn Jabal, i Ubayy Ibn Ka'b U drugoj predaji, on je rekao: Ne znam da li je počeo sa Ubayyjem ili sa Muadh Ibn Jabal.

Namjera množine u ovim hadisima - da se otkloni bilo kakva dvosmislenost - je učenje napamet - neka je Bog zadovoljan njime - umro je i Kur'an. nije bio sakupljen ni u čemu." On kaže o fazi množine za vrijeme vladavine Abu Bekra: "Pa sam pratio cijeli Kur'an o drvetu, strahu i grudima."

Dakle, kombinovanjem ovih hadisa, istaknuta imena su: Abdullah bin Masoud, Salem bin Maqil, klijent Ebu Hudhayfe, Muadh bin Jabal, Ubayy bin Ka'b, Zaid bin Thabit, Abu Zaid bin Al-Sakan i Abu Al -Darda'. Dakle, zadatak prikupljanja Kur'ana u bilo kojoj fazi zahtijeva pomoć ovih stručnjaka predstavljenih ovim istaknutim imenima, a pošto su neki od njih umrli za vrijeme Poslanikovog života, neka ga Bog blagoslovi i spasio, ili su mučenik, rasvijetlit ćemo Zaida bin Thabita, koji je bio najsrećniji, jer je to više puta tvrdio i bio mu nadležan, i Ubayy bin Ka'b, koji je imao poznati Kur'an, koji ćemo spomenuti u ovom mjesto.

U Kur'anu Ubayy ibn Ka'ba, postojale su dvije dodatne sure, "Al-Khula" i "Al-Hafd". Prema Al-Itqanu od Al-Suyutija, oni su sura Al-Khula, koja kaže: "U ime Boga, Milostivog, Milostivog Tebi molimo i klanjamo, a Tebi se nadamo za Tvoju milost i plaši se Tvoje kazne.

Po autoritetu Al-A'masha, on je rekao: Čitajući Ubayy bin Ka'b: O Bože, tražimo Tvoju pomoć i tražimo Tvoj oprost. Hvalimo te i ne vjerujemo ti. A mi povlačimo i ostavljamo one koji te dižu u vazduh. O Bože, Tebe obožavamo. Tebi se molimo i klanjamo. Ovdje se trudimo i trudimo se. Nadamo se vašoj milosti i bojimo se vaše muke. Vaša kazna za nevjernike je neizbježna.

Po autoritetu Ibn Sirina, on je rekao: Ubayy ibn Ka'b je napisao u svom Kur'anu Fatiha al-Kitab i al-Mu'awwidhatayn, o Bože, tražimo Tvoju pomoć,

i o Bože, obožavamo Te ih je ostavio, a Osman je među njima napisao Fatiha al-Kitab i al-Mu'awwidhatayn.

Po autoritetu Ubejja ibn Ka'ba da je bio upućen u dvije sure, pa ih je spomenuo, i da ih je pisao u svom Kur'anu.

Po autoritetu Abd al-Rahmana ibn Abzija, on je rekao: U Kur'anu od Ibn Abbasa, Ubayy ibn Ka'b i Abu Musa recituju: U ime Boga, Milostivog, Milostivog. O Bože, tražimo tvoju pomoć i tražimo tvoj oprost. Hvalimo te na tvojoj dobroti i ne vjerujemo u tebe. A mi povlačimo i ostavljamo one koji te dižu u vazduh. I kaže: O Bože, Tebe obožavamo. Tebi se molimo i klanjamo. Ovdje se trudimo i trudimo se. Bojimo se vaše muke i nadamo se vašoj milosti. Vaša kazna za nevjernike je neizbježna.

Također je objavljeno da su neki od ashaba vjerovali u ove dvije sure:

Po ovlasti Omera bin Al-Khattaba, rekao je Qunoot nakon klanjanja i rekao: U ime Boga, Milostivog, Milostivog. O Bože, tražimo tvoju pomoć i tražimo tvoj oprost. Hvalimo te i ne vjerujemo ti. A mi povlačimo i ostavljamo one koji te dižu u vazduh. U ime Boga, najmilostivijeg, najmilosrdnijeg. O Bože, tebe obožavamo. Tebi se molimo i klanjamo. Ovdje se trudimo i trudimo se. Nadamo se vašoj milosti i bojimo se vaše muke. Tvoja teška muka je na nevjernicima.

Logično je u formiranju bilo koje radne grupe pokazati fleksibilnost kada dođe do nesuglasica i dogovoriti konačnu odluku koja je obavezujuća za sve i koja u konačnici ostvaruje javni interes i korist.

Stoga, možemo zaključiti da je Ubayy ibn Ka'b napustio dvije dodatne sure u svom ličnom Kur'anu i povinovao se mišljenju grupe. Dokaz je da je službeni Kur'an izašao bez njih, možda zato što su bile kopije ili zato oni su bili dio dove, i niko od svjedoka se nije složio s njim da su učili kao Kur'an, mi smo u duhu tima i njegovih učinaka mladić poput Zaida bin Thabita da vodi tim.

S druge strane, mislim da neki od ashaba nisu pokazali ovu količinu fleksibilnosti u različitom stepenu, a to se vidi iz sveukupnosti činjenica i

događaja iznesenih u tradicionalnim knjigama Velikog ashaba Abdulaha bin Masuda, koji je bio mnogo stariji od Zejda i o tome smo pričali...jasno je da se on držao svog Kur'ana do kraja i naredio Kur'an je ostao sve do vladavine Al-Hajjaja bin Jusufa, koji je potom naredio njegovo uništenje.

Što se tiče Abu Muse Al-Ash'arija, on je izrazio manje oštar stav, jer je naredio ljudima iz Basre da ne brišu ništa iz njegovog Kur'ana, čak i ako to nisu našli u Othmanovom Kur'anu nalaze u Othmanovom Kur'anu, ali nisu našli u njegovom Kur'anu, trebali bi ga dodati..

Svakako, stavovi ashaba koji su se pridržavali svog Kur'ana bili su unaprijed poznati donosiocu odluka, a možda im je ponuđeno da učestvuju, a oni su odbili ili pokazali tvrdoglavost. Također je jasno da ti primjerci Kur'ana nisu bili fokus slaganja među svim ashabima, inače se halifa Osman bin Afan ne bi trudio prepisivati i koštati papira i tinte koje je to zahtijevalo, i on bi se zadovoljio odabirom jednog od ovih Kur'ana. ili najpopularnije, i dopuniti ih...ali je zadatak bio veći od toga, a to je da se kompletira zbirka prema uslovima postavljenim za vrijeme vladavine Abu Bekra i Omara, uz naseljavanje na jednom dijalektu, koji je kurejšijski dijalekt, na osnovu Poslanikove pripadnosti njemu, neka ga Bog blagoslovi i mir podari.

Abdullah bin Masoud... saputnik sa posebnom tačkom gledišta

Kada pogledamo priče o sastavljanju Kur'ana u svim drevnim istorijskim knjigama, nalazimo potpunu tišinu od strane službenog odbora koji je formiran za ovaj zadatak tokom ere Ebu Bekra, Omara i Osmana, osim neki široki skici da su Zaid bin Thabit ili drugi govorili o okolnostima kompilacije i opštim uslovima, a da nijednog od njih nije pominjao niti je objavio to zbog osjetljivosti zadatka, što je zahtijevalo od donosioca odluke da ima.

homogen radni tim od samog početka, tako da je izbor Zaida bin Thabita bio potpuno opravdan na dan kada je Poslanik došao u Medinu, gdje je njegov otac umro istog dana, bio je dobar u učenju jezika u kratkom vremenskom periodu, tako da je bio vrlo blizak s Poslanikom i koristio ga je u prepisci : Poslanik je doveden kod mene kada je došao iz Medine i rečeno je: "Ovo je od Banu al-Najdžara, a on je proučio sedamnaest sura pa sam

mu to proučio i to mu se dopalo, pa je rekao: "Uči Knjigu Jevreja, jer im ne verujem po svojoj knjizi." Tako sam i uradio, a prošlo je pola mjeseca dok nisam savladao, pa bih mu pisao, a ako su mu pisali, ja bih mu čitao. Po ovlaštenju Thabita bin Ubaida, po ovlaštenju Zaida bin Thabita, on je rekao: Božiji Poslanik mi je rekao: "Da li poboljšavaš sirijski?" Rekao sam: Ne. Rekao je: "Onda nauči, jer knjige dolaze kod nas." Rekao je: "Naučio sam to za sedamnaest dana." Al-Amash je rekao: Dolazile bi mu knjige koje ne bi želio vidjeti osim onih u koje je vjerovao, zbog čega je dobio titulu Poslanikovog tumača. Zaid bin Thabit je recitirao Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, dva puta u godini kada je umro. bio je svjedok završne molitve, i čitao ju je ljudima sve dok nije umro.

Dolazimo do Abdullaha bin Masouda, koji je Abu Abdullah bin Masoud bin Ghafil Al-Hudhali... šesta osoba koja je prešla na islam i jedan od misionara u raju, on kaže: "Bio sam Čuvajući ovce za Ukbu bin Ebi Muaita, tada Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio, a Ebu Bekr je prošao pored mene i rekao: "O momče, ima li mlijeka?" Ja sam dostojan povjerenja." Rekao je: "Ima li ovca na koju pastuv nije ejakulirao?" vime: "Smanji ga, onda sam mu došao nakon ovoga i rekao: O Poslaniče Božiji, nauči me ovoj izreci, pa mi je obrisao glavu i rekao: Ti si učen dječak." On je bio prvi koji je učio Kur'an naglas u Meki i među imigrantima u Abesiniju, i on je bio taj koji je ubio Abu Jahla i odrubio mu glavu u bici nakon što ga je moj sin Afraa pobijedio Poslanika, i on je često ulazio i izlazio iz njegove kuće do te mjere da je Abu Musa Al-Ash'ari, koji je bio imigrant iz Jemena u Medinu, mislio da je Ibn Masoud jedan od Poslanikovih kuća, a Poslanik je volio slušati Sveto Kur'an od njega.

Raštrkani izvještaji o metodama učenja Kur'ana od strane Abdullaha bin Masouda i nekoliko njegovih drugova su da je on dozvoljavao čitanje Kur'ana po značenju kako bi olakšao onima koji su imali poteškoća s čitanjem i zamjenom jednog riječ s drugom koja je sinonim za nju, ako je druga bila jasnija i nije promijenila ništa od prvobitnog značenja, već je razjasnila šta se pod tim podrazumijevalo Ebu Ubaid uključen u svoje vrline i Ibn Al-Anbari i Ibn al-Mundhir, na. autoritet Aouna bin Abdullaha, da je Ibn

Masoud izrecitirao jednom čovjeku: "Drvo Zaqquma je hrana grešnika." pa je rekao: Možete li reći: Hrana grešnika? Rekao je: Da. Rekao je: Pa uradi to. To je ista stvar koju su uradili Abu Al-Darda', Abd bin Hamid, Ibn Jarir, Ibn Al-Mundhir i Al-Hakim, koji su to prenijeli i potvrdili na osnovu autoriteta Hamama bin Al-Haritha, koji je rekao. : Abu Al-Darda' je recitirao jednom čovjeku: "Drvo Zaqqum je hrana grešnika," pa je čovjek počeo govoriti: "Hrana siročadi. Kada je Abu Darda vidio da ne razumije, rekao je: Drvo Zaqqum je hrana bezbožnika.

Al-Tabari spominje u svojoj knjizi Jami' al-Bayan fi Tafsir al-Qur'an ili Jami' al-Bayan o tumačenju ajeta iz Kur'ana ili poznatog Jami' al-Bayan fi Tafsir al-Qur'an kao "Tafsir al-Tabari: Ibn Masoud je govorio: Elias je Idris, pa je recitirao: Zaista, Idris je jedan od poslanika. Pročitao je: Mir Idrasinu.

Ibn Qutaybah je spomenuo u svojoj knjizi Tumačenje problema Kur'ana: da je Ibn Masoud govorio: "I planine će biti kao smotani pamuk" umjesto "razmotanog pamuka" jer je zemlja vuna, i ovo je jasnije i lakše razumljivo.

Mudžahid je rekao: Nismo znali šta je al-Zukhruf, sve dok to nismo vidjeli u Ibn Masudovom čitanju: Ili ćete imati kuću od zlata, kao što je navedeno u Al-Tabarijevom tumačenju.

Al-Zamakhshari je u svojoj knjizi Al-Kashshaf objasnio činjenice misterija objave i izvora izreka u vezi sa aspektima tumačenja: ruke u Uzvišenoj izreci: „I muški lopov i žena lopov, tako rez s njihovih ruku” sa dvije desne ruke, jer je Ibn Masoud pročitao: Pa im odsijecite desne ruke.

Ista situacija je i sa Anasom bin Malikom, kao što je spomenuto u predajama: Yahya bin Dawud Al-Wasiti mi je rekao, rekao je: Ebu Usama nam je rekao, po autoritetu Al-A'masha, rekao je: Enes je recitovao ovo ajet (Zaista, na početku noći je teže zakoračiti i ispravnije je govoriti), a neki od ljudi su mu rekli: O, Ebu Hamza je (i on je rekao). : Ustajem, ciljам i pripremam jedan.

Musa bin Abd al-Rahman al-Masruqi mi je rekao, rekao je: Abd al-Hamid al-Hamani nam je ispričao, na osnovu al-A'mashovog autoriteta, rekao je: Enes

je recitovao (i ja ustanem neko vrijeme) i održao sam kratak govor; Rečeno mu je: O Ebu Hamza, to je samo (a ja ustajem: Ja ciljam, ja ustajem i ustajem u jednoj osobi).

Pravilo koje se pridržavaju neki, uključujući Ibn Masuda, kao što smo ranije vidjeli, proizlazi iz mnoštva slova, a mi razumijemo da iz onoga što je navedeno u hadisu Ubejja ibn Ka'ba da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: (O moj oče, učio sam Kur'an, i rečeno mi je na jedno ili dva slova, pa je melek koji je bio sa mnom rekao: "Reci." Na dva slova sam rekao na dva slova, onda mi je rečeno na dva-tri slova, pa je anđeo koji je sa mnom rekao: "Reci na tri slova", rekao sam na tri slova, dok nije došao do sedam slova, onda je rekao: "Nijedno osim Svevideći je dovoljan ako kažete Svečujući, Sveznajući, Moćni, Svemudri, osim ako ne završite ajet o kazni sa milosrđem ili ajet o milosti sa mukom) i ono što je prenio Ebu Bakra." Nafi` bin Al-Harith, prema kojem je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: (Gabrijel je rekao: Učite Kur'an u jednom slovu, a Mihael je rekao: Naučite više o tome. Rekao je: U dva pisma, dok nije došao do šest ili sedam slova, i rekao je: Sve su dovoljne, dokle god ne završi ajet milošću, ili ajet milosti kaznom, kao što je tvoja izreka: Dođi i. dođi.) Kombinacijom značenja ova dva hadisa moguće je zamijeniti kur'anske riječi drugim koje prenose isto značenje sve dok ne zamijenite kaznu milošću ili obrnuto Također je prepušteno Svečujućem, Sveznajućem, Svemoćnom, Svemudrom da izabere U tom smislu, Ibn Masoud kaže: "Nije greška u Kur'anu čitati umjesto (Sve-Sve-). Znajući) (Mudri). Umjesto toga, on stavlja ajet milosti na mjesto ajeta muke "Da su se ova vrata otvorila njegovoj smrti u ovo vrijeme, to bi dovelo do neviđenog haosa, a zatim i do katastrofe s odlaskom prvog Kur'a. aničku generaciju koja je pratila Poslanika i razumjela njegove namjere. Bilo je neophodno ujednačiti konačnu formu Kur'ana i isključiti one koji su insistirali na ovom pristupu, a mislim da im je na čelu ashab Abdullah bin Masoud. i ono što bih ovdje želio reći je da nismo u poziciji da pravimo greške među mojim drugovima i da smo superiorni sa stanovišta drugih Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sa svim poštenjem.. ali kao svećenici...što se tiče ashaba koji su postali centar

vlasti i politike, njihov pogled se proširio, a iskušenja su jasno vidjeli pred sobom natjerao ih da razmišljaju na (proaktivan) način koji unaprijed predviđa rizike i poduzima mjere opreza protiv njih.

Drugi razlog za isključenje velikog ashaba Abdullaha bin Masuda također proizlazi iz njegovog stava o Al-Fatihi (sporno pitanje) i Mu'awwidhatayn-u, iako ih njegov lični Kur'an ne poriče, ali ih radije ih vidi kao dove koje ne bi trebalo bilježiti u Kur'anu, koji navodi Abd bin Hamid, Muhammad bin Nasr u Knjizi namaza i Ibn al-Anbari u Kur'anu, na osnovu autoriteta Muhameda bin Sirina. Ubayy bin Ka'b i Osman bin Affan pisali su Fatihu Knjige i Mu'awwidhatayn, ali Ibn Masoud nije napisao nijednu od njih. Abdul bin Hamid je prenio na osnovu Ibrahima, koji je rekao: Abdullah bin Masoud nije napisao početak knjige u Kur'anu, i rekao je: Da sam je napisao, to bi bilo napisano na početku svega. . I postoje predaje na osnovu autoriteta Zirr ibn Hubaysha da je pitao Ubayy ibn Ka'ba o Ibn Masudovom stavu o dvojici Mu'awwidhatayn-a. Prva predaja u Majma' al-Zawa'idu na autoritetu Zirr kaže: (I rekao je Ubejju da ih tvoj brat prenosi iz Kur'ana [Rečeno je Sufjanu: Ibn Masudu nije poricao] On je rekao: Pitao sam Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio je je rečeno”, a ja sam rekao: “Mi kažemo kako je Božiji Poslanik rekao.” Druga predaja je od Sahiha al-Bukharija: “Pitao sam Ubejja ibn Ka'ba i rekao: O Ebu el-Mundhire, tvoj brat Ibn Masud kaže to i to (što znači da su dva egzorcista rekla: Pitao sam). Božiji Poslaniče, neka ga Bog blagoslovi i spasi, a on mi reče: Rečeno mi je, i rekao sam, rekao je: Pa mi kažemo kao Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i podari mir, rekao je.

I u drugoj predaji koja je jasnija u svom tekstu: (Rekao sam Ubejju bin Ka'bu: Ibn Masud nije upisao dvojicu egzorcista u svoj Kur'an, pa je rekao: Svjedočim da je Božiji Poslanik, dove i mir neka je s njim, rekao mi je da mu je Gabrijel rekao: "Reci mi, tražim utočište kod Gospodara stvorenja, a on je rekao: "Tražim utočište od Gospodara ljudi." to, jer mi govorimo ono što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao.

Vjerujem da je Ibn Masudov stav o dvojici egzorcista, iako je bio u krivu u vezi s njima, bio da su to bile dove koje su došle kao privremeni tretman za

izuzetnu, posebnu i privremenu situaciju koja je zadesila Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i mir podari mu , i incident kako se spominje u Sahihu al-Buhari, po ovlasti gospođe Aiše, neka je Bog zadovoljan njom: (Božiji Poslanik, pomilovao ga Allah i spasio, začarao je čovjeka iz reda Zuraika, zv. Labid bin Al-Aasm, čak i Božiji Poslanik, a.s., je zamišljao da on nešto radi, ali to nije učinio, sve dok jednog dana - ili jedne noći - nije bio sa mnom. Ali on je pozvao i pozvao, a zatim je rekao: O Aiša, jesi li osjećala da mi je Bog dao fetvu u vezi sa onim o čemu sam ga pitao dva čovjeka su mi došla, i jedan od njih je sjeo kod moje glave, a drugi kod mojih nogu, i? Jedan od njih je rekao svom prijatelju: On je rekao: On je rekao: "Šta je on uradio?" , i osušeni izdanak muške palme On je rekao: U Dharwanu je, neka ga Bog blagoslovi, otišao do njega. došao je i rekao o Aiša, kao da je njegova voda natopljena kanom, ili kao da su glave njenih palmi glave đavola. Rekao sam: O Božiji Poslaniče, zar to nisi izvukao? Rekao je: Bog me izliječio, ali mi je bilo mrsko da huškam na zlo na ljude, pa je naredio da je sahrane.

U ovom položaju u pogledu El-Mu'awwidhatayna posebno i Al-Fatihe, Ibn Masoud se razlikovao od većine ashaba, a na njihovom čelu je svakako bio halifa Osman ibn Affan, koji je naučio Kur'an napamet i savladao ga do te mjere. gdje je, prema nekim predajama, mogao završiti Kur'an na jednom rekatu. Stoga vidim da su Ibn Masoudovi prijašnji položaji i njegov ponos u Kur'anu. Komitet za sastavljanje Kur'ana je kontroverzan, umjesto da pomaže da se posao završi prema uslovima koji važe za sve i zahtijevaju fleksibilnost i podvrgavanje mišljenju većine i konačnim odlukama komitetskih grupa. Ibn Masudov stav o Zaidu bin Thabitu također spada u istu kategoriju: Abdullah bin Abdullah bin Utbah mi je rekao da Abdullah bin Masoud nije volio da Zaid bin Thabit kopira Kur'an, i rekao je: O zajednica muslimana, ja. Izoliran sam od prepisivanja Kur'ana, a za to je zadužen čovjek, prešao sam na islam, a on je u srcu nevjernika koji želi Zejda bin Sabita. Abdullah bin Masoud je rekao: O ljudi Kur'ana, sakrijte kopije Kur'ana koje imate i iskrivite ih, jer Bog kaže: A ko vara, donijeti će ono što je prevario na Kijametskom danu: 161] Zato upoznajte Boga sa Kur'anom (što znači da će čuvati svoj Kur'an i sakriti ga i neće pristati da ga spali da bi

ga mogao donijeti na Sudnjem danu.) Al-Zuhri je rekao: "Čuo sam: Čuo sam: da se nekim od ashaba Božijeg Poslanika, a.s., to nije svidjelo prema riječima Ibn Masuda... i kao što smo ranije rekli, postoji psihička barijera koju razumijemo u duši jednog čovjeka. Šejh koji je proveo svoj život uz Kur'an ranije je bio u islamu i naučio je napamet Knjigu Božiju od onoga kome je povjereno predsjedavanje komitetom, a bio je otprilike dvadeset godina mlađi od njega, čak i ako je potonji je bio vještiji i upućeniji u sastavljanju Kur'ana i stranih riječi u njemu, što je prirodno ušlo u jezik Kurejšija, pošto su oni u suštini bili trgovačka nacija.

Drugi razlog je taj što je dijalekt Abdullaha bin Masuda bio sa Huzejla, a ne iz Kurejšija, a Osmanov savjet komitetu je bio jasan u pribjegavanju jeziku Kurejšija, u njegovoj izreci: „Ako se ne slažete oko nečega, uputite to na jezik Kurejšija, jer je Kur'an objavljen na njihovom jeziku. Možda ovo nije bilo prikladno za Ibn Masuda... Pitanje se ovdje ne odnosi na Ibn Masuda ili moguće favoriziranje koje će on pokazati svom plemenu Hudhaylu - Ne daj Bože - ali povjeriti čovjeku koji je dobro upućen u Kur'an da se pridržava jezika nekog plemena osim svog vlastitog kada dođe do neslaganja, a to može otvoriti put plemenskom sporu ili sporu koji može izbiti nad ovim pitanjem kako bi se pokazalo bogatstvo svakog plemena sa svojim sinonimima i pokušavalo da dominira Kur'anom u vremenima neslaganja, a islamska država u nastajanju nije smirila intenzitet rata protiv podnosilaca zahtjeva. poslanstvo i oni koji uskrate zekat plemenima nakon Poslanikove smrti, a.s., a nije spremna da vodi još jedan rat zbog Kur'ana koji joj ne treba...i Pleme Hudhayl je jedno od velikih plemena velike moći, snage, statusa i značaja u predislamskim vremenima i islamu. 'naglas, u strahu od moći svog plemena, elokventnog naroda pustinje i naroda ratova i prepada..

Imajte na umu da je jezik Hudhaila imao veliki udio u Kur'anu i da je bio uticajan na njegovo razumijevanje, uključujući četrdeset i šest riječi: „Zlo je ono što su kupili (prodali) - proklinjem te (grieh) - oni su riješili da se razvedu (postigli su) - molili su (čisto) - posuda (sati) - njihov bijes” Odmah) - Maraghma (migrant) - zlo (ludilo) - Farqana - Khadr (Hud) - Walija (betina i

sveći) - porodica (željeća) - idite - turisti (posti) - tuga - vaše tijelo (štit) - žetva (ništa osim onih Zemlje) - sjena (postala) - rasipnici (rasipnici) - poput njega (prema njemu) - kamenovanje (sumnja) - prkosan (utočište) - nada (strah)... Odnosno, suočeni smo sa živim jezikom bogatim značenjima i sposobnim za zamjenu, a neki mogu posumnjati u ambiciju njegovih vlasnika da imaju više prisustvo na ovakvoj časti, koja podstiče plemenske sukobe.

Dakle, okupljanje ljudi na jednom dijalektu, a to je dijalekt Kurejšija, je zdrava logika i nije lišeno valjanosti, s obzirom na porijeklo Poslanika, a.s., to je veoma važna stvar je dovoljno da opstruira bilo koji plemenski spor ako se tokom spora odabere drugi dijalekt, a to je ono što bi neki šefovi nesloge mogli zamisliti ako je čovjek izabran za komitet, oni šire njegovu sklonost prema njegovom jeziku na način da nije istina, a rat izbija posvuda, a izliječiti svađe u povojima je važno razmišljanje o upravljanju rizicima i političkim poslovima. Već sam rekao da je jedan od razloga za pogoršanje sukoba tokom vladavine ispravno vođenog halife Osmana bin Affana. nedostatak medijskog tijela koje bi razjasnilo tačku gledišta kalifata. On se bavio mnogim pitanjima i objasnio ih na vrijeme, uvjerljivo i detaljno.

Što se tiče Osmana bin Affana kažnjavanja Ibn Masuda i premlaćivanja dok mu nije slomio rebra, to je čista izmišljotina i izmišljotina, jer premlaćivanje i tjelesno kažnjavanje samo zbog razlike u mišljenju nije bio stil halife Osmana bin Affana, inače bismo vidjeli smo ga kako kleči pred nama u mnogim različitim i različitim incidentima...i bio je poznat po svom mekom konsenzusu među svojim savremenicima...i toleranciji.

Pet, sedam, devet ili deset slova:

Jedna od stvari koja je najviše zbunila učenjake je priroda slova Kur'ana s kojima je objavljen i koja se spominju u hadisima koji su spomenuti, a da nisu detaljizirani ili otkriveni.. Čak i njihov broj ukazuje neslaganje, mada je najpoznatije da ih je sedam..

Božiji Poslanik - neka ga Bog blagoslovi i spasi - rekao je: "Kur'an je objavljen u pet aspekata: dozvoljeno, zabranjeno, odlučno, slično i poslovice, dozvolite ono što je dozvoljeno, zabranite ono što je zabranjeno. ponašaj se prema dozvoljenom, vjeruj u ono što je dvosmisleno i uzmi u obzir poslovice." (Izlaganje metoda i revizije u diplomiranju Hadisa Al-Masabija od Sadr Al-Din Al-Manawi). El-Bayhaqi ga je prenio u vrlini Kur'ana od ljudi po autoritetu Ebu Hurejre, radijallahu anhu, riječima: "Kur'an je objavljen u pet aspekata: zakonit, zabranjen, odlučujući, slično i poslovice."

Slab hadis o autoritetu Abdullaha bin Masuda je da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: Prva knjiga je objavljena od jednog poglavlja do jednog slova, a Kur'an je objavljen od sedam poglavlja do sedam slova: zabranjujuća i naređena, zakonita i zabranjena, odlučna i slična, i poslovice, pa učini dopuštenim ono što je zabranjeno i zabrani ono što ti je naređeno i uzdržavaj se od onoga što ti je zabranjeno i smatraj kako je to postupite u skladu sa onim što je jasno, i vjerujte u ono što je slično, i recite: "Mi vjerujemo u Boga, sve je od našeg Gospoda."

Rečeno je oko devet slova, a u tome se kaže:

Zaista, Kur'an je samo devet slova koje ću vam prenijeti u stihu poezije, a da se ne umorite

dozvoljeno, zabranjeno, dozvoljeno, slično, vijesti, predznaka, priča, propovijed, poslovica

U slabom hadisu o autoritetu Ali bin Ebi Taliba, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: Kur'an je objavljen u deset slova: donosilac dobrih vijesti i opominjač, odbacivač i ukinuto, propovijed i parabola, odlučno i slično, i dopušteno i zabranjeno.

Vjerujem da broj nije namijenjen ograničavanju, već množenju, što znači da to nije konkretan broj, što eliminira problem neslaganja oko broja, kao što neki naučnici tvrde.

Što se tiče značenja i značaja ovih slova, više volim da se odnose na različite riječi koje predstavljaju arapske jezike prisutne u Kur'anu i one nearapske, a to su sedam jezika: (Kurejš - Hudhayl - Thaqif - Hawazin - Kinana - Tamim - Jemen), te mogućnost njihove zamjene riječima koje su im sinonimne i njihova značenja su olakšana za izgovor i pamćenje, odnosno zamjena u granicama plemenskih razlika u pogledu nekih riječi, koje neka plemena mogu razumjeti jer su sa njihovog dijalekta, a teško razumljiva drugim plemenima jer nisu s njihovog jezika, a to je nešto što se ne može ograničiti na broj, a da se među njima zadrže čudne riječi koje su teške da znaju i razumiju bez predrasuda.. Vidi na primjer, mastilo nacije i prevodioca Kur'ana, Abdullaha bin Abbasa, i on je rekao: Ja znam sav Kur'an osim četiri (Ghaslin. , Hanan, Awa, Al-Raqim je rečeno u tumačenju Al-Tabari: Ibn Zaid je govorio o tome što mi je rekao: Ibn Wahb je rekao, rekao je. u svojoj izreci: (I nema hrane osim od dva pranja) rekao: Dva pranja i Zekum, niko ne zna šta su. U tumačenju Ibn Kathira, Ibn Jurayj je rekao: Amr bin Dinar mi je rekao da je čuo Ikrimaha kako kaže: Ibn Abbas je rekao: Ne znam šta je Al-Raqim? Knjiga ili struktura?

Tvrdnja da je Poslanik dozvolio ashabima da čitaju Kur'an, svako na svom jeziku, zahtijeva da se Kur'an tumači za vrijeme Poslanika, a to, naravno, nije bio slučaj.

Neću ulaziti u raspravu o pismima Kur'ana ako su iz objave ili idžtihada dozvoljenog od Poslanika, a.s., i to je svakako stvar objave, ali metoda i kontrole ostaju, i niko ih nije jasno otkrio u rješavanju ovog pitanja iz ugla neophodnosti, jer su rani ashabi bili oko Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i daj mu mir. Znanje nekih od njih na arapskom jeziku bilo je skromno, a neki od njih nisu bili dobri u čitanju ili pisanju, a bili su iz različitih plemena i nisu imali stabilne kulturne veze stepena fleksibilnosti, tako da je sedam slova korišteno radi lakšeg povezivanja riječi sa tačnim značenjem onoga što se znalo, a zadržavši čudna onakva kakva jesu, bez promjene.. Kada je islam dostigao svoju visinu i intenzitet i povećao se broj obrazovanih muslimana, potrebno je muslimane ujediniti samo oko jednog slova, a to je narječje

Kurejšija i ostalih plemenskih dijalekata koji su uključeni, a koji su bili ukusni i stabilni među čitaocima i bili su posljednje sredstvo.

Osmanov Kur'an:

Postojala je razlika u broju ovih primjeraka Kur'ana koji su kopirani i zatim upućeni u različite zemlje Rečeno je da ih je bilo četiri, rečeno je da je bilo šest, bilo je rekao je da je sedam, a rečeno je da je to bilo da je bilo osam Meka ili Bahrein. Ovi Kur'ani su u više navrata spominjali i vidjeli ih neki historičari, uključujući: Ibn Jubaira, Ibn Battutu i Ibn Kathira kada su posjetili Omajadsku džamiju u Damasku Rečeno je da je na kraju izgorjela (što znači Levantijski Kur'an,). Prema nekim spekulacijama i teorijama, govorilo se da je u posjedu ruskih careva i da je prebačen u Britaniju. Sidžistani je izvjestio od Iyasa bin Sahra bin Abi Al-Jahma, iz kur'anskih prepisa stanovnika Medine u dvanaest pisama, uključujući: „U Al-Baqarah (i Abraham ga je ostavio) bez alifa, i u Al Imranu (i požurili su na oprost) sa vau (a oni koji su povjerovali) "vau", a u njoj je i "ko odstupi od vas" sa jednom zamjenom, i u Bara'ah (i. oni koji su zauzeli džamiju) sa "vau", a u pećini "naći ću sigurno nešto bolje nego da se vratim" je jedan, odnosno razlikuje se od čitanja "bolje od dva" u smislu I u pjesnike (i uzdajte se u Silnog) sa waw, i u vjernike (ili da će se on pojaviti) i u Shura Council (za ono što ste zaradili) sa fa, i u al. -Zukhruf (i u njemu je ono što duše žele) bez ha, i u gvožđu (jer je Bog Bogat, hvale vrijedan) Bahu, i u suncu i njegovom sjaju (I neće se bojati njegovih posljedica. (Balwaw) .. On je bio sa njim tokom incidenta njegovog mučeništva i njegova plemenita krv je tekla preko njega kada je svemogućí Bog rekao (pa će vam Bog biti dovoljan, a On je Svečujući, Sveznajući)... i krv. sama je bila slavljena u suri i zvijezda je bila na početku lista..

Gdje su Osmanovi Kur'ani između historije i starina?!

Prvo je napisao istoriju:

1 - Imamov Kur'an

To je Kur'an koji je halifa Othman bin Affan uzeo za sebe, kao što smo gore spomenuli, i ostao je s njim sve dok nije stradao, a narativi se razlikuju u

pričanju o njegovoj sudbini nakon toga. Imam Malik je ukazao na odsustvo Kur'ana Osmana bin Affana, radijallahu anhu, iz Medine, i prestanak vijesti o tome nakon toga među vjеровanim učenjacima u prenošenju, predaji i znanju. Što se tiče Ibn Qutaybaha: "Kur'an od Osmana, koji je ubijen dok je bio u krilu, bio je sa njegovim sinom Khaledom (rečeno je da je Khalid bin Othman, a rečeno je da je Khalid bin Amr bin Othman bin Affan, i on je također boravio sa svojim ocem u Osmanovoj kući i imao je najbliži odnos sa Muavijom bin Abi Sufjanom), tada su bila dovedena u milost Svemogućeg Boga." Abasida dosta dugo, kao što Al-Kasim bin Salam kaže u Knjizi čitanja: "Neki od prinčeva su izvučeni iz riznice Kur'ana Osmana, neka je Bog zadovoljan njim, označeni imamom, i bio je u njegovom krilu kada je bio povrijeđen, a ja sam vidio tragove krvi na mjestima." Ovo je bez preciziranja lokacije viđenja i ko su prinčevi na koje on misli, od kojih je većina od Abasida i "Ibn Abd al-Malik al-Ansari" u "Al-Dhayl wal-Takmila" i "Ibn". Marzouq" u "Al-Musnad al-Sahih" citiraju predaju o autoritetu Abu Bakra Muhammad bin Yaqoub bin Shaybah je rekao da je čuo za svog oca Ahmada i vidio rukopis svog djeda Yaqouba, koji to potvrđuje. ovaj djed je vidio Imamov Kur'an 223. godine po Hidžri, a abasidski halifa Al-Mu'tasim ga je poslao da mu obnove i ukrase korice i da je na mnogim stranicama Kur'ana vidio tragove mnogih krv, a na mjestima koja smo naveli, dogovoreno je da je bilo krvi sa njom, i on navodi specifikacije ovog Kur'ana kao da su dugačke oko dva penja i četiri prsta, i da je svaki. list sadrži dvadeset osam linija.

Ne zna se konkretno kakva ga je sudbina zadesila s mnoštvom sukoba koji su prevladali u abasidskoj državi i njenim padom pred mongolskom invazijom i pljačkom, pljačkom i razaranjem koja su se dogodila njenim riznicama.

2-Levantski Kur'an

Al-Hafiz Ibn Kesir, koji je umro 774. godine po Hidžri, osvrnuo se na svoje viđenje toga u svojim knjigama "Vrline Kur'ana" i "Početak i kraj", rekavši: "Što se tiče Kur'ana kopije Osmanskog imama: najpoznatiji od njih danas je

onaj na Levantu u džamiji u Damasku na uglu istočno od Al-Maqsurah Al-Mamura ispunjen sjećanjem na Boga. Ranije je bio u Tiberijadi, a zatim je prebačen odatle do Damaska oko hiljadu i pet stotina (518. po Hidžri).“ On potvrđuje da je to iz Kur'ana Osmana, bez sumnje, rekavši: "Vidio sam levantski Kur'an, i našao sam ga u rukopisu Zaida bin Thabita, koji je vrlo jak rukopis." Ibn Battuta ga je pomenuo i tokom svojih putovanja na Levant i u kojoj mjeri su ga ljudi poštovali, rekavši: „U kibli džamije je veliko svetište u koje vodi šafijski imam, a u njegovom istočnom uglu, naspram mihraba, nalazi se veliki ormarić u kojem se nalazi Časni Kur'an, koji mu je uputio Zapovjednik vjernika Osman bin Affan, neka je Bog zadovoljan njime, Damask: Ova riznica se otvara svakog petka namaz, i ljudi se skupe da uzmu taj plemeniti Kur'an, a tamo se ljudi zaklinju svojim dužnicima i onima protiv kojih su nešto potraživali.”

3-Kufi Kur'an

S obzirom na prirodu Kufe, koja je bila puna iskušenja, jasno je da je ovaj Kur'an bio prvi koji je izgubljen u ranoj dobi, a sačuvano je samo nekoliko primjera knjiga koje su citirale iz njega neka mjesta uključuju moju knjigu Al-Muqni' od Abu Amra Al-Danija i knjigu Mukhtasar Al-Tabyin Lihja' Al-Tanzeel od Abu Dawuda.

4-Mekanski Kur'an

Ajub bin Al-Mutawakkil, koji je umro 200. godine po Hidžri, Yahya bin Al-Mubarak Al-Yazidi, koji je umro 202. godine po Hidžri, i Khalaf bin Hisham Al-Bazzar, koji je umro 229. godine po Hidžri, prenose na njegov autoritet.

Ibn Battuta ga spominje prilikom njegovog putovanja u Plemićko utočište u Meki i stepena njegovog visokog statusa među ljudima Mekke, rekavši: „U njemu je ormar u kojem se nalazi rašireni kovčeg u kojem se nalazi plemeniti Kur'an u rukopisu. Zaida bin Thabita, neka je Bog zadovoljan njime, prepisan osamnaeste godine od smrti Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i podari mu narod Meke, ako su bili pogođeni sušom ili nevoljom. Izvadili su ovaj plemeniti Kur'an, otvorili vrata Kabe, stavili ga na časni prag i

stavili ga u svetište Abrahamu, a.s.. Ljudi su se okupili, otkrivajući svoje glave, moleći se, moleći se Moćni Kur'an i Plemeniti Maqam ne bi se razdvojili osim ako ih Bog ne pokrije svojom ljubaznošću u kojem se nalazi ovaj Kur'an, rukopisom ashaba Zaida bin Thabita.

5- Basri, Jemenski i Bahreinski Kur'an:

Nema potvrđenih činjenica o njima, a Ibn Battutin izvještaj o tome da je vidio Imamov Kur'an u džamiji Ali bin Abi Talib u Basri sa Osmanovom krvlju podložen je velikoj sumnji i kontroverzi među istraživačima.

6- Kur'an iz Kordobe

Rečeno je da je ušao u Andaluziju sa Abd al-Rahmanom al-Dakhlom (Abu al-Mutarrif Abd al-Rahman bin Muawiyah bin Hišam bin Abd al-Malik al-Umayyad al-Qurashi, zvanim soko Kuraish), osnivač dinastije Omajada u Andaluziji, a rečeno je za vrijeme vladavine princa Abd al-Rahmana al-Awsata (Abu al-Mutarrif Abd al-Rahman ibn al-Hakam ili Abd al-Rahman II). Rečeno je da je to levantski jedan od ovih prvih Kur'ana, a prenosi se da je sadržavao samo četiri stranice Imamovog Osmanskog Kur'ana, koji se dogodio u vrijeme sukoba između Al-Amina i Al-Ma. 'mun dok Al-Idrisi tvrdi da je ovaj Kur'an napisao Osman bin Affan svojim vlastitim rukopisom.

U "Al-Musnad Al-Sahih Al-Hasan fi Ma'athur wa-Mahasin Mawlana Abi Al-Hasan od Ibn Marzuq Abu Abdullaha bin Muhammad Al-Tilmisani" stoji da je Osmanski Kur'an bio u Kordobi u svojoj Velikoj džamiji, a imam je čitao u njemu svako jutro nakon jutarnje molitve, prema Ibn Bashkwalu, uzet je iz Kordobe u noći na jedanaestog u mjesecu petsto pedeset druge godine drugi halifa Almohadske države, Abu Muhammad Abd al-Mu'min bin Ali al-Koumi, da se brine o njemu i blagosilja ga kada putuje, i tako su postali Almohadi. I u tome je hvaljen

Pjesnik Almohadske države, "Ibn Habous," "Abd al-Mu'min," je rekao:

"Kur'an vam zahvaljuje na vašoj velikodušnosti."

Gubitak je to stvorio

Podsjetio si me na dane koje sam zanemario

Ko bi bio zadovoljan da je sklopio savez?

Kur'an Dhul-Nourina Othmana

Niste imali nikakve veze sa njegovim očuvanjem

Nije izabrao ništa društveno osim toga.

Kada je obećanje stiglo i približilo se

Proširili ste svijet u širinu i bogatstvo

"Bilo je tvoje samo preko Njega."

U knjizi "Miris dobra iz vlažnog ogranka Andaluzije" Šihaba al-Dina Ahmada ibn Muhameda al-Mukrija al-Tilmisanija spominje se da su Almohadi nastavili svoju tradiciju da ga nose na svojim putovanjima kao blagoslov za to, sve do " al-Mu'tadid, koji je bio al-Sa'id Ali ibn al-Ma'mun Abi al-Ala Idris ibn al-Mansur, nosio ga je kada je krenuo u drugi Tlemcen." Godine 645. po Hidžri, ubijen je u blizini Tlemcen, i njegov sin Ibrahim je predstavljen, zatim je ubijen, a pljačka se dogodila u riznicama." Abu al-Hasan Ali bin Othman), pod nadimkom al-Mansur Billah, jedan od kraljeva Banu Marin, uspio je poraziti i ubiti kralja Tlemcena, Abu Tashfina Abd al-Rahmana bin Musu al-Zanatija iz Banu Abd al- Wad, a nakon što mu je vraćen kralj Zenate nakon što je bio kralj Banu Marina, to ga je učinilo pohlepnim da prodre u susjedna španjolska kršćanska kraljevstva, pa je otputovao u Seutu i okupio flote i uspio je poraziti. Španska flota kod Gibraltarskog tjesnaca (Rimljanima Herkulovi stubovi ili Arapima Morske aleje) 740. godine po Hidžri, ali čim je prešao more u oblast Turaif, pretrpio je nesreću. poraz od saveza Alfonsovih snaga Sve dok Abu Al-Hasan nije uspeo da ga povрати prevarom, gde ga je doneo u Fez 745. godine po Hidžri, jedan od trgovaca Azemmura, a Kur'an je vraćen u Abu Al-Hasanova riznica Marokanski historičar "Ahmed bin Khalid Al-Nasiri" spomenuo je u svojoj knjizi "Al-Istikasa fi Akhbar Al-Aqsa Maghreb Countries" da se utopio među svime što je bilo s Abu Al-Hasan Al-Marini. Kada se vratio iz Tunisa u konvoju za

Maroko, tokom morske oluje, progutao je svoje čamce 750. godine po Hidžri. Ovo je bio posljednji put da se ovaj Kur'an spominje u historiji (časopis Dawat al-Haqq koji izdaje Ministarstvo za zadužbine i islamska pitanja - Kraljevina Maroko).

7-Kur'an Egipta

Abu al-Qasim Abd al-Rahman bin Abdullah bin Abd al-Hakam je u svojoj knjizi "Osvajanja Egipta i njegove vijesti" izvijestio da je "Abd al-Aziz bin Marwan", guverner Egipta u doba Omajada i brat kalifa Abd al-Malik bin Marwan, naredio je da se za njega napiše Kur'an, koji je nazvao "Kur'an od Asmaa bint Abi Bekra. Ona ga je povjerila drevnoj džamiji ili Amr džamiji." u Fustatu da bi Kur'an bio proizveden u najboljoj formi savršenstva i potpune recenzije, za njega su mobilisani stručnjaci za Kur'an iz cijelog svijeta, čim je završen. , a za to je dodijeljena nagrada od "crvene glave i trideset dinara" Za one koji pronađu propust ili pogrešno slovo, nagradu je dobio čovjek iz Kufe kada je pronašao grešku u 23. ajetu sure S: "Zaista. , ovo je moj brat koji ima devedeset devet ovaca, a ja imam jednu ovcu Ibi (23)), tako da sam napisao (Naja) prije jiem Na oku, greška je odmah ispravljena. Moguće je da je ovaj Kur'an, koji je najstariji u Egiptu, izgubljen ili spaljen spaljivanjem Fustata, koje je trajalo više od 54 dana na kraju Fatimidske ere 564. godine po Hidžri (1168. godine), na osnovu naredbe ministra Shawara, ili je možda premještena na drugo mjesto pa mu se nakon toga nije ušlo u trag preko istoričara...

U predaji koju spominje "Taqi al-Din al-Maqrizi" u svojim planovima, da je čovjek iz naroda Iraka došao u Egipat sa Kur'anom u svom posjedu tvrdeći da je Kur'an imama Osmana ibn. Affan, a dokaz za to je prisustvo traga njegove krvi i da ga je izvukao iz blaga al-Muqtadir Billaha al-Abbasija (možda je to bilo u vrijeme slabosti koja je zadesila Abasidski kalifat i sukob između Al-Muqtadira i njegovog vođe Mu'nis Al-Muzaffara, koji je završio ubistvom Al-Muqtadira (ili možda u kasnijoj fazi prije ili nakon što je Buyid država preuzela kontrolu nad resursima zemlje), i Kur'ana je dat "Abd al-Maliku ibn Shuaibu, poznatom kao Ibn Bint Wald al-Qadi", pa je "Ebu Bakr

Al-Khazen" i pohranjen u Amr džamiji i na nju je postavljeno urezano drvo, a imam je čitao u njemu jednog dana iu Kur'anu Asme bint Ebi Bekr bin Abdul Aziz Ibn Marwan jednog dana, i nastavio je to činiti sve dok ovaj Kur'an nije uklonjen i on je bio ograničen na čitanje Kur'ana od Asme, a to je bilo u mjesecu muharemu trista sedamdeset osme godine, za vrijeme kalifata Al-Aziza Billaha, Nizar bin Ma'ad bin Ismail Al-Fatimi (sačuvan prvi dio indeksa arapskih knjiga u Khedive kanatu koji se nalazi u palati Darb Al-Jamamiz u Egiptu, koju čuva Al-Mu'izziyah, 1310. po Hidžri) Al-Maqrizi komentira ovo da neki ljudi poriču da je Kur'an koji se spominje Kur'an Othman – neka je Bog zadovoljan s njim – jer njegovo kazivanje nije bilo autentično i nije dokazano pričom jednog čovjeka.

Ovaj Kur'an, datum njegovog prepisivanja, njegovo prvo porijeklo i način njegovog prenošenja u Egipat, još nije odlučeno u medresi al-Fadhiliyya, koju je sagradio časni sudija Abd al-Rahim al-Bisani al-Asqalani, ministar Saladina al-Ayyubija za vrijeme Ayyubidove ere, koji se nalazio u blizini Huseinijeve scene, ono što je najvjerojatnije istina je da je časni sudija bio taj koji ga je donio i kupio kao Kur'an. Osman Bin Afan, za trideset hiljada dinara. Prenesena je na kupolu sultana Al-Ashrafa Abu Al-Nasr Qansuha od Baybardi Al-Ghurija, u pravcu njegove škole u blizini pijace Al-Aqba'i (zanata vezanih za tkanje, konac i izradu kapa ili izrada šešira i drugih pokrivala za glavu) unutar Bab Zuwailaha, koji je uključivao i druge proročke relikvije, i tu je ostao sačuvan do 1275. godine po Hidžri. Sudbina se završila Huseinijevom scenom 1305. godine po Hidžri.

Drugo, efekti i ono što zapravo ostaje od njih:

Ovdje sam se u ovom istraživanju oslonio na proučavanje i istraživanje profesora dr. Tayyara Alti Kullaja i na izlaganje profesora dr. Ekmeleddina Ihsanoglua Plemenitog Kur'ana koji se pripisuje Osmanu bin Affanu, neka je Bog zadovoljan s njim Muzeja Topkapi Saray - Organizacija Islamske konferencije - Istraživački centar za islamsku historiju, umjetnost i kulturu Istanbul 2007 AD.

1- Taškentski Kur'an

Rečeno je da je ovaj Kur'an donio u Samarkand kao dar mamelučkog sultana Rukn ad-Din Baybarsa, njegovom savezniku Baraka Khanu, vođi Zlatne Horde, i Hulaguovom rođaku. U drugom kazivanju, Tamerlan ga je preselio iz Basre u Samarkand.

Ruski orijentalista "A. Šebunin" smatra se prvim koji je proučavao Taškentski Kur'an i pripremao svoje studije o njemu i zaključio da to nije jedan od prvih Osmanskog Kur'ana. Pissaref" se nenamjerno umiješao u njega prelazeći olovkom preko područja koja nisu bila jasno čitljiva prije štampanja kopije. Kopija originala, koja je pokvarila veliki dio rijetke kopije, pri čemu su neki od blagoslovljenih uklonili neke od njegovih stranica, tako da sada sadrži samo četvrtinu ili trećinu Kur'ana u svom trenutnom stanju.

Razlozi su sažeti u činjenici da Taškent Mushaf nije jedan od prvih Osman Mushafa:

Prijedlog ('ala) je na mjestima u ovom Kur'anu pisan sa ya' i također sa alifom (ala), dok je u Osmanovom Kur'anu ovaj prijedlog uvijek bio napisan sa ya'.

- Riječ (nešto) se pojavljuje na jedanaest mjesta u obliku (shaya) sa alifom, dok se u osmanskome pismu pojavljuje na jednom mjestu sa alifom u suri Al-Kahf 18/23 i bez alifa u ostatku mjesta.

- Riječ (hitah) se pojavljuje sa alifom (hatta) na nekoliko mjesta, dok je ono što je dokazano u Osman Kur'anu da je napisana (hitah) sa yā'om na svim mjestima.

- Znakovi za pauzu na kraju ajeta i znakovi zatezanja na kraju svakih deset ajeta takođe imaju pravougaone oblike, za sve su dodijeljeni razmaci, što znači da su postavljeni tokom pisanja a ne nakon njega, a Osmanov Kur'an to ne sadrži.

- Ne postoji jedinstveni pravopisni sistem, kao što je vidljivo iz prethodnih primjera (Ala - Ala - Shay - Shay - Hatta - Hatta Čini se da pisac ovog Kur'ana ranije nije praktikovao pisanje i nije mu bio podvrgnut pažljiv pregled,

pogotovo jer je Kur'an uključio izostavljanje nekih riječi iz ajeta, kao što su: ("Zaista, Allah obezbjeđuje kome hoće bez računa" Al Imran 3/37 Spominje se bez "Zaista, Allah" - "Ovo je pravi put" u suri Al Imran 3/51 Pokazna zamjenica "ovo" nije uključena - "I kažu: To je od Allaha, a nije On od Boga" Al Imran 3/78 Bilo je spomenuto bez "i nije od Boga" - "A oni samo šapuću suru Al-An'am 6/116 Napisana je bez zamjenice "oni.") Ovo ukazuje da je niko od čitanja nije koristio. učenjaci, inače bi bio svjestan svojih grešaka, a ipak je to najstariji primjerak Kur'ana prepisan iz Osmanovog Kur'ana. To je zato što su riječi na kraju redaka bile izrezane Isključeno na početku sljedećih redova: Riječ (kazna) u suri Al-A'raf (7/59) došla je na kraj reda, a sa svojom skućenošću, riječ (kazna) je podijeljena.) na kraju reda, dok je slovo "ba" došlo na početak reda koji ga slijedi. Ovo je uobičajeno u ranim kur'anskim kopijama Osmana.

2- Kur'an Al-Meshhad Al-Husseinija u Kairu

Neki kažu da je to jedan od najstarijih Kur'ana i onaj koji se najviše slaže sa pismom Kur'ana Medine i Levanta, jer se riječi Uzvišenog spominju u suri Al-Ma'idah 5/54 sa slovo D (onaj ko oklijeva), što povećava mogućnost da se prepiše od njih...ali nije jedan od prvih Kur'anskih Kur'ana Osmana iz sljedećih razloga:

- Prijedlog ('ala) se piše slovom 'ya', osim na više od dvadeset mjesta gdje je napisan sa alifom ('ala'), što je u suprotnosti sa kur'anskim prepisima Osmana. Posljednji ajet sure Al-Baqarah, na primjer, napisan je u obliku (zato, pomoz nam, 'Ala), što znači da je prijedlog ('ala) napisan sa alifom, dok je u svim prvim Osmanovim Mushafima, kao što smo mi naznačeno, napisano je sa yā'.

- Riječ (hatta) se pojavljuje kao (hatta) kao alif na više od osamdeset mjesta, u suprotnosti sa kur'anskim kopijama Osmana.

- Pojavljivanje riječi u njemu koje su u suprotnosti s pravopisom u Osmanijskom Kur'anu, kao što su (plemena sa alifom koji nije alif na svim

mjestima - uši, njihove uši, i naše uši sa alifom koji nije alif - hrana sa slovom alif iza oka na četrnaest mjesta i bez alifa na osam mjesta).

Kur'an ima pravougaoni, šareni ukras koji razdvaja sure, koji zauzima jednu ili dvije linije, te znakove interpunkcije i znakove koji razdvajaju slična slova jedna od druge Hasan Abdel Wahhab vjeruje u historiji drevnih džamija da su ti ukrasi i pisane karakteristike u ovome. Kur'an ga datira na kraj drugog vijeka po Hidžri i početak trećeg vijeka po Hidžri.

3-Kur'an Topkapija

To je Kur'an koji je 12. juna 1811. godine nakon mamelučkog masakra poklonjen od Muhamed Ali-paše, vladara Egipta, osmanskom sultanu Mahmudu II. Sačuvan je u egipatskoj riznici starina, lijep dar i dobar predznak, jer je to bio Kur'an ispisanim rukopisom našeg gospodara Osmana, i na njemu je prolivena njegova časna krv, a sačuvan je u Plemenitom Burda Krugu, Poslanikovoju Burdi unutra Topkapi Saraj, a sa palatom koja je 1928. godine stavljena na raspolaganje posjetiocima kao muzej otvorenog tipa, Kur'an je postao centar pažnje posjetitelja i mjesto blagoslova. Međutim, ovaj Kur'an također nije Kur'an 'an od Othmana, a razlozi su sažeti na sljedeći način:

- Usvajanje sistema tačaka (slovnih tačaka) po metodi Abu Al-Aswad Al-Du'aliya (tačke su mastilom različite boje od mastila kojim su ispisana slova) i postavljanjem gramatičkih oznaka (crveno tačke iznad, sa strane i ispod slova i dvije tačke ako postoji tanween, tj. ghanna) a stil pisanja slova je napredan O stilu prvih kufskih pisama u smislu proporcionalnosti oblika, a jesu metode i forme poznate kasnijim ljudima... što ga čini daleko od slike prvih osmanskih Kur'ana, koji su jednoglasno bili lišeni svega ovoga.

-Kur'an uključuje naznake sličnih slova kako bi se spriječila zabuna u njihovom izgovoru. (dvosmislenost u sličnim slovima zbog odsustva interpunkcije u to vrijeme) u čitanju Kur'ana tokom islamskih osvajanja zemalja koje nisu poboljšale arapski, što je poznato kao rječnik.

- Prijedlog ('ala) je došao sa ya' na 24 mjesta, a (ala) sa alifom na drugim mjestima, za razliku od Kur'ana od Osmana, u kojem se pojavljuje sa ya' bez izuzetka padež u riječi (hitah), koji je došao sa ya' na jednom mjestu u suri An-Nisa' 4/43, a na drugim mjestima je u alif (hatta) u alifu, za razliku od Kura 'anske kopije Osmana, koje su kombinovane sa yā', kao što smo spomenuli nekoliko puta, a ukupan broj pojavljivanja riječi (āli i hātā) u alifu dostigao je više od 780 mjesta.

-Riječ (dva poslanika) se pojavila sa dva slova Ya u suri Al-Baqarah, kršeći pravila u prvim primjercima Osmana, tako da ako dva susjedna slova Ya, ako je jedno od njih množina, jedno od njih je nije napisano kao skraćunica, dok je izuzetak bio u riječi (Al-Ilayin) u suri Al-Muttaffin.

- Ni ovaj Kur'an nije bio podvrgnut pažljivoj reviziji, niti je bio podvrgnut fiksnom pravopisnom sistemu. Umjesto toga, oblik pisanja svjedoči varijaciju za jednu riječ, na primjer (Ulwa i Awala - Sart i Al-Sart bez slova. alif na 21 mjesto, te Sirat i Al-Sirat sa slovom Alif na 23 mjesta - Asabak i Asabak u 79. ajetu sure En-Nisa - An'am i an'am u 138. ajetu sure El-An'am) i jasno je da ga niko od poznatih recitatorskih imama nije koristio.

Istraživač smatra da je ovaj Kur'an napisan u drugoj polovini prvog hidžretskog veka ili prvoj polovini drugog hidžretskog veka, a bliži je Kur'anu iz doba Omejida zbog sličnosti u stilu njegov ukas u separatorima sura i ajeta (razdjelnici ajeta su bili u obliku malih krugova koji su sadržavali različite i nedosljedne geometrijske i floralne ukrase, od kojih je većina u crnoj tinti, od kojih su neki). obojeni) sa stilom dekoracije ovog doba pod utjecajem vizantijske umjetnosti koja mu je prethodila, što je jasno vidljivo u Sana'a Kur'anu, gdje Kur'an iz doba Umayyada poprma vertikalni karakter, za razliku od Abasidskog Kur'ana 'an, koji ima horizontalni karakter, također je evidentan u plafonu Velike džamije u Jerusalimu i njenim ukrasima , a znakovi su dodani kasnije ovom Kur'anu, jer je sasvim jasno da je pisac ostavio dovoljno mjesta za njih prilikom pisanja.

Ove rane i marginalne greške u ranim Kur'anima, koje ne utiču na značenje, mogu se razumjeti i opravdati jer sistem arapske kaligrafije još nije dostigao

nivo neophodne discipline, jer je sada zrel i majstorski, a pravopisni sistem nije bio stabilan, fiksiran i dogovoren, a gramatički sistem još nije bio formiran do te mjere Al-Kafi, pored toga što ni saputnici kojima je ovaj posao povjeren nisu imali prethodno nagomilana i sistematska iskustva u pisanju. u granicama onoga što znamo i onoga što je do nas došlo.. Ovdje su prioriteti ponekad komplementarni, a ponekad se prioriteti razlikuju između osiguravanja izgovora riječi i njene strukture, na primjer, u nekim od kur'anskih primjeraka Osmane, nalazite (i oni su postavljeni) i u Njegovom primjerku, poznatom kao Imam Kur'an (i oni neće biti postavljeni), dodao je alif. Drugi su se bavili gramatikom i morfologijom, i svi su sa zahvalnošću obavljali svoju dužnost svetog teksta da postignu kvalitet i majstorstvo u skladu sa oruđem svog vremena i mogućnostima svog doba.

Iz svega ovoga zaključujemo da Kur'ani za koje se priča da su prvi Osmanovi Kur'ani ne pripadaju ovom ranom vremenskom periodu u svjetlu istraživanja i istraživanja i poređenja koja su obavljena na njima, te da oni su prepisani u kasnijim periodima. Što se tiče prvih Kur'ana koji nisu bili ispisani, neoblikovani i neukrašeni - imama među njima ili onih koji su distribuirani po regijama - izgubljeni su u vrijeme ratova, sukoba, požara i sukoba. Na žalost, kada bi ljudi čitali Kur'an, razumjeli ga i razumjeli, zaustavili bi ratove i svađe, ali to je Božija odredba dok ne dođe kraj vremena i Kur'an ne bude uklonjen. iz srca i novina, na osnovu autoriteta Abdullaha (što znači Ibn Masuda) je rekao da je prva stvar koju ćete izgubiti od svoje vjere, a posljednja stvar koja će ostati od vaše vjere. će biti namaz, i neka se mole ljudi koji nemaju vjeru, a Kur'an će biti uklonjen između vaših leđa U Kur'anu je rečeno: Kur'an se prenosi noću i uklanja se iz stomaka ljudi, ne ostavljajući ništa od toga na zemlji.

Nema kopiranja Kur'ana prema Sunnetu

Istina je da, od prvog dana kada sam proučavao nauke Kur'ana i Sunneta na Višem institutu za islamske studije, stojim po pitanju poništavanja nekih

ajeta iz Kur'ana sunnetom, a da ne budem Tačno je da su Kur'an i Sunnet dva osnovna stuba za uspostavljanje ove vjere, ali sunnet ni na koji način ne bi trebao biti superiorniji od Kur'ana , neka ga Bog blagoslovi i podari mu da se ponekad ispriča sa značenjem rekao nam je Jahja bin Abdul Baki Al-Masisi, rekao nam je Said bin Amr Al-Sakuni Al-Homsi, rekao nam je Al-Valid bin Salamah Had, Tani. Yaqoub bin Abdullah bin Suleiman bin Akaimah Al-Laithi Po ovlasti svog oca, po ovlaštenju svog djeda, rekao je: Došli smo Božijem Poslaniku, neka ga Bog blagoslovi i spasio, i rekli mu: da se žrtvuju , وَأَصَبْتُمْ الْمَعْنَى , فَلَا بَأْسَ.. وفي ذلك ينبغي وجوب العمل بمنهجية السيدة عائشة رضي الله عنها فهي زوج النبي والأقرب إليه في يوميات حياته والأعرف بمنهجه الشريف ..وقد عارضت السيدة عائشة بعض الروايات الحديثية بالقرآن لا العكس ومنها :

Ne obrnuto, uključujući:

Prvi primjer: Ono što je spomenuto u Sahihu al-Buhariju po autoritetu Omera ibn al-Hattaba da je Poslanik, a.s., rekao: Mrtvaca je mučena u svom kaburu za onim za čim je plakala. [U naraciji]: Mrtva osoba je mučena jer živ plače nad njim. U predaji dvije knjige sahiha, Ibn Abbas, radijallahu anhu, je rekao: “Kada je Omer, radijallahu anhu, umro, spomenuo sam to Aiši, neka je Bog zadovoljan njom – a on misli Omerova izjava da je umrla osoba mucena plakanjem porodice nad njim - a ona je rekla: Neka se Bog smiluje Omeru, a Allah se nije desio. njega: Bog će kazniti vjernika jer njegova porodica plače nad njim, ali je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: Bog će povećati kaznu nevjerniku jer njegova porodica plače nad njim, a ona je rekla: Kur'an vam je dovoljan: {I ne nosite još jedan teret.} [Al-An'am: 164].. Ovdje nalazimo da je pristup gospođe Aiše jasan u tome što je hadis koji je prenio Omer bio u suprotnosti Kur'an u plemenitom ajetu, pa je odbacila hadis i ispravila njegovu svrhu, te da je specifičan za nevjernike.

Drugi primjer: Od Sahiha Muslima, po ovlasti Enesa bin Malika, da je Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ostavio troje mrtvih na Bedru, zatim je došao do njih i stao iznad njih i pozvao ih: i rekao: O Ebu Jahl bin Hišam, o Umayyah bin Khalaf, o Ut o Shaybah bin Rabiah, zar nisi našao ono što je tvoj Gospodar obećao da je istina? Jer ja sam otkrio da je istina ono što mi je moj Gospodar obećao. Tada je Omer čuo šta je rekao Poslanik, a.s., i rekao: O Poslaniče Božiji, kako mogu slušati i kako mogu odgovoriti kada su oni. su leševi? Rekao je: Tako mi Onog u čijoj je ruci moja duša, ti ne slušaš bolje šta ja govorim od njih, ali oni nisu u stanju da odgovore. Gospođa Aiša je prokomentarisala predaju da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „Oni će čuti šta ja kažem“, te da je pripovjedač pogriješio što je ovo citirao i da je bio u pravu: „Oni će znajte šta govorim“, pa im je uskratila da čuju, što više nije bilo moguće pošto su preminuli i postali mrtvi u svojim grobovima, na osnovu zaključka i zaključaka iz riječi Svevišnjeg: {Zaista, vi ne činite mrtve. čuo} [En-Naml: 80], {I ne možeš učiniti da čuju oni koji su u kaburovima} [Fatir: 22], kada zauzmu svoja mjesta u vatri, ušli su u vatru i zauzeli svoja mjesta u njoj.)

Treći primjer: U Sahihu Ebu Davudu, prema autoritetu Ebu Hurejre, „Dijete preljube je najgore od njih troje, Ebu Hurejre je rekao: 'Zato što ja koristim bič radi Svemogućeg Boga mi je draži od toga. oslobađanje djeteta od preljube.' Ibn Mardawayh je prenio: “Po autoritetu Aiše da je čula riječi Ebu Huraire: Čin vezivanja biča radi Boga je veća nagrada od oslobađanja djeteta preljubnice: Neka se smiluje.” Tako mi Boga, Ebu Hurejre, ovo je bilo samo to da je Bog objavio: "Ne ulazi u prepreku" i "A kako možeš znati šta je prepreka" Neki muslimani su rekli, o Božiji Poslaniče, mi nemamo a Radije, neki od nas imaju sluge koje su nam potrebne, pa im naređujemo da to rade mir, rekao: Ne naređuj im da se bave prostitucijom radi vezivanja biča na Božijem putu je veći A to je bio i stav Ibn Omera u vezi sa samim hadisom, u kojem mu je rečeno: Oni. Reci da je dijete bluda najgore od njih troje, on je najbolji od njih trojice Božiji Poslaniče, neka ga Bog blagoslovi i podari mu: "Ko će me oprostiti od tog i tog" Rečeno je: "O Božiji Poslaniče, s

obzirom da je rođen od preljube." neka ga Bog blagoslovi i spasi, rekao je: On je najgori od trojice.

Četvrti primjer: Po autoritetu Ebu Hurejre, on je rekao: "Ako je stomak nekog od vas ispunjen gnojem i krvlju, bolje je za njega nego da bude ispunjen dlakama." hadis." Umjesto toga, Božiji Poslanik, a.s., je rekao: "Ako je nekome od vas stomak ispunjen gnojem i krvlju." satire." Ovo je ispravna i logična interpretacija. Nisu svi pjesnici mnogobošci koji su satirili Poslanika, neka ga blagoslovi, i naudili mu u žaru nemilosrdnih medija. rat koji je natjerao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da uzme Abu al-Walida Hassan bin Thabit bin Al-Mundhir Al-Khazraji Al-Ansari je bio pjesnik zbog svog prethodnog iskustva u ovom pogledu i prakticiranja psihološkog ratovanja sa neprijateljem bio pjesnik plemena Khazraj i hvalio je kraljeve Ghassanida na dvoru Al-Hira sa satima kao što je on koji su smirivali njihove živce i podsjećali ih na njihove poraze bin Abbasa da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Zaista, u retorici postoji magija, a u poeziji postoji mudrost."

Iz svega ovoga zaključujemo da protivljenje gdje Aiše nekim hadisima, kao što smo vidjeli u prethodnim primjerima, zaslužuje da bude putokaz, putokaz, svjetionik i škola mišljenja o neophodnosti pažljivog čitanja tekstova, proučavanja ih pažljivo i upoređujući ih sa Časnim Kur'anom, i bez obzira na abnormalnosti ili greške koje sadrže, ne treba prenositi samo zato što je lanac prijenosa ispravan i stoga ga se ne pridržavaju, kao što su utvrdili neki učenjaci hadisa, valjanost lanca prijenosa ne zahtijeva valjanost teksta, i to je pravilo koje ponekad zahtijeva preispitivanje.

Štampanje Kur'ana

Prva izdanja Kur'ana pojavila su se u Veneciji oko 1530. godine nove ere, ali su ga crkvene vlasti izvršile u to vrijeme, a zatim su se pokušaji nastavili, jer je Henckelmann štampao Kur'an u gradu Hanburgu 1694. godine, a zatim ga slijedio. (Maracchi) u Baduu 1698. godine. I Blacher, Shazar i Pfenlmer spominju da je prvo islamsko izdanje Kur'ana bilo u Sankt Peterburgu, Rusija, 1787. godine nove ere, pod vlašću Katarine II, carice Rusije, nazvane

Velika, i da je nošeno Iran je također pokrenuo dva litografska izdanja, prvo 1828. godine u Teheranu, a zatim Tabriz 1833. M. (Knjiga o istoriji Kur'ana od dr. Muhameda Husseina Ali Al-Saghira).

Međutim, izdanje kur'anskog teksta njemačkog orijentaliste Gustava Flügela iz 1834. godine smatra se najpoznatijim u Evropi, a njegova izdanja su se nastavila.

Na Bliskom istoku, nažalost, štamparija je naišla na otpor konzervativaca zbog čistoće Kur'ana, a fetve su izdale Uzvišena Porta i učenjaci Al-Azhar zabranjujući štampanje Kur'ana i vjerskih knjiga, jer su štamparski materijali nespojivi sa čistoćom i nije dozvoljeno gvozdanim alatima pritisnuti Božije ajete, pored mnogih grešaka i mogućih izobličenja u štampanom Kur'anu, štampanje izaziva apatiju za pamćenje Božije knjige i dovodi do toga da se zaboravlja. Prema tome, rad na štampanju jedinstvene arapske verzije Časnog Kur'ana je odgođen za nekoliko godina. nemoguće je pratiti javno mnijenje i prevladavajuće egipatske i osmanske fetve. Zabrana blaćenja Božjeg imena zapadnjačkim štamparskim tehnikama je bolja od ulaska u novi krug konfrontacije sa šejcima i napušta svoje načelo da se ne boji suda istorije... Prvi pokušaj štampanja Kur'ana bio je 1890. godine nakon Krista, koji je napravio učenjak čitanja i kur'anskih nauka, Ridwan bin Muhammad, ono što je bilo poznato kao "Al-Mukhallalati" Kur'an.. Prije ovog datuma, postojali su pojedinačni pokušaji objavljivanja Kur'ana, od kojih su neki bili nekompletni, a neki su se pridržavali pravopisa i modernih gramatičkih pravila, a ne osmanski oblik.. Uprkos tome što se "Al-Mukhallalati" pažljivo pridržavao osmanskog oblika i pravila nauke o čitanju, bilo je grešaka u litografskoj štampi, pored lošeg kvaliteta, kao i mnogih i razne greške, zajedno sa odsustvom interpunkcijskih znakova, znakova sedžde i intonacije, spriječile su službeno usvajanje ovog Kur'ana i natjerale Fondaciju Al-Azhar da formira viši komitet 1923. godine nove ere za izradu službenog štampanog verzija Časnog Kur'ana, poznatog kao Fuadov Kur'an, Kur'an kralja Fouada, ili Kur'an Al-Haddada -Husseini Al-Haddad, koji je sam napisao Kur'an, profesor Hifni Nassif, lingvista, Mustafa Anani i Ahmed Al-Iskandari.

Komisija je postavila Kur'an, njegov crtež i oblik, u skladu sa Osmanijevim crtežom i čitanjem Asima bin Abi Al-Najood Al-Kufija, koje je prenio Hafs bin Sulaiman Al-Kufi. Zatim je formiran drugi komitet da ga pregleda, koji se sastoji od Abd al-Fattaha al-Qadija (koji je kasnije vodio fazu osnivanja Akademije kralja Fahda 1985. godine nove ere i nadgledao štampanje Medinskog Kur'ana), Muhammad Ali al-Najjar , Ali Muhammad al-Dabaa', i Abd al-Halim al-Basiouni, tako da je objavljen u svom prvom izdanju 1924. godine, što se poklapa sa pozivima upućenim iz Kaira da se objavi Egipat je nasljednik Osmanskog kalifata , a kralj Fouad postaje kalif muslimana, san koji je ispario neuspjehom Halifatske konferencije, koja je održana u Kairu u isto vrijeme, da se dogovori o odlučnim i jedinstvenim odlukama o uspostavljanju novog kalifata i njegovog centra i imenuje novog halifu za muslimane.

Završna napomena: Ova studija je rezultat dugog perioda konfuzije, i kada su se u mom umu skupile niti odgovora koji su me uopće zadovoljili, više puta sam se suzdržavao da je ne napišem u bilo kojoj od svojih knjiga iz straha od iskušenju i zato što prvenstveno sadrži odgovore na lično pitanje koje me u prvom redu brine već nekoliko godina.. Međutim, s protokom vremena i mojim svjedočenjem lutanja koje doživljavaju mnogi ljudi, posebno sa sve češćom učestalošću društvenih medija i njegove sposobnosti da dopre do svih bez dozvole, rušeći sve granice i šireći iskušenja i okrećući srca protiv islama i preispitujući ga, odlučio sam da preispitam ovu temu i napišem je po prvi put, nadajući se da će sadržavati logičan odgovor niz vrlo važnih incidenata jer oni bilježe temelje religije, njenu snagu, njen stub i njenu neosvojivu tvrđavu.

Ranije sam imao iskustvo pisanja nekih studija da odgovorim ateistima koji poriču postojanje proroka jer ljudske civilizacije nisu imali reference na njih – pa sam napisao nekoliko studija koje sam uvrstio u svoju knjigu „Razmišljanja između nauke, religije i civilizacije, ” u kojem dijelu pokušava odgovoriti na legitimno pitanje: Gdje su proroci u zabilježenoj ljudskoj istoriji?! .. Na čisto naučni način, uspeo sam da dokažem da su proroci ubedljiva istina koja je došla kroz nebeske knjige i potvrđena je kroz ljudsku

istoriju sa nekoliko znakova koji zahtevaju samo ponovno čitanje i sveobuhvatnije sagledavanje događaja i povezujući ih sa logikom... Ne tvrdim da je nepogrešiva u ovim temama, ali to je pokušaj iskrenog naučnog čitanja koje poredi dokaze uprkos njihovoj oskudnosti. Ono je ograničeno i pokušava da se koristi naučna metoda da se dođe do istine blizu toga, ili barem nešto što će smiriti um na neko vrijeme ili dok se ne pojave nove činjenice.

Stoga, ako ti, dragi čitaoče, izvadiš svoje pero da se suočiš sa mnom, ja se povlačim od suočavanja s tobom, ne iz straha, naravno, već da bih napustio raspravu koja ispunjava dušu umorom i teškoćama, i pozivam te da dovršim knjigu bez zamaranja ovom temom ili nečim sličnim u mojim knjigama..

Industrija iluzija

Islamska religija je najraširenija u svijetu, uprkos svim zavjerama, sumnjama i klevetama koje je okružuju. To je zbog snage same vjere, njene kohezije, ispravnosti njenih ciljeva i njenih tolerantnih učenja koja guraju. svi da to poštuju.

Ali, nažalost, ova religija je zahvaćena grupom svojih vođa koji su podstaknuti groznicom za trivijalne stvari i zaokupljeni optužbama čiji zagovornici ciljaju na slavu posjeda, dave se ili pred optužbama za uvrede i izdaju, ili pozivima na bojkot, ili ekskomunikaciju, i prolivanje krvi U svim slučajevima, jedini pobjednik u bitci su pretendenti koji žele slavu i širenje gubitnik smo uvek mi i niko drugi osim nas.

Istina je da ako razumijemo ono što je prenio Ebu Naim u "Al-Hilyah" na autoritetu našeg gospodara Omera, neka je Bog zadovoljan njime, on je rekao: "Zaista, Bog ima sluge koji ubijaju laž napuštajući je, i oživite istinu sjećanjem na nju." Bili bismo veoma zadovoljni ulaganjem uzaludnih napora i prepuštanjem mirnog i dostojanstvenog islamskog govora da bude onaj koji upravlja poslovima, ne obraćajući pažnju na tužitelje kao pojedince ili bježanje iza zavjesa njihove duše. Islamska vjera i njeni ljudi su veći nego odgovarati posebno ovim ljudima, što im daje poziciju koju ne zaslužuju.

Pogledajte, na primjer, Salman Rushdie i njegov roman (Sotonski stihovi), koji je objavljen 1988. godine. On je pisac s ograničenim talentom u svijetu književnosti i nije imao nikakav status ili utjecaj prije toga su sami muslimani koji su pokrenuli bučne demonstracije u nekoliko prijestolnica koje su rezultirale smrću u Pakistanu - on je neke od njih izmislio - baš kao što je fetva imama Homeinija u Iranu 1989. godine n. onome ko je to izveo, sve je to išlo u prilog i od njega napravilo heroja koji se bori sa vjerskom stagnacijom i borbom protiv islamskog nasilja u globalnom okruženju... Šta ako ostavim roman za tihu književnu, umjetničku i vjersku kritiku? od svega ovoga?! Svakako, scena će biti sasvim drugačija zbog lošeg stila,

distanciranja od logike, te naivnosti prezentacije i projekcije mora zaborava i odsustva zanemarivanja.

Problem je u tome što ne učimo ništa iz lekcija istorije, i ne pokušavamo da zatvaramo oči pred sporovima i gubimo vreme u njima. Pretpostavlja se da ovo dragoceno vreme treba da bude usmereno na širenje principa i učenja islama, bez obzira na konstataciju ovoga ili skepticizma onog, te da mi trebamo biti inicijatori pisanja naše islamske historije, proučavajući neke od njenih dvosmislenih aspekata, i raspravljajući o njenim narativima iz više aspekata i preispitujući neke od njih miran, logičan, neutralan i naučan način koji je svrsishodan i blizak umu.. Barikade trajnog odbacivanja više nisu korisne u neviđenoj kognitivnoj klimi u kojoj sada živimo.. Stoga je neophodna inicijativa iznutra za sukob sa idejama i vođenje specijalizovanog dijaloga unutar vjerske institucije koja je otvorena za druge i za druge Javnost, bez dvosmislenosti, raspravlja i vodi dijalog, vodeći računa da samokritičnost uvijek stvara zdravo društvo bogato mislima i vizijama, koje obogaćuju. religija, a ne da je oslabi, sve dok je daleko od huškanja i otpadništva. Neka intelektualni sukobi budu donosioci odluka.

Čudno je da su i sami muslimani svjesni te činjenice, a to je da je svaki pristup nekim islamskim učenjima i kritika prema njima dovoljan da uznemiri sve muslimane i naljuti ih bez svijesti i svijesti, a onda tužitelj žanje slavu, novac, razotkrivanje i širi se, dok mase muslimana vuku mačeve za borbu protiv vjetrenjača..

Pročitajmo, na primjer, u memoarima profesora Khaleda Muhammada Khaleda, "Moja priča sa životom" i njegove napore da pokuca na vrata slave u to vrijeme... ali gde je put?!... Najkraći put je poznat i mnogi su njime išli i pre i posle njega... pa je napisao svoju čuvenu knjigu "Ovde počinjemo" o svom trošku, a iako je Knjiga je bila puna provokativnih tema i uključivala je kritiku Al-Azhara i njegovih učenjaka, nije prodao ni jedan primjerak jer je bio nepoznati pisac u nastajanju, pa je pribjegao triku koji je naučio od Bernarda Shawa, pa se obratio prijatelju njegovog zvanog Muhammad Hassan Al-Bari, student na Prirodno-matematičkom fakultetu godine

Konačno, htio je napisati članak koji napada knjigu...pa je Muhammad Hassan Al-Bari napisao članak oštrijim tonom od onoga što je duša od Khaleda Muhameda Khaleda, koji je rekao svom prijatelju, „Tražio sam da kritikuješ knjigu, a ne da me vrijeđaš sa svim tim bezobrazlucima... Nismo se složili oko toga, Berri!“ “Khaled Muhammad Khaled” je usvojio članak u formi koju je odabrao njegov prijatelj, i čak mu je dodao više zaštitnih začina. Odabrao je naslov za članak “Grešna knjiga... od izgubljenog svijeta” i poslao članak na “. Časopis Minbar Al-Sharq, svom vlasniku, profesoru Ali Al-Ghayati, on je pregledao članak i podijelio njegovu tvrdnju sa njegovim autorom. a nauka?!” Članak je objavljen i praćen je nizom članaka koji su napadali knjigu pisaca, od kojih neki nisu pročitali knjigu, a nakon što je Al-Azhar pozvao pisca na istragu, knjiga je postala poznata, primjerak je rasprodan, a štampan je u nekoliko izdanja...

Dolazimo do važnog pitanja o kojem ćemo zajedno mirno razgovarati, a prethodno sam ga postavio našem prijatelju, selefisti šeiku, koji je moja pitanja opisao kao teška!!... Zar ne postoji nešto što smatramo opravdanjem za to. politička ubistva u našem modernom dobu koja su izvršile neke vjerske organizacije u eri proročanstva koja su ciljale na neke pjesnike?!

Moja sreća u odgovoru na ovo pitanje nije bila ništa bolja od prethodnih, osim u jednom detalju koji mi je ljubazno dao uvaženi šeik, čije vijeće je prepuno studenata islamskog znanja, a to je da takva ubistva moraju imati odobrenje i smjernice Emir muslimanske zajednice!! Ovo nije u skladu s pričama koje pregledavamo.

Tada mi je učenjak šeik rekao da stvari trebamo prihvatiti onakve kakve jesu bez preispitivanja i da je bolje šutjeti o njima, citirajući riječi našeg učitelja Ali bin Abi Taliba: (Ako bi se religija zasnivala na mišljenju, onda je dno čarape bi bile zaslužnije za brisanje od vrha vidio sam Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi, kako briše vanjske dijelove svojih čarapa)...i oklevao sam da mu kažem da je ovo kazivanje samo po sebi jasan primjer arbitraže razuma i mišljenja u kombinovanju dokaza.. Abu Al-Walid Al-Dimashqi nam

je rekao, Al-Walid bin Muslim nam je rekao, Thawr bin Yazid mi je rekao, po autoritetu Raja' bin Haywa, o autoritet pisca El-Mughirah, na autoritetu Al-Mughirah bin Shu'bah: Da je Poslanik, a.s., On, mir neka je s njim, obrisao gornji i donji dio čarapa. Ebu Issa je rekao: Ovo je mišljenje više od jednog od Poslanikovih ashaba, sallallahu alejhi ve sellem, nasljednika i pravnika nakon njih, a Malik, El-Shafi'i i Ishaq kažu ovo . To je neispravan hadis (skriveni nedostatak koji potkopava njegovu autentičnost iako se čini da je siguran od njega) prema Al-Tirmiziju, ali je objavljeno na autoritetu Ibn Omera i na autoritetu Saada bin Abi Waqqasa da se obriše preko unutrašnje strane i vanjske strane čarapa, pa prema tome, prema šafijama, ovaj pristup je najpotpuniji, jer je spojio obavezu u hadisu Alija i ono što je poželjno u hadisu El-Mughirah , jer prljavština zalijepljena u unutrašnjosti papuča stvara um Ako ova kombinacija oprečnih mišljenja nije mišljenje, šta je onda mišljenje?!

Vraćamo se našem osnovnom pitanju, a ovo pitanje i njegov odgovor uopće nisu u suprotnosti s našim istraživanjem, već su u njegovoj srži pjesnici koji su na meti reprezentacija onoga što u naše vrijeme poznajemo kao medijski aparat izražava stajalište obje grupe u sučeljavanju s drugom i motivima koji stoje iza ovih pozicija, a mediji nisu lišeni jezika, arogancije i odstupanja od ustaljenih normi, a to su ponašanja koja se nalaze u svim oblicima medija, od. poezije u prošlosti do sredstava komunikacije u modernim vremenima Ljudi koji stoje iza ovih različitih oblika su ljudska bića koja su pod kontrolom emocija ili ih razbacuju interesi i kojima upravlja pohlepa da na kraju uberu nagrade sa pobjedničkim timom. Kad god se jezik olabavi, veličina je veća.

Biografske knjige govore o brojnim pokušajima ubistava od strane muslimanskih ruku protiv pjesnika nevjerničkog logora koji je cijelo vrijeme neprijateljski nastrojen prema muslimanskoj grupi... ali logično, da li su ovi pjesnički glasovi imali svu tu težinu i težinu da postanu mete za atentate I da li je njihovo učutkivanje spriječilo dalje sukobe između tabora vjernika i nevjernika?! Odgovor: Ne... Pa da li je logično da novonastala islamska država u Medini i njeno rukovodstvo, Odabrani, neka uzdigne dopuštenost

krvoprolića i učini ga svojim prioritetom da bi ubio okončao sukob, Poslanik, a.s., bi pokrenuo grupu atentata na arogantne vođe Kurejšija, poput Ebu Džehla i Ebu Lehaba, stvar se završava i oni su bili laka meta. Nemaju straže koje ih prate ili kule da ih zaštite Lov i namamljivanje ne koštaju više od žrtvovanja jednog ili dvoje ljudi iz muslimanske grupe ili onih koji su im lojalni u Meki ubijanjem je dozvoljeno, zar ne bi bilo bolje gađati glave od atentata na grešnike?!...Jasna istina je da u islamu nema izdaje protiv njih i da nema ciljanja na njih je odsutan u spisima starih i treba ga preseliti čak i na margine njihovih knjiga.. Razum i logika tako govore i proročki moral koji je Poslanik, a.s., usadio među njih demonstrirati ovo, i nema ništa očiglednije od onoga što mi kažemo od stava Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, prema mnogobošcima na dan osvajanja Meke i njegovog pomilovanja od njih, sa izuzetkom mala i ograničena grupa koja je zaslužila da bude ubijena, na javni način, i precizirana po imenima i popraćena razlozima da je postojala tvorevina osim njegove vlastite i njegovih atributa, i da su svi njegovi protivnici bili u njegovom stisku, krv bi bila rijeke, sa ili bez iskušenja, počasti bi bile uništene, duše bi bile prodane, a domovi visokog i niskog bi bili upropašteni.. Usmjerite svoje oči prema erama historije prije i poslije Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, a historija je danas proširena i otvorena knjiga da možemo uočiti razliku Islamska religija je drugačija po svojoj toleranciji prema svojim protivnicima i borbi protiv argumenta kao jedinog načina da se vodi dijalog s drugima i podigne vrijednost misli.

Zajedno razgovaramo o nekim narativima na koje se neki oslanjaju kao izgovor za ubistvo nekoga ko se ne slaže s njegovim mišljenjem:

Prvi incident: Kaab bin Al-Ashraf je ubijen

Prema nekim predajama, on je bio jedan od Banu Nabhana, a njegov otac je bio iz Tayyja, a njegova majka iz Banu al-Nadira Kada je čuo za ubistvo nekih od vođa i plemića Kurejšija, rekao je: Tako mi Boga , da je Muhamed nudio ovim ljudima, unutrašnjost zemlje bi bila bolja od njene površine... i pjevao je: "Mlinski kamen Bedr je samljeo da uništi svoj narod." ubijao ljude oko

njihove menstruacije.. Ne odlazi, jer su kraljevi oboreni.” Hasan bin Thabit, pjesnik Poslanika, mu je odgovorio: “I Milostivi je izliječio jednog gospodara među nama.. i on je ponizio.” ljudi koji su se borili protiv njega i bili pogođeni.. a on im je pobjegao i pobjegao iz svog srca “Strast koja i dalje puca od svog straha”, kako mu je odgovorila muslimanka po imenu Al-Ja'dara, i to. je rečeno: “Maymunah bint Abdullah.” To jest, medijski rat koji se vodio između pjesnika dva tabora.. i ništa o tome..

Ovdje imajte na umu da je čovjekov zločin zbog kojeg je zaslužio da bude ubijen bio okretanje Kurejšija nakon njihovog užasnog poraza kod Bedra pred vojnicima islama poraz, a da li bi mu trebalo nekoliko riječi arapskog pjesnika da nastavi svoje rivalstvo i osveti se, ili da se uzdrži od toga i u tišini proguta gorčinu poraza?!.. Da li riječi imaju utjecaja na poraze?! Sigurno ne.. Poražena strana u cijeloj historiji priprema loptu za osvetu.. Opasnost od Poslanika, a.s., se udvostručila, a njegove pristalice i sljedbenici su rasli i postali sila koja direktno prijeti. trgovinu Kurejšija, a nakon toga Pobjedom je islamski tabor postao realna sila s kojom se, uprkos pjesmama koje su prenosili, bavio Poslanik, a.s. sljedbenici Ifka tako što su ga ubili i zlostavljali, ili pomilujući i opraštajući Slučaj Ifka bio je veći, trajniji i opasniji od pjesama koje je izgovorio pjesnik koji je svoje slušaoce poučavao, i vjernike i nevjernike? da su bili lažni i kleveta je objavljena u vezi sa pjesnicima kako bi se utvrdili dokazi protiv nevjernika i njihovih lažnih tvrdnji, ali uz dobrotu i dijalog je rekao: (A pjesnici su (224) Zar nisi vidio da u svakoj dolini lutaju (225) i da govore ono što ne čine (226) osim onih koji vjeruju i čine dobra djela, i sjećaju se mnogo braniti se nakon što im je učinjena nepravda, a oni koji su počinili nepravdu će znati do koje točke će se okrenuti (227. On je prolio krv pjesnika, ali je njihove laži razotkrio pred vjericima razumom i logikom i upozorio na Njihovu prevaru i lažnu logiku). .

Dolazimo do El-Buharijeve predaje u njegovom Sahihu o ubistvu Ka'ba bin Al-Ashrafa, po ovlasti Jabira bin Abdullaha, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ko je Ka' b bin Al-Ashraf's, jer je on nanio štetu Bogu i Njegovom Poslaniku?" Reci nešto, rekao je: Reci, pa mu je došao Muhammed bin Maslamah i rekao: Ovaj čovjek je tražio od nas milostinju, i

bio je težak za nas, a ja sam došao kod tebe da tražim od tebe predujam. I takođe, bogami, nisam popuštao. On je rekao: Mi smo ga pratili, ali ne, mi bismo hteli da ga ostavimo dok ne vidimo šta će mu se desiti, i želeli smo da nam date jedan ili dva vaska unapred. i Amr nam je razgovarao više puta, ali nije spomenuo "jedan ili dva vaska" pa sam mu rekao: "U tome ima "jedan ili dva vaska", a on je rekao: "Vidim u tome "jedan ili dva". wasq" On je rekao: Da, oni su rekli: "Zakleti mi svoje žene"? Naša djeca, a jedan od njih psuje, a kaže se: Založio je jedan ili dva vaska? Ovo je sramota za nas, ali mi ćemo vam staviti pod hipoteku lama - Sufjan je rekao: Misli na oružje - pa mu je obećao da će mu doći, pa mu je došao noću sa Ebu Na'ilom, koji je Ka' b-ov pohranjeni brat, i on ih je pozvao u Al-Huss N, pa je sišao do njih, a njegova žena mu je rekla: "Gdje ćeš u ovo doba?" Rekao je: To je Muhammed bin Maslamah, a moj brat je Ebu Na'ila - a neko drugi osim Amra je rekao: "Čujem glas kao da iz njega kaplje krv. On je rekao: To je moj brat Muhammad bin Maslamah." , a moje dijete je Abu Na'ila. Da je plemeniti čovjek bio pozvan na napad nožem noću, on bi odgovorio - Rekao je: I Muhammed bin Maslamah uđe s njim dva čovjeka - Rečeno je Sufjanu: Da li ih je nazvao Amr? Rekao je: On je imenovao neke od njih. Amr je rekao: Doveo je sa sobom dva čovjeka, a neko drugi osim Amra je rekao: Ebu Abbas bin Jabr, El-Harith bin Aws i Abbad bin Bišr - Amr je rekao: Doveo je dva čovjeka sa sobom i rekao je: "Kada dođe , ja ću mu počupati kosu i pomirisati ga, i eto, vidio si me kako sam ga uhvatio za glavu, pa dođi i udari ga On je rekao: Nikad nisam video ovakav miris, odnosno bolji. Neko drugi osim Amra je rekao: "Imam najmirisnije Arapke i najsavršenije Arape." Rekao je: "Da li mi dozvoljavaš da pomirišem tvoju glavu?" Rekao je: Da, pa je pomirisao, onda je pomirisio svoje drugove, pa je rekao: Mogu li dobiti dozvolu? On je rekao: Da, i kada je stekao kontrolu nad njim, rekao je: Pa su ga ubili, a zatim su došli do Poslanika, a.s., i obavijestili ga.

Značenje ove predaje ukratko je da se ashab "Muhammad bin Maslamah" suočio sa ubistvom "Kaaba" i prevario njega i njegove drugove (Sulkan bin Salamah bin Waqsh, koji je Ebu Na'ila, jedan od potomaka Abd al -Ashhal, i bio je grudni brat Kaab bin al-Ashrafa, i Abbad bin Bishr bin Waqsh, jedan

od potomaka Abd al-Ashhal, i Al-Harith bin Aws bin Muadh, jedan od sinova Abdul-Ashhal, Abu Abbas bin Jabr, brat Benu Harite) sve dok ga nisu namamili, tvrdeći da ih je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, opteretio milostinjom koja se zove zekat i da su morali da pozajme wasq ili dva wasq hrane (wasq je šezdeset saa', tako da je pristao da ga njihove žene založe, ali su one odbile, bojeći se za svoje žene zbog njegove ljepote i sklonosti žena prema njemu). on je najljepši od Arapa (naravno, logično je reći tako nešto što degradira muslimanke pa su im sinovi tražili hipoteku, ali su odbili, jer bi ih to uvrijedilo među Arapima dogovorio se sa njim da založi oružje sa njim i ratni pribor (ova hipoteka je jedina koja ima smisla u predaji. Poslanik, a.s., je založio svoj oklop kod Jevreja, prema Al. -Buhari, što se tiče žena i dece, to je nelogično, a Jevrej je unapred znao da Arapi to nikada neće prihvatiti.) Dogovorili su se sa njim noću u njegovoj tvrđavi u Medini, a on je bio kod svojih stričeva po majci. Kada je sišao do njih, bilo je jasno da je osjetio miris, pa je Muhammad bin Maslamah zamolio da pomiriši njegovu glavu i čvršće je stisnuo na nju Zatim su obavijestili Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, o novostima.

Ono što mi je privuklo pažnju je da je Muhammed bin Musalima bio jedan od prenosilaca hadisa i prenosio je od njega, ali nijedan od detalja o ovom važnom i najistaknutijem događaju u njegovom životu nije prenošen od njega.

Pitanje koje postavljamo kroz Al-Buharijevu predaju, čak i iz radoznalosti, jeste kako je pripovjedač znao šta se dogodilo između Ka'ba i njegove žene i njenog upozorenja da mu je zvuk kapao krvlju u drugim predajama: “Onda njegova žena se privila uz njega i rekla: Tako mi Boga, ja vidim crvenilo krvi sa zvukom” (pripovijedanje Al-Kalbi)... “Tako mi Boga, ja znam zlo iz njegovog glasa” (Fath al-Bari? i biografija Ibn Hišama). A ovo su razgovori između muškarca i njegove žene iza zatvorenih vrata bez svjedoka osim njih?!... U Kaabovom odgovoru, čini se da postoji viteštvo koje priliči plemenitom Arapu. da mu neko noću pokuca na vrata, pa makar to bio i smrtonosni ubod. Ovo nije među običajima i moralom Jevreja, koji su oprezni i sklanjaju se iza kula i utvrđenih zidina od straha za svoje živote

čudna kontradikcija koja prkosi razumu. Čovjek se ujutro ponaša kao Jevrej, traži hranu u zamjenu za hipoteku, ne uzimajući u obzir moje srodstvo, a noću se pojavljuje kao velikodušni Arap, čija je kuća otvorena za one koji su u nevolji, da zadovolji njihove potrebe, a ne boji se za sebe svoje braće!!

Ovo nas navodi da istražujemo druge predaje, i zaustavljamo se na ovoj predaji, na osnovu autoriteta Abdullaha bin Kaab bin Malika, na osnovu njegovog ujaka, koji je Kaab bin Al-Ashraf koristio da satire Poslanika, neka su Božije molitve i mir. na njega, pa je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio Saadu bin Muadu da mu pošalje pet ljudi, a oni su došli kod njega dok je bio na skupu svog naroda u Al-Awaliju, kada je vidio On se uplašio od njih: Šta vas je dovelo ovamo? i rekao: Došli smo da ti prodamo naše oklope. On je rekao: Tako mi Boga, ti si se trudio otkako je ovaj čovjek došao među vas, ili je rekao: Pa su mu obećali da će doći Nakon završetka noći, on je rekao: "Došli su k njemu, a on im je stao, a njegova žena mu je rekla: ovi ljudi nisu došli kod tebe u ovaj čas za bilo šta od onoga što ti se sviđa." Rekli su mi o njihovoj potrebi, pa kada im je prišao, Abu Abbas ga je zagrlio, a Muhammad bin Maslamah ga je uzjahao sabljom i zabio ga u bok, ubivši ga i mir neka je s njim, a Poslanik, a.s., podsjetio ih je na ono što je satireo u svojim pjesmama i šta mu je štetilo. Zatim je Poslanik, a.s. Pozvao ih je da ga Bog blagoslovi, sve dok on ne napiše pismo između njega i Alija da je ponuda dolazila konkretno od ashaba da se proda oklop i jevrej prije, i to je neka logika, kao što smo gore spomenuli. Po autoritetu Urwe, da je Saad bin Muadh poslao Al-Haritha bin Awsa bin Al-Nu'mana, brata Banu Harite, sa Muhammadom bin Maslamom kod Ka'ba bin Al-Ashrafa, kada je Ibn Al-Ashraf udario -Harithova noga je udarila u muhe mača i njegovi drugovi su ga odnijeli. To je prenio Al-Tabarani i to uključuje Ibn Lahi'ah, a njegov hadis je dobar. Ova predaja je suština i razlikuje se od onoga što je gore spomenuto po tome što stvar nije došla od Poslanika, a.s., već radije idžtihad ashaba, kao i drugi incidenti o kojima ćemo govoriti u nastavku. .

U biografskim knjigama se spominje da je ovaj incident spominjan tokom okupljanja Omajada. Rečeno je za vrijeme vladavine Muavije, a rečeno je i za vrijeme vladavine Marvana ibn al-Hakama, a Muhamed ibn Maslamah je

bio jedan od ljudi koji su sjedili. pa je postao ljut i bojkotirao ove skupove!!... Ibn Wahb je ispričao: Sufjan ibn Uyaynah mi je rekao, po ovlaštenju Omara ibn Saeeda, po ovlaštenju njegovog oca, po ovlaštenju. od Abaye, rekao je: Ubistvo Ibn Al-Ashrafa je spomenuto u prisustvu Muavije, a Ibn Yamin je rekao: Njegovo ubistvo je bilo izdajničko, pa je Muhammed bin Meslama rekao: O Muavija, da li je Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i daj mu mir, budi izdajnik prema tebi, a ti to ne poričeš? Bogami, krov kuće nikada neće pokriti mene i tebe, i nikada se neću osloboditi krvi ovog čovjeka ako ga ne ubijem.

Al-Waqidi je rekao: Ibrahim bin Jaafar mi je rekao, po ovlasti svog oca, koji je rekao: Marwan bin Al-Hakam - koji je bio zadužen za Medinu i sa Ibn Yaminom Al-Nadharijem - rekao je: Kako je bilo ubistvo Ibn Al-a -Ašraf? Ibn Yamin je rekao: Bio je izdajnik, a Muhammed bin Maslama je sjedio, i bio je starac, pa je rekao: O Mervane: Je li Božiji Poslanik, pomilovao ga Allah i spasio, izdajnik u vašem prisustvu? Tako mi Boga, nismo nas ubili osim po naredbi Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi, krov kuće ne štiti mene i tebe osim džamije Jamine, Božjom milošću, ja sam protiv tebe ako ti pobjegneš dok imam mač u ruci, ali ja ću ti udariti njime u glavu Glasnik da vidi Muhameda ibn Maslamu, on je došao dolje i obavio olakšanje. [kovčeg] sa mokrim novinama [ženske kamile] na njemu, pa su mu ljudi ustali i rekli: O Ebu Abd, šta to radiš? Dosta smo ti, pa je prišao njemu i počeo ga udarati papirićem dok mu nije slomio taj papir po licu i glavi dok nije izašao iz sanatorija sa njim kuhaj s njim, a onda je rekao: Tako mi Boga, da imam moć da rukujem mačem, udario bih te njime.

U stvari, ne sumnjam da su ove dvije priče izmišljene iz tri razloga: Ono što je dokazano iz biografije Muhameda ibn Maslame je da se on povukao iz pobune nakon mučeništva Osmana ibn Affana, u skladu sa voljom. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, koji mu je dao mač i rekao mu: (O Muhammede ibn Maslama, bori se sa ovim. Mač za Boga. Ako vidite dvije grupe muslimana kako se bore, udarite kamen s njim dok ga ne razbiješ, onda obuzdaj svoj jezik i svoju ruku dok ne umreš. Došla je sudbonosna smrt, ili pogrešna ruka u svom dvorištu i udarao mačem po kamenu dok ga nije

slomio). On je boravio u Al-Rabzi u gradu i uzeo je drveni mač sve dok nije bio star skoro sedamdeset i sedam godina vjerovatno je projekcija samog "Muawiyah" i prirode vladavine Umayyada, te se stoga očekuje da će reakcija biti veća. ..Treće: Naracija pretpostavlja da je ubistvo Ka'b bin Al-Ashrafa ostavilo veliki uticaj na Jevreje, što je malo vjerovatno ako ih nije pokrenulo u doba Poslanika, neka ga Bog blagoslovi daj mu mir, da prekrši Medinski sporazum ili da vodi ograničeni rat ili da ga zaprijeti, da li bi to postala jedna od elegija napisanih o izdaji u vrijeme Omajada!..

Dakle, ono što zaključujemo jeste da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem - a to će biti potvrđeno u nastavku - nije vodio grupe u mraku koje su vršile atentate na njegove protivnike, i da su bitke islama bile jasne i pod sluh i vid svakoga, uz uzvišenost njihovih ciljeva, ispravnost njihovih ciljeva, plemenitost njihovih motiva i čistoću njihovih oruđa.

Drugi incident: Ubistvo Asmae bint Marwan

Priča se može sažeti da je "Isma bint Marwan bin Umayyah bin Zaid" bila pjesnikinja iz plemena "Bani Khatma" (iz Awsa, a njihov prelazak na islam je odgođen sve do poslije bitke kod Khandaq) i supruga "Jazida". bin Zaid bin Hisn Al-Khattami je mrzila Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i dijelila ju je u To je njen muž, i bila je uznemirena glasnom pobjedom Poslanika, neka ga Bog blagoslovi." i neka mu je mir, na Bedru uz pomoć Ensarija. Ona je sarkastično kritizirala ovo tiransko vodstvo i ovo prisustvo i snažan utjecaj Poslanika među svojim narodom među Ensarima - a on nije bio jedan od njih - postavljajući protiv njega plemena Ensarije. , i kritikujući njihovu potčinjavanje njemu, pozivajući na vrijeme da ga se riješi, vatra osвете se rasplamsala u njenim grudima nakon ubistva nekih od pokretača pobune protiv autoriteta Poslanika, neka ga Bog blagoslovi. i daj mu mir, i ona je osjetila da joj se krug možda približava... i iz njenih izreka, "Tako je napao Banu Malika i Al-Nabita... i Awf, i napao je Banu Khazraja. Ti si me poslušao ko traži utočište od drugih... pa nemoj od Murata ili od Madhaja, ti se tome nadaš nakon što ubiješ glave... kao što se nadaš kuhanom bujonu." Poslanikov pjesnik, Hassan bin Thabit, odgovorio je omalovažavanjem

njenog plemena, što znači da su „Banu Wa'il, Banu Waqif i Khatmah sve nižeg i nižeg statusa od Banu Khazraja“ (imajte na umu da ovdje postoji razmjena nadimaka koji nije odobren od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, niti islamskog zakona).

Postoje dvije priče o njenoj smrti:

Prva tvrdi da ju je Poslanik preduhitrio u izvršenju atentata koji je bio naveden tako što je protraćio njenu krv, pozvao da bude ubijena, a da je njeno ubistvo preduzeo slijepac iz istog plemena zvan „Umair bin Adi Al-Khattami Al-Qadha'i je izvijestio u “Musnad Al-Shihab” (2/46/856), kao i Ibn Adi (6/2156), a na osnovu autoriteta Ibn al-Jawzija u “Al-Ilal” (1). /175), i Ibn Asakir u “Tarihu Damasku” (14/768 - Medina) na autoritetu Muhammeda ibn Ibrahima ibn al-Ala' al-Shamija: Muhammad ibn al-Hajjaj al-Lakhmi Abu Ibrahim al-Wasiti prenosi nas Po autoritetu Mudžalida bin Saida, po autoritetu Al-Sha'bija, po autoritetu Ibn Abbasa, rekao je: Žena iz Banu Khatme je napala Poslanika, neka je mir s njim, satirom. On je rekao: "Ovo je stiglo do Poslanika, a.s., i postalo mu je teže, a on je rekao: "Ko me može spasiti od Mervanove kćeri?" To sam ja, Božiji Poslaniče, on je rekao: "Imaš li datule"? nego je rekao: Pa je ušla da ga vidi. On je ušao. Iza nje je pogledao desno i lijevo (zamislilo je slijepca koji je imao sposobnost da gleda desno i lijevo). ništa osim izdajice, pa je dotakao njenu glavu dok joj to nije utisnuo. Rekao je: Onda je došao Poslaniku (neka su Božiji namaz i mir na njega) i rekao: O Božiji Poslaniče! Imam ga dovoljno za tebe. Rekao je: Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: “Dvije koze se tu neće udarati po glavi (što znači: niko se neće osvetiti za njih)”, pa ju je poslao kao primjer.

Druga priča tvrdi da je to bio zavjet i marljivost od strane ashaba, a Poslanik je to odobrio. gde je žena ležala i spavala, sa svojih petoro dece pored nje, a jedno od njih je imalo bebu na grudima, oduzeo joj ga je, osetio njeno prisustvo, dodirnuo ga rukama i ubio je na grozan način Da ju je svojim mačem ubo prodornim ubodom u grudi, sve dok joj mač nije probio leđa...a vrijeme za to je bilo preostalih pet noći u mjesecu ramazanu (tačno je da je

mjesec ramazan. nije jedan od svetih mjeseci, ali ostaje incident ubijanja lopova u mjesecu ibadeta, čiji post predstavlja jedan od stubova islama. Da li je Poslanik, a.s., izabrao takve vrijeme za atentat A propaganda Kurejšija i arapskih plemena ga još jednom napada kršenjem svetosti svetog mjeseca u njegovoj vjeri, pogotovo što dokrajčiti ovu ženu nije prioritet da bi se brzo pošlo za rukom?! i to u ovom osjetljivom trenutku, i može se odgoditi za odgovarajuće vrijeme, jer je njena lokacija poznata i neće se promijeniti njena opasnost, ma koliko velika, neće se uporediti sa bitkama koje zahtijevaju nužda i brze odluke i odluke. dovesti do borbi u mjesecu ramazanu, na početku devetnaestog mjeseca seobe Odabranog, neka ga Bog blagoslovi i spasi.

El-Waqidi (lažljivac i jedan od autora hadisa) prenosi u "Al-Maghazi" (str. 173) i na osnovu Al-Qadha'ija (858): Abdullah bin Al-Harith mi je ispričao, na autoritet njegovog oca: (Zaista, Asma bint Marwan je od Benu Umayyah bin Zeyda. Ti si pod Jezidom bin Zejdom bin Hisn Al-Khattimijem. Ona je nudila Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, kritizirala islam, i huškati protiv Poslanika, neka je Božija molitva i mir na njega, rekao je Umair bin Adi bin Kharsha bin Umayyah, itd. Kada je čuo njenu izjavu i njeno huškanje: O Bože, zavjet si protiv mene: ako vratim Poslanika Bože, neka je mir na njega, u Medinu, ubiću je - i Božiji Poslaniče ◆ Neka je Božiji dova i mir na njega tog dana na Bedru neka je nad njim, vratio se sa Bedra, Umair bin Adi joj je došao usred noći dok nije ušao u nju u njenu kuću (kako slijepa osoba može znati ulaze i izlaze iz kuće), a oko nje je bila grupa od njene djece koja spavaju, od kojih je neka dojila? Pa ju je opipao svojom rukom i našao dijete koje je dojila, pa ga je odmaknuo od nje, zatim je stavio svoj mač na njena grudi dok ga nije provukao kroz njena leđa, zatim je izašao i klanjao jutarnju molitvu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u Medini, kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, otišao, pogledao je Umejra i rekao: "Jesi li ti ubio Mervanovu kćer?" Rekao je: Da, tako mi oca, ti, o Božiji Poslaniče.

Umejra se plašio da je izdao fetvu protiv Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je ubije. Rekao je: "Dvije koze ne treba da se tuku glavama, prvi put sam čuo ovu riječ od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem", rekao je

Umair, pa je Poslanik, a.s., okrenuo se On se okrenuo onima oko sebe i rekao: Ako želite da pogledate čovjeka koji je pomogao Bogu i Njegovom Poslaniku u nevidljivom, onda pogledajte Umaira bin Adija. Rečeno je da je, kada se vratio u Medinu nakon bitke na Bedru, zatražio od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dozvolu da je ubije. Tako je i uradio.

Poslanik Umair je iz tog vremena nosio nadimak Al-Basir. Ovaj događaj je imao veliki utjecaj na preobraćenje muškaraca plemena Bani Khatma u islam Prije toga, bilo je nekoliko muslimana koji su se plašili nasilja plemena, uključujući Umaira bin Adija, koji se zvao Al-Qari, Abdullah bin Aws, i Khuzaymah bin Thabit.

Tekst priče kroz dva kazivanja, koji je objavljen u nekim knjigama o nasljeđu (pripovijeda Al-Qadha'i u "Musnad Al-Shihab" (856), Al-Khatib u "Al-Tarikh" (13/99) , Ibn Asakir u svom "Tarihu" (51/224), i Ibn Omar Al-Harbi u svom "Fawa'idu" (50)) To potkopava tolerantnu i plemenitu sliku Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i mir podari , i vodi ka nasilju u njegovim najvećim i najružnijim oblicima Savremeni učenjaci hadisa su se složili oko slabosti ove priče i odbacili je jer njen lanac prenošenja uključuje lažnog pripovjedača, naime Muhameda ibn al-Hajjaja al-Lakhmija, Abu Ibrahima al-. Vasiti, po autoritetu Mudžalida ibn Sa`ida, po autoritetu al-Sha'bija, po autoritetu Ibn Abbasa, iako sam tekst jasno priznaje ovu činjenicu, dovoljan je dokaz da ga opovrgne.. dokazano da je on, neka je mir na njega, zabranio ubijanje žena; Ebu Davud (2669) prenosi od Raba bin Rabija koji je rekao: Bili smo sa Božijim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, na pohodu, i vidio je ljude kako se okupljaju oko nečega, pa je poslao čovjek i rekao: Pogledaj zbog čega su se ovi ljudi okupili, a on je došao i rekao: "Zbog žene koja je ubijena, i rekao je: Ova žena nije trebala da se bori." Poslao je čovjeka i rekao: (Reci Halidu da ne ubijaju ženu ili nasilnog muškarca.) To je potvrdio Al-Albani u "Sahihu Ebi Davudu".

Treći incident: Ubistvo Abu Rafi Salama bin Abi Al-Haqiqa

Motivi za ovo ubistvo bili su huškanje ovog "Selama" - koji je bio Jevrej iz Banu Nadira i jedan od njihovih istaknutih vođa kojeg je Poslanik, a.s.,

evakuirao iz Medine - a nije ubijen. sa Banu Kurejzom kao njegovim prijateljem Huyay ibn Akhtab je ubijen - stranke protiv Poslanika, a.s., a on im je pomogao sa mnogo novca. Razlog za to je nadmetanje između Awsa i the Hazradž u dobijanju časti atentata, a da jedna strana ne monopolizira njenu vrlinu nad drugom, i to je jedna od najčudnijih stvari koje knjige o nasljeđu nose u smislu predaja i razloga.. Ibn Ishak je rekao: Muhammad bin Muslim bin Shihab Al-Zuhri mi je rekao, na osnovu ovlaštenja Abdullaha bin Kaab bin Malika, rekao je: Jedno od onoga što je Bog učinio za svog Poslanika, neka je Bog blagoslovio ga i spasio ga, je da su ove dvije četvrti Ensarije, Evisi i Hazradž je jahao sa Božijim Poslanikom, neka ga Bog blagoslovi i podari mu, kao što je jahao dva pastuha, ništa nije učinio za Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i podari mu. Hazraj je rekao: Tako mi Boga, ti nećeš oduzeti ovo, što je naklonost prema nama u očima Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasi, a u islamu je rekao: Neće stati dok ne budu potpisati tako nešto. I kada su Hazradž uradili nešto, Aws su rekli istu stvar I kada su Aws napali Ka'b bin Al-Ashrafa u njegovom neprijateljstvu prema Božijem Poslaniku, neka ga Bog blagoslovi i spasio, Hazradž je rekao: Tako mi Boga. , nikad nam to nećeš prihvatiti kao uslugu. On je rekao: Zatim su razgovarali: "Ko je čovjek koji je tako neprijateljski nastrojen prema Božijem Poslaniku, pomilovao ga Allah i spasio, kao Ibn al-Ashraf, pa su spomenuli Ibn Ebi al-Haqiqa, koji je bio u Khaybaru?" . Pa su zamolili Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i dopusti, da ga ubije, a on im je dozvolio

Al-Buhari je izvijestio o incidentu u dvije predaje o autoritetu Al-Baraa bin Aziba...oni se mogu sažeti u činjenicu da je „Božiji Poslanik, neka je na njega Božija molitva i mir na njega, poslao ljude iz ensarija Abu Rafi'u al-Jewu, a Abdullah bin Atik im je nanio štetu Božijem Poslaniku, neka je s njim u pomoći, i bio je u svojoj tvrđavi Kada su joj se približili, a sunce je zašlo, a ljudi su počeli da se tjeraju (tj. bili su zauzeti stokom koju su selili), Abdulah je rekao svojim drugovima: Sjedite gdje ste. Odlazim i radujem se vrataru (Jevreji su se sklonili iza Hosa Mi smo nepobjedivi i zodijački je rekla: „Bilo je potrebno provući se kroz njegove sigurnosne rupe.“ Možda bih mogao ući,

pa je prišao sve dok se ne pojavi. prišao je vratima, pa se pokrio odjećom kao da se olakšava, a ljudi su ušli (znači, završili su posao na salašima i pijacama i otišli u tvrđave da se odmore kako se približava vrijeme zalaska sunca) , pa je navijao za njega Vrtar: O Abdullah, ako želiš ući, onda uđi (stražar je bio zbunjen u vezi s tim i nije bio sumnjičav, jer je mislio da je jedan od ljudi tvrđave, pogotovo što je on. pokrio sam mu glavu, pa sam ušao u zasjedu, a kada su ljudi ušli, on je zatvorio vrata, a zatim objesio slušalicu na klin : I tako sam otišao u Al-Aqlid (množina od Uklid, što znači: ključ), i uzeo sam ga i otvorio vrata Ebu Rafi' je boravio sa Samarom, a on je bio u svojoj gornjoj sobi (tj. na krovu kada su ga Samarovci napustili, (Bili su na ljetnom okupljanju i večeri, a kad su otišli, glasovi su se smirili i utihnuli, a on se sakrio i posmatrao ih u štalu s magarcima na kapiji). tvrđavu.) Otišao sam do njega i uvjerio se da mi se svaki put kad otvorim vrata zatvore iznutra: Ljudi su mi se zakleli da neće biti iskreni sa mnom dok ga ne ubijem (Zatvorio je vrata za sobom dok zatvara vrata Jevreja koji žive spolja, tako da će ljudi biti zauzeti otvaranjem ako ga osete i osete, kako bi sprečio da ga progone pre nego što završi svoju misiju. I prišao sam mu, a on je bio u mračnoj kući među svojom porodicom, pa sam rekao: O, Ebu Rafi' je rekao: Ko je ovo. Pao sam prema zvuku i udario ga mačem dok sam bio zapanjen, ali nisam ništa pjevao (promašio je zbog slabog vida i mraka mjesta), a on je viknuo, pa sam izašao iz kuće i ostao nedaleko, onda sam ušao u njega i rekao: "Kakav je ovo zvuk, Ebu Rafi'?" (Odmaknuo se, pa mu se opet vratio u vidu pomagača i namamio ga pitanjem nakon što je promijenio glas da bi se uvjerio u njegov identitet i dokrajčio ga.) Rekao je: Jao tvojoj majci, čovjeku. u kući me udario mačem prije. Rekao je: Pa sam ga jako udario, ali ga nisam ubio. Onda sam mu stavio vrh mača, tj. (oštricu mača) u stomak dok ga nije uhvatio za leđa, tako da sam znao da sam. ga je ubio pa sam počeo da otvaram vrata, vrata po vrata, sve dok nisam stigao do njega, pa sam spustio nogu (tj. noga mu je okliznula dok je mislio da mu je noga na zemlji kada je bila daleko). , i vidio sam da sam završio na zemlji, pa sam u mjesečini pao i slomio nogu, pa sam je zavezao turbanom, a onda sam krenuo dok nisam sjeo na vrata, i rekao: Neću izaći večeras dok ne saznam: jesam li ga ubio? Kada je pijetao zapjevao, ožalošćeni je ustao na zid i rekao:

Tugovao je Ebu Rafi', trgovac naroda Hidžaza (bio je siguran u smrt svoje mete čekajući zvaničnu obavijest iz unutrašnjosti utvrde). Pa sam otišao do svojih ashaba i rekao: Spas, jer je Bog ubio Ebu Rafi'a, pa sam otišao do Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao mu, a on je rekao: "Ispruži noge." Tako sam raširila noge, a on ih je obrisao kao da ih nikad prije nisam povrijedio."

Zaustavljanje na nekim mjestima u romanu to logično slabi. Prema romanu, formiran je tim od Hazraja da izvrši atentat na Abu Rafi'a bin Atik, ko je bio najslabiji od njih na vidiku, a koje su njihove tacne uloge? Buhari je rođen 194. godine po Hidžri, a Ibn Ishak je umro 151. godine po Hidžri. U njemu je učestvovalo pet članova Hazradža iz Banu Salamah: Abdullah bin Atik, Masoud bin Sinan i Abdullah bin Anis Qatada Al-Harith bin Rabi', i Khuza'i bin Aswad u operaciji atentata, gdje su "stajali na njegovim vratima i tražili dozvolu za njega, a zatim im je izašla njegova žena i rekla: Ko ste vi? su Arapi koji traže hranu. Ona je rekla: Ovo je tvoj prijatelj, pa je on rekao: Kada smo ušli i zatvorili sobu između nas i nje, rekla je : Onda je njegova žena viknula i pozvala nas, a mi smo pojurili k njemu - dok je bio na svom krevetu - sa svojim mačevima, nije nas vodio k njemu u crnoj noći osim svoje bjeline kao da jeste lažljivi Koptić On je rekao: I kada je njegova žena viknula na nas, on je natjerao Čovjeka među nama da digne svoj mač na nju, a zatim spomene ono što je Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovio, zabranio, pa šta je sa njegovim. Da nije bilo toga, završili bismo s tim preko noći. Rekao je: Kada smo ga udarili svojim mačevima, Abdullah bin Anis ga je napao mačem u stomaku dok ga nije proboo, govoreći: Qutni Qutni: što znači, dovoljno mi je moje, rekao je: I izašli smo. i Abdullah bin Atik je bio čovjek sa lošim vidom. On je rekao: Pao je sa stepenica i njegova ruka je bila jako nagnječena. , pa smo ušli u njega On je rekao: Pa su zapalili vatru, i postali su žestoki na sve strane tražeći nas. On je rekao: Sve dok nisu očajali, vratili su se svome saputniku, pa su ga opkolili dok je on sudio. Rekao je: Pa smo rekli: Kako znamo da je Božji neprijatelj mrtav? Rekao je: Jedan čovjek među nama je rekao: Ja ću otići da te pogledam, pa je krenuo dok nije ušao među ljude. Rekao je: Zatekao sam njegovu ženu i Jevreje oko sebe sa

lampom u ruci, kako mu je gledala u lice, razgovarala sa njima i govorila: Tako mi Boga, čuo sam glas Ibn Atika, a onda sam lagao samoga sebe i rekao: Ibn Atik je došao u ovu zemlju? Zatim se okrenula prema njemu, pogledala mu lice, a onda rekla: „Tako mi Boga Jevreja,“ i nisam čula nijednu riječ koja bi mi bila draža od nje. Rekao je: Onda je došao k nama [i rekao nam] novosti. Tako nas je naš prijatelj tolerisao i došao kod Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio, i obavijestili smo ga o ubistvu Božijeg neprijatelja, ali smo se razlikovali od njega u pogledu njegovog ubistva. Rekao je: Tada je Božiji Poslanik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao: „Donesite svoje mačeve i rekao je: Pa smo mu ih doveli, a on ih je pogledao i rekao: „Ovaj mač Abdullaha bin Anisa je ubio. Vidim tragove hrane na njemu.“...Ovdje predaja je lišena načina na koji su se petorica infiltrirali u tvrđavu prije nego što su ušli u Abu Rafijevu odaju. To također iskreno pokazuje Ibn Atikov loš vid, zbog čega je teško povjerovati da je on Sam je izvršio ovaj zadatak, baš kao što je Al-Bukhari uradio sam, pogotovo jer priča koju razmatramo favorizuje ulogu Abdullaha Ibn Anisa u ubistvu Čovjek je poduzeo mjere opreza u vezi sa ovim pitanjem mijenjajući svoj glas između dva puta, kao što je navedeno u Al-Bukharijevom predanju. Haqqiq se pretvorio u nadmetanje između pet počinitelja i za onoga ko dobije čast u tome, iako nam neke predaje ne daju nikakvu drugu ulogu osim uloge Ibn Atika u njegovom dokrajčenju... i to u lice nepostojanje saglasnosti u narativima o detaljima ovog incidenta sa prihvatljivom logikom i uvjerljivim slijedom, pa čak i slaganje oko ekstremiteta koji je Ibn Atik slomio, bilo ruka ili noga, način bijega i skrivanja od pogleda , i kako je Ibn Atik bio osiguran među Jevrejima nakon što je bio povrijeđen, a da ga niko nije posumnjao, i čekao među njima do zvanične objave Abu Rafijeve smrti?!

Smatram da ove predaje ne treba uzimati u obzir i da se na njih ne treba oslanjati pri utvrđivanju da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, praktikovao politiku atentata na svoje protivnike jer bi to, u okvirima logike, za njih je bilo bolje da se upućuju na vođe arapskih plemena i istaknute jevrejske vođe - kao što sam već rekao i ponavljam - Nije malo pjesnika

bezvrijednih, baš kao i Plemeniti Kur'an, koji nije zanemario nijedan glavni ili mala stvar u Poslanikovom javnom ili privatnom životu i poslovima ashaba, da li je to pitanje kao što je ovo bez pojašnjenja ili zakona Mir neka je s njim, zabranio je ubijanje. Licemjer "Abdullah bin Ubayy bin Salul", u Sahihu Muslimu, po ovlasti Jabira bin Abdullaha, rekao je: Bili smo sa Poslanikom, a.s. bitke, kada je jedan čovjek iz doseljenika šutnuo čovjeka iz Ensarija, a Ensari su rekli: O, Ensar Arr, a imigranti su rekli: O imigranti, a on je rekao Božiji Poslaniče, neka ga Bog blagoslovi i spasi : Šta je sa tvrdnjom o neznanju? Rekli su: O Božiji Poslaniče, jedan čovjek iz redova doseljenika je šutnuo čovjeka iz Ensarije, a on je rekao: Ostavi to, jer je to čuo Abdullah bin Ubayy i rekao: "Učinili su to, tako mi Boga, ako su." povratak Otišli su u Medinu da iz nje protjeraju časnije i podlije. Omar je rekao: Dozvolite mi da odsiječem vrat ovom licemjeru.

Što se tiče dokumenata za izreku Uzvišenog u suri El-Tawbah, 13. i 14. ajet: (Zar se ne borite protiv naroda, mi ćemo imati njihove vjere, a oni su zainteresovani Ako ste vjernici (13), oni će biti mučeni od Bog svojim rukama i posrami ih, a on će te podržati sa njima i izliječiti rituale (14) Što se tiče zakonitosti ubijanja protivnika, propustili su da razmisle o njegovom tumačenju: "Dopuštenost borba ne zahtijeva dopuštenje ubijanja, jer je borba reakcija koja zahtijeva da se čin borbe odvija na obje strane, a ni ubijanje, tako da shvatite, Badr al-Din al-Aini je također naveo u svojoj knjizi: Umdat Al-Qari Sharh Sahih Al-Bukhari." Al-Bayhaqi je citirao riječi Al-Shafi'ija: "Tuča nije oblik ubijanja, možda je dozvoljeno boriti se protiv čovjeka, ali nije dozvoljeno ubiti ga."

Prijavljena ubistva:

U bici kod Bedra:

Čim su se muslimani vratili sa zarobljenicima iz Kurejšija, stigli su do "Wadi Al-Safra" blizu Medine, i odmorili su se, jer je tamo bilo usjeva i vode, naredio je Poslanik, a.s ubistvo Al-Nadhara bin Al-Haritha i Uqbe bin Abi Muaita, među zarobljenicima, jer su bili ratni zločinci tvrdoglavi u nevjerici, nema nade u njihovu pravednost, a Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i

podari, pokušao da uspostave jasne dokaze protiv njih na osnovu svjedoka. Ibn Ishak kaže: „Čak i kada je Božiji Poslanik, a.s., bio u Al-Safri, naredio je da se ubiju Al-Nadr ibn Al-Harith i Ali ibn Ebi Talib, neka je Bog zadovoljan sa njim, ubio ga je onda dok nije bio u Irk Al-Dabiji, pa je, neka ga Bog blagoslovio, naredio ubistvo Ukbe ibn Ebi Muaita kada je Božiji Poslanik naredio. neka je Allahova molitva i mir na njega, ubio ga: Ko je za djevojku, o Muhammede, rekao je: “Vatra.” Kada mu je Asim bin Thabit došao, rekao je: "O ljudi iz Kurejšija, šta da ubijem od onih koji su ovdje" rekao je: "Zbog vašeg neprijateljstva prema Bogu i Njegovom Poslaniku." Poslaniče, neka ga Bog blagoslovi i spasi: Hoćeš li me ubiti, o Muhammede, iz reda Kurejšija, Allah ga blagoslovio i spasio, rekao je: “Da!” Znaš li šta mi je ovo uradilo? Došao je dok sam klanjao iza Makama, pa mi je stavio nogu na vrat i namignuo, a nije je podigao dok nisam mislila da će mi se oči zatvoriti. On je ponovo došao sa korpom za ovce na mojoj glavi klanjajući, pa je došla Fatima i oprala mi to s glave.”

U bici na Uhudu:

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije ubio nijednog od mušrika svojom rukom osim Ubayy bin Khalafa. On bi rekao: O Muhammede, ja ću te svaki dan nahraniti sa šakom kukuruza njega i daj mu mir Zaista, ja ću te ubiti, ako Bog da. Dakle, ubijanje Poslanika je bila legitimna reakcija i samoodbrana, po autoritetu Urve ibn Al-Zubaira, koji je rekao: Ubayy ibn Khalaf, brat Banu Jumaha, se zakleo dok je bio u Meki. Oni bi ubili Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio. ako Bog da.” Kada je bio dan Uhuda, moj otac je došao do gvožđa, maskiran, i rekao: Neću biti spašen ako Muhamed bude spašen. Tako je napao Božijeg Poslanika, neka su Božiji namaz i mir na njega, želeći da ga ubije Musaba bin Umaira, brata Banu Abd al-Dara, štiteći Božijeg Poslanika, neka je na njega Božija molitva i mir. sreo ga je Musab bin Umair, a Božiji Poslanik, neka je mir na njega, vidio je ključnu kost Ubayy bin Khalafa iz procjepa između Sabbaghaha i jajeta, te ga je ubo u nju svojim kopljem , i on je pao na zemlju iz njegovog uboda, pa su mu prišli i nosili ga dok je urlao na bika. Spomenuo im je riječi Božijeg Poslanika, pomilovao ga Allah i spasio: “Ubiću svog oca.” Zatim je rekao:

Tako mi Onog u čijoj je ruci moja duša, da je ovaj koji je sa mnom bio među ljudima Dhu al-Majaza, svi bi umrli. Odmah je otišao bez žaljenja.

Osvajanje Meke

Kada je Bog dao Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, osvajanje Meke, on je povjerio svojim muslimanskim prinčevima da uđu u Meku i da se ne bore ni sa kim osim protiv onih koji su se borili protiv njih, osim protiv grupe koju je On isključio iz pomilovanja njihovo ubistvo Saad bin Abi Waqqas kaže: Kada je bio dan osvajanja Meke, on je osigurao Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i spasio, rekao je ljudima, osim četiri muškarca i dvije žene (šest), rečeno je devet, a u nekim pričama rečeno je deset), a on je rekao: Ubijte ih čak i ako ih nađete kako se drže za zavjese Kabe: Ikrimah ibn Ebi Jahl, Abdullah ibn Khatal, i Muqays ibn Sub Abbah i Abdullah bin Saad bin Abu al-Sarh je rekao: "Zar među vama nije bilo razumnog čovjeka koji bi se suprotstavio ovom čovjeku kada je vidio da uskraćujem ruku da mu se zaklem na vjernost i da ga ubijem?" Rekli su: "Ne znamo, o Božiji Poslaniče, šta je u tvojoj duši, hoćeš li nam, molim te, klimnuti svojim očima?" Rekao je: Ne priliči proroku da ima izdajničke oči (tj. krije u svom srcu ono što ne otkriva ljudima, gestikulira očima, glavom ili rukom, namiguje i druge skrivene radnje koje su oblici izdaja koja ne priliči statusu Poslanika, a.s. Na osnovu ovoga, našeg istraživanja, svrhe i onoga što mu je cilj).

Razlozi za trošenje krvi isključenih:

1- Abd al-Uzza bin Khatal al-Fihri: od Banu Taym bin Fahr bin Ghalib, a njegovo ime je u predislamsko doba bilo "Abd al-Uzza, kada je prešao na islam i migrirao u Medinu, maj Bog ga blagoslovio i spasio, nazvao ga je "Abdullah", a njegovo ime je rečeno da je Abdullah bin Abd al-Uzza bin Khatal, a takođe se zvalo Abdullah bin Anas bin Khatal, i rečeno je da je "Khattal" koji nosi u lancu imena je nadimak, a ne ime, a njegovo pravo ime je "Abdul Manaf", a ovaj nadimak je dobio jer mu je jedna brada bila kraća od druge, a "Abdul Uzza" ili "Abdullah" otpadnik od islama nakon što je ubio čovjeka bez krivice osim što je zanemario pripremiti hranu za sebe!! Detalji incidenta su prema onome što je ispričao Al-Waqidi: "Njegov zločin

je bio što je prešao na islam i migrirao u Medinu, a Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je poslao kao kurira. (ili ovjerovitelj, tj. prikupljanje zekata i milostinje), i poslao je M. Došao mu je čovjek iz Huza'a, koji mu je spremio hranu i služio ga, pa su ostali u imanju (mjesto sastajanja beduina radi milostinje), pa mu je naredio da mu pripremi hranu (da mu zakolje kozu), i spavao je pola dana, a probudio se dok je El-Khuza'i spavao i nije mu ništa spremio, pa se naljutio sa njim, pa ga je udario. Nije odustao od toga dok ga nije ubio, rekao je: Tako mi Boga, Muhamed će me ubiti zbog njega ako mu dođem, a on se odrekao dobročinstva. je uzeo i pobjegao u Meke. Ljudi iz Meke su mu rekli: Šta te vraća k nama On je rekao: Nisam našao bolju religiju od tvoje. Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i podari mu da pjevaju s njim, a mušrici će ući na njega i njegove dvije kvinte i piti vino, a dva kvinteta će pjevati sa tom satirom kada je došlo do osvajanja Meke, izašao je kao borac da se suprotstavi snagama Khalida bin Al-Walida u Khandami. Muhammad bin Omar je rekao: Kada je Božiji Poslanik ušao - neka ga Bog blagoslovi i dao mu je mir - u Dhi. Tuwa, Ibn Khatal je došao sa vrha Meke, naoružan gvožđem, uzjahao na konju i sa štapom u ruci, prošao je pored kćeri Saeeda bin Al-Aasa i rekao im: Tako mi Boga, Muhamed neće ući. sve dok ne vidite batine kao usta aukcijske kuće, onda je izašao dok nije stigao do štale, i video je konje Božije, i video je borbu, i strah je ušao u njega, dok ga nije savladao drhtaj, tako da. vratio se dok nije stigao do Kabe, zatim je sišao sa konja, spustio oružje, došao do Kuće i ušao pod njene zavjese, a čovjek iz Banu Ka'ba je uzeo oružje i vidio da mu je konj hrom, pa je popeo se na nju i pridružio se Božijem Poslaniku - neka ga Bog blagoslovi i mir podari u Al-Hudžunu.

Ibn Hatal je mislio da će ga vezanost za zavjese Kabe spasiti od njegovih jasnih i deklariranih zločina, koji zahtijevaju odvracajuću, jasnu i također proglašenu kaznu zauzvrat, pa je naredio da ga ubiju čak i ako se pričvrsti za njene zavjese. U Sahihu al-Bukharija po autoritetu Enasa bin Malika da je Božiji Poslanik, a.s., ušao u godinu osvajanja i Njegovu oproštenu glavu, pa zašto ju je skinuo, a došao je čovjek i. rekao: Ibn Hatal se drži zavjesa Kabe, pa je rekao: Ubijte ga. Abu Barza ga je ubio uz učešće Saeed bin Harita, ili

Saeed bin Dhu'ayb ga je ubio, ili Al-Zubair bin Al-Awwam, a njegovo ubistvo se dogodilo između Makama i Zamzama.

Što se tiče Kajnata Ibn Hatala ("Fartna, a rečeno je, "Fartna" i "Qariba, i rečeno je, Arnab"), prema Al-Tabariju u njegovoj historiji, jedan od njih je ubijen, a drugi je pobjegao sve do Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i spasio, osigurao je njenu sigurnost nakon što ju je osigurao. Za vrijeme kalifata Osmana, Sare, sluge Banu Hašima, ili Amr bin Hashima bin Al-Muttaliba bin Abd Manafa, ona je bila žalosna pjevačica u Meki, pa je pjevala s njim . Ona je ta koja je među svojim pletenicama otkrila poruku Hatiba Ibn Ebi Balta'a (vidi priče iz poslovice). Ona je prije toga došla Poslaniku, a.s., žaleći se na potrebu i siromaštvo nakon toga. Mušrici Kurejšija su se suzdržali od slušanja pjevanja nakon bitaka na Bedru i Uhudu. Tada joj je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: Zar nemaš ono što te obogaćuje u svom pjevanju? wailing! rekla je:

O Muhammede, od ubijanja onih koji su ubijeni u Bedru, Kurejšije su prestale da slušaju pjevanje, pa su joj dali kamilu za hranu, a ona se vratila Kurejšijima dok je slijedila njihovu vjeru. Bilo je neslaganja oko njene sudbine nakon osvajanja, pa se govorilo da je prešla na islam i da je živjela do hilafeta Ebu Bekra ili Omara ibn El-Hattaba, dok je El-Waqidi tvrdio da je Poslanik, a.s. neka je nad njim, naredio da se ona ubije. U svakom slučaju, njena uloga tokom sukoba između Poslanika i mušrika bila je vrlo sumnjiva i skrivena.

2- Muqais bin Sababa Al-Kindi: On je prešao na islam i dobio novac za krv za svog brata kojeg je zabunom ubio jedan od Ensarija. Kao otpadnik, njegova priča je sažeta prema predaji Abdullaha bin Abi Bakra bin Muhammada bin Amr bin Hazma: "Muqais bin Subaba, brat Hišama bin Subabe, došao je Božijem Poslaniku, neka ga Bog blagoslovi i podari. mu mir, u Medinu i proglasio islam, tražeći krvlju svog brata Hišama, a ubio ga je musliman na dan Banu al-Mustaliqa i nije ga smatrao ničim osim mnogobošcem, pa je Božiji Poslanik , Allah ga blagoslovio i spasio, rekao mu je: E On je odrastao. Tvoj brat je ubijen, pa mu je naredio da se ubije, pa ga je uzeo, pa je ostao

kod muslimana sa necim. dove i mir nad njim, donesen po Sunnetu godine Thumailah bin Abdullah između Safe i Merwe” koji je prenio Al-Bayhaqi, uključio je u svoju historiju jadikovanje Muqaysove sestre prema njemu: “Zašto mi je život, on je imao. osramoćena Numaila Rahta... a gosti zime su srceparajući u Muqays-u, neka Bog blagoslovi oči onih koji su vidjeli nekoga poput Muqays-a... ako su žene na porođaju utihnule.

3- Al-Huwayrith bin Naqeed i Habbar bin Al-Aswad

Spojio ih je gnusni zločin protiv Lady Zeinab, kćeri Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i napali su je - a Al-Abbas bin Abdul Muttalib je pripremio kćeri Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem njega i daj mu mir, za put da sustigne Odabranicu u Medini - pa su uboli kamilu sa njom (tj. uboli joj zadnjicu ili bok), pa je pala na stijenu i pobacila se sve dok nije umrla, a Fatima i Umm Kulthum, dvije kćeri Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, su također povrijeđene na isti način i pale su na zemlju, što nije u skladu sa viteštvom i viteštvom -Huvejrit, kada je njegova krv prolivena na dan osvajanja, zatvorio mu je vrata i širio glasine da je bio u pustinji i da je hteo da pobjegne iz jedne kuće u drugu, ali Ali bin Abi Talib je uspeo da mu odrubi glavu , ali što se tiče Habbara, zemlja je postala preuska za njega, pa je pokušao da pobjegne i sakrije se, pokajavši se i priznavši svoj grijeh, i predao se pred njim, neka ga Bog blagoslovi mir, pomilovao ga, jer je on bio taj koji je izazvao smrt njegove kćeri, jer je oprost jedna od stvari, neka ga Bog blagoslovi i podari mu mirisnu biografiju sa svojim protivnicima, a ako bi neka kršenja zahtijevala kaznu zbog svoje težine, zločin bi bio javno objavljen i kazna bi bila proporcionalna zločinu u potpunoj transparentnosti i oko toga se ne bi složila dvojica.

4-Abdullah bin Saad bin Abi Sarh

Pominjana je priča o njegovom otpadništvu, a to je iz Knjige Otkrivenja, i ono što je uslijedilo nakon izazivanja svađe oko Časnog Kur'ana, zatim o prolivanju njegove krvi na dan osvajanja i zagovoru Osmana. ibn Affan za njega, koji je bio njegov brat koji je dobio sa Poslanikom, neka ga Bog blagoslovi i spasio, i koji je prihvatio njegovu zakletvu nevoljno, iz stidljivosti

zbog mnogih stvari na kojima je Osman insistirao, i to u knjizi "Al-Tabaqat Al-Kabir" od Muhammada bin Saada bin Mani' Al-Basrija Al-Zuhrija, poznatog kao Ibn Saad, kako slijedi: "Rekli su: Abdullah bin Saad bin Abi Sarh je prešao na islam u prošlosti, i on je pisao Božijem Poslaniku, neka ga Bog blagoslovi i dao mu je objava, i možda mu je Božiji Poslanik to diktirao, Sveznajući, neka su Božije molitve i mir neka je na njemu Sveznajući i Mudri je to napisao, a Božiji Poslanik, neka je na njega, pročitao je i rekao: Ovako je Bog.

I on to odobrava.

Abdullah bin Saad je bio fasciniran i rekao: Zaista, ja ću mu pisati šta god želim.

Pobjegao je iz Medine u Meku kao otpadnik, a Božiji Poslanik, a.s., prolio je njegovu krv na dan osvajanja.

Tako je došao Osmanu bin Affanu, koji je bio njegov brat koji je dobio, i rekao: O brate, tako mi Boga, izabrao sam te od bilo koga drugog, zato me zadrži ovdje. Idi kod Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasi. pričaj mu o meni, jer da me je Muhamed udario u onu u kojoj su moje oči Zaista, moj zločin je najveći od zločina.

Othman je rekao: Da, idi sa mnom.

Abdulah je rekao: Tako mi Boga, ako me vidi, on će mi odrubiti glavu i neće se raspravljati sa mnom, On je prolio moju krv, a njegovi drugovi me traže na svakom mjestu.

Osman reče: Idi sa mnom i neće te ubiti, ako Bog da.

Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i spasio, nije bio prestravljen osim kada je Osman uzeo za ruku Abdullaha bin Saada bin Ebi Sarha, koji je stajao ispred njega.

Onda je Osman došao Poslaniku, a.s., i rekao: O Božiji Poslaniče, njegova majka me nosila i šetala ga, i dojila me i odbila ga je bila ljubazna prema meni. i ostavi ga, pa mi ga dade.

Dakle, Božiji Poslanik, neka su Božije dove i mir na njega Riječi, ali Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je predstavljen čovjeku, tako da će čovjek biti napravljen, i udariće se po vratu , jer to nije vidio, Osman se naslonio na Božijeg Poslanika, pomilovao ga Allah i spasio, ljubeći mu glavu i govoreći: O Božiji Poslaniče, da mu se zakleš na vjernost, neka su moj otac i majka žrtvovani za ti.

Božiji Poslanik, pomilovao ga Allah i spasio, je rekao: Da, onda se okrenuo svojim drugovima i rekao: Šta vas je spriječilo da jedan čovjek među vama ode do ovog psa i ubije ga? reci: nemoralna osoba? .

Abbad bin Bišr je rekao: Zar mi nisi klimnuo glavom, o Božiji Poslaniče? Tako mi Onoga koji te poslao sa istinom, pratit ću tvoju stranu na sve strane, nadajući se da ćeš pokazati na mene pa ću mu odrubiti glavu.

I kaže se: Rekao je: Ovo je Ebu Al-Jusr, i rečeno je: Omer bin El-Hattab, a možda su svi to rekli, pa je Božiji Poslanik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao: Ja se ne bojim Pozivajući se, a neko je rekao: Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je tog dana rekao: Zaista, oči Poslanika neće biti izdajice prema njemu blagoslovio ga i spasio, zakleo mu se na vjernost na osnovu islama.

Nakon toga, svaki put kada je vidio Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio, Abdullah je počeo bježati od njega, rekao je Božijem Poslaniku, neka ga Bog blagoslovi i spasi majko, ako si vidjela Ibn Umm Abdullaha kako bježi od tebe svaki put kad te vidi.

Tada se Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i spasi, nasmiješio, a zatim rekao: Zar mu se nisam zakleo i vjerovao mu je rekao: Da, to jest, Božiji Poslanik, ali on se sjeća veličine? njegov zločin u islamu.

Zatim je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: Islam zamjenjuje ono što je bilo prije njega, pa se Osman vratio Abdullahu bin Saadu i obavijestio ga, a on je dolazio i pozdravljao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. njega, sa ljudima nakon toga." Iako nije prošlo kratko vrijeme od ovih incidenata, oni su ostali zaglavljani u svijesti javnosti, što je pratioca Abdulaha bin Abi Sarh učinilo predmetom optužbi, nezadovoljstva i nepoželjnosti od strane javnosti." Kada je preuzeo vlast nad Egiptom za vrijeme vladavine kalifa Othmana bin Affana, ono što je podstaklo negativne poglede na njega je opterećivanje Egipćana porezima, što je natjeralo egipatsku maštu da plete priče o hiljadu i jednoj noći dostojanstvo i vrlina, uključujući i ovu priču koju je u "Osvajanju Egipta i njegovim vijestima" spomenuo Abu Al-Qasim Abd al-Rahman bin Abdullah bin Abd al-Hakam Ibn Ayn al-Qurashi al-Masry

"Stariji šejk, Abdullah bin Abi Sarh, zaljubio se u prelijepu Egipćanku po imenu Basisa bint Hamza bin Lisharh. Bila je zaručena za muslimanskog viteza po imenu Alqamah bin Yazid al-Ghataifi. Živjeli su strastvenu ljubavnu priču sve do Ibn Abi Sarha postao fasciniran njome, a njen verenik je bio primoran... Zato što ju je ostavio zbog njega i odustao od nje, a u časnom hadisu na osnovu Ebu Hurejre, radijallahu anhu, na autoritetu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: (Čovjek ne zaprosi svog brata, dok se ne oženi ili ne ode.) Tako je legendarna priča navela starijeg šejka da igra ulogu negativca u roman koji zaprosuje svog brata muslimana i lišava dva ljubavna srca da budu jedno s drugim i da žive u blaženstvu i sreći, dok priča podiže status "Alqama", koji preuzima inicijativu da pomogne šejku koji ga je lišio. svoje voljene, tokom pomorske bitke kod "Dhat Al-Sawari", gdje "Ibn Abi Sarh" pada između dva broda, a oni ga okružuju užadima i lancima, sve dok nije bio na ivici smrti da nije bilo hrabrost Alkame, koji je oslobodio Ibn Ebi Sarha iz položaja u kojem je zaglavio, i napredovao od njega svojim mačem i presekao užad i lance koji su ga okruživali i ometali njegovo kretanje, spasivši ga od sigurne smrti Šejhova smrt i ponovno okupljanje ljubavnika i njihov brak. Priča je kao u gore spomenutoj knjizi: "Abd al-Malik ibn Maslamah nam je rekao, rekao nam je Ibn Lahi'ah, po autoritetu Jezida ibn Abi Habiba,. rekao je, a u to vrijeme su brodovi bili vezani lancima u

borbi, pa je rekao: 'Abdullahov čamac, koji je bio emir, bio je u to vrijeme vezan za jedan od neprijateljskih čamaca, a neprijateljski čamac je skoro dovukao Abdullahov čamac do njih, pa je Alqamah ustao Bin Yazid Al-Ghataifi, koji je bio sa Abdullahom bin Saadom u čamcu, pa je udario lanac sa svojim mačem i nakon toga, Abdullah je zamolio svoju ženu Basisu, kćer Hamze bin Objasni, a ona je bila sa Abdulahom tog dana, a ljudi su se borili sa svojim ženama u čamcima rekao mu je da ju je Alqamah zaprosio, i da je imao Alija preko nje, i ako je on ostavi, ja bih to uradio sa Alqamahom, pa ju je napustio, pa ju je Abdullah bin Saad oženio, a zatim je Abdullah umro u njeno ime. , tako da je Alqamah bin Yazid oženio nju nakon njega, zatim Alqamah je umro u njeno ime, tako da je Kurayb bin Abraha oženio nju nakon njega, a ona je umrla pod njim u godini kada je Marwan al-Akdir bin Hamam ubijen, osim Ibn Lahi'a rekao je, Marwan al-Akdir bin Hamam je ubijen na dan kada je Basaysa umro. Ovo su priče i naracije koje su nesumnjivo osmišljene da naškode velikom pratiocu.

5-Drugi modeli amnestije:

Poslanik je također pomilovao Ikrimu bin Abi Jahla. Ovaj posljednji je odlučio pobjeći iz Meke u Jemen, dok je njegova žena, Umm Hakim bint Al-Harith bin Hisham, prešla na islam o njegovoj ili očevoj prošlosti neprijateljstva prema islamu ili traženja bilo čega od nje, pa je otišla u potrazi za svojim mužem da mu prenese radosnu vijest o Poslanikovom pomilovanju , pa je hodala s njim sve dok nije prošla kroz naselje u Akku, gdje su ga svezali i vezali. Stigla je do svog muža dok je odlazio na palubi broda na putu u samonametnuto izgnanstvo da pobjegne. vjeru koja mu je otežavala slijedenje, a ona mu je rekla: „O rođače, došla sam ti od najčestitijih ljudi, od najčestitijih ljudi i od najboljih ljudi stao za njim i rekao: Povjerio sam ti Božijeg Poslanika, neka ga Bog blagoslovi i spasio dječak Al-Rumi...i u (predmetnom) hadisu koji prenosi Abdullah bin Al-Zubayr, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ikrima bin Ebi Džehl dolazi vam kao vjernik kao imigrant, zato ne psuj njegovog oca, jer psovanje mrtvih šteti živima, a ne stiže do vrata Božijeg Poslanika, on se, neka su Božiji dove

i mir nad njim, obradova.” Božiji Poslanik, neka su Božiji namaz i mir na njega, skoči do njega, stojeći na nogama, radujući se njegovom dolasku.

Poslanik je također pomilovao Ka'ba bin Zuhair-a, a njegov brat Bujayr ga je upozorio da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ubio neke od onih koji su ga napali i naudili, dok su neki pobjegli, te da je njihova krv bila protraćio, ali Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije htio nikoga ubiti, pa je došao u Medinu i molio se s njim, a Poslanik nije poznaju ga, i rečeno je da je bio maskiran turbanom, pa je rekao: “O Božiji Poslaniče, Ka'b bin Zuhair je došao da bude siguran od tebe kao pokajanog muslimana, hoćeš li ga prihvatiti ako ga dovedem tebi?” Božiji Poslanik - neka je Božiji mir na njega - je rekao: Da, rekao je: Ja, o Božiji Poslaniče - Kaab bin Zuhair. Tada je jedan od Ensarija skočio na njega, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: “Ostavi ga na miru, jer je došao pokajao se, napuštajući ono na čemu je bio Ka'b.” Souad je nestao, a danas moje srce mokri... Zaljubljen sam i nikome nije dosadilo.” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je bio zadivljen pokrio ga ogrtačem koji je nosio.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je također pokazao veliku toleranciju prema Hind bint Utbah bin Rabi'ah i njenom mužu, Abu Sufyanu bin Harbu, u predajama o njenom prelasku na islam i njenom zavjetu vjernosti, Poslaniku, neka je Božija molitva i mir na njega, rekao je da je, kada je završio zakletvu na vjernost muškarcima, počeo da se zaklinje na vjernost ženama, dok je bio na Safi, dok je Omer sjedio ispod njega, zakleo se na vjernost njima o svojoj stvari i obavijestila ih je o tome Hind bint Utbah, žena Abu Sufjana, došla je prerusena iz straha da će je Božiji Poslanik, neka je blagosloviti i spasiti, znati za ono što je učinila Hamzi Bog, neka ga Bog blagoslovi i podari mu mir, rekao je: Zaklinjem ti se na vjernost pod uslovom da ništa ne povezuješ sa Bogom. Dakle, Omar je obećao vjernost ženama na Da li one ništa ne povezuju s Bogom? Božiji Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: I ne kradi. Hind je rekao: Ebu Sufjan je škrt čovjek, pa šta ako uzmem nešto od njegovog bogatstva? Ebu Sufjan je rekao: Sve što ti je dozvoljeno. Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi, nasmijao se i prepoznao je i rekao: A ti si iz Indije? Rekla je: Da, pa oprostite ono što je prošlo, o Božiji

Poslaniče, neka ti Bog oprost. Rekao je: I ne čini preljubu. Ona reče: Ili slobodna žena čini preljubu? Rekao je: I ne treba da ubijaju svoju djecu. Ona je rekla: "Odgajali smo ih kad su bili mladi, a ti si ih ubio kad su bili stari - a njen sin Hanzalah bin Ebi Sufjan je ubijen na dan Bedra - pa se Omar smijao dok nije legao. Božiji Poslanik, neka ga Bog blagoslovi i spasio, se nasmiješio. Rekao je: I ne izmišljaj klevete. Ona je rekla: Tako mi Boga, kleveta je ružna, a ti nam samo naređuješ da budemo mudri i da imamo dobar moral. On je rekao: I ne treba da te ne poslušaju u onome što je ispravno. Rekla je: Tako mi Boga, nismo sjedili ovdje s namjerom da vas ne poslušamo. Kada se vratila, razbila je svog idola i rekla: "Ti si nas prevario (Knjiga zapečaćenog nektara od Safija al-Rahmana al-Mubarakfurija)... Zamislite da je ova žena kojoj se Poslanik udvarao dovela u iskušenje Vahšija." ibn Harb, sluga Jubayra ibn Mut'ima, da ubije Hamzu ibn Abd al-Muttaliba, svog Poslanika, neka je mir na njega, na dan Uhuda, u znak odmazde za ubistvo njenog brata. Al-Walid, njen otac Utbah, i njen ujak Shaybah u bici na Bedru od strane Alije i Hamze tvrde da je Hamzina jetra donijeta njoj, pa ju je sažvakala i nije mogla da je proguta da ga je sažvakala i potom protjerala Ha.. baš kao što je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, počastio njenog muža Ebu Sufjana, Sahr bin Harba, istaknutog kurejšijskog trgovca i vođu koji je bio neprijateljski nastrojen prema islamu i muslimanima od godine i vodio bitke mnogobošca protiv njih, zatvorio je stranice prošlosti i dao mu istaknuti status na dan osvajanja. u godini osvajanja, došao mu je Abbas bin Abdul Muttalib sa Ebu Sufjanom bin Harbom pa je prešao na islam po naredbi Dhahrana, a Al-Abbas mu je rekao: O Božiji Poslaniče. Ebu Sufjan je čovjek koji voli ovaj ponos, pa ako mu daš nešto, on će reći: Da, siguran je ko uđe u Ebu Sufjanovu kuću, a ko mu zatvori vrata, siguran je.

Odabrani, neka su Božiji dove i mir na njega, pomilovao je i "Vahšija", koji je pobjegao iz Meke u Taif, a širenjem islama mu je zemlja postala uska sa svim svojim prostranstvima, pa je došao kod Poslanika. pokajao se i proglasio svoje preobraćenje u islam. To su bili trenuci najtežih koji su se desili njegovoj časnoj duši, jer ga je to vratilo na sjećanje na mučeništvo njegovog

strica Hamze i groznu metodu kojom je ubijen detalji o ovom srceparajućem sastanku su preneti od Wahshija, gde je rekao: Došao sam Božijem Poslaniku, neka ga Bog blagoslovi i spasio, i kada me je Božiji Poslanik, a.s., ugledao, rekao je: (Jesi li ti Wahshi)? Rekao sam: Da. On je rekao: (Vi ste ubili Hamzu)? Rekao je: „Stvarno se dogodilo kao što si čuo, Allah ga blagoslovio i spasio, rekao je: (Zar ne možeš sakriti svoje lice od mene?)

Biografija pisca, istraživača i romanopisca Mohameda Fathija Abdel-Ala

Gospodaru moj, za ono dobro što si mi spustio, ja sam siromašan (El-Kasas: 24)

dr. Mohamed Fathi Abdel-Al

Rođen je u Zagazigu, pokrajina Šarkija, Egipat, 1982

Akadske kvalifikacije:

1 - diplomirao "Farmaciju" na Univerzitetu Zagazig 2004.

2- Postdiplomska diploma iz "Primijenjene mikrobiologije", Univerzitet Zagazig, 2006.

3-master diploma "Biohemija", Univerzitet Zagazig 2014.

4- Diploma postdiplomskog studija „Islamske studije“ na Višem institutu za islamske nauke 2017.

5- Uvjerenje o “Pripremanju propovjednika” Islamskog kulturnog centra Ministarstva vakufa 2017.

6- Stručna diploma „Sveobuhvatno upravljanje medicinskim kvalitetom“ Akademije za upravne nauke Sadat 2017.

